

“Yeni bir hayat, ancak taze mezarlar üzerinde filizlenebilir”

(Nazi faşizmine karşı direnen halkların tarihsel tecrübesiyle söylennmiş bir söz...)



Ekmek ve Adalet

Haftalık Dergi
Sayı: 42
5 Ocak 2003
FİYAT (KDV Dahil) 750 000
EUROPE: 3 EURO
www.ekmekveadalet.com

ÜSLERİ KAPATIN!



TECRİTİ KALDIRIN!

Celalettin
Ali GÜLER



Tokat dağlarında
çatışma:
DHKC gerilla
komutanlarından,
kesintisiz
devrimciliğin ustası
Güler şehit düştü

Dışta:
Türkiye'yi
ABD'nin

“kiralık askeri” yapan
İçte:

Hapishanelerinden
her gün tabutlar çıkartan
savaş ve zulüm iktidarı;
HALKIN SESİNE
KULAK VER!

Ekmek

Adalet

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Herkes Birşey Yapabilir Her Yerde Birşey Yapılabilir!

Vitrinde 15 kiloluk bir yaş pasta. Ama İzmirli bir pastacının bu ürünü öyle sıradan bir yaş pasta değil; üzerinde tanklar, uçaklar, ve ölen insanlar var; pastanın bir ucunda da kocaman "Savaşa Hayırlı" yazıyor.

Amerikan'ın Irak'a saldırısına ve ülkenizin bir Amerikan üssü olarak kullanılmasına karşı; **Herkes bir şey yapabilir! Her yerde bir şey yapılabilir!**

Pastacının yaptığı bir örnek. Hal-kin yaratıcılığı böyle binlerce örnek yaratabilir.

"Ben tek başıma ne yapabilirim ki" denilemeyecek tek bir zaman varsa eğer, o, işte bugündür.

Amerika'ya karşı çıkanlar, yalnız değildir. Bir avuç da değildir. Bir kaç yüzbin de değildir. Bu topraklarda yaşayanların yüzde 94'üdür.

Evet, şu ana kadar ABD saldırganlığına karşı yapılan mitingler, bu oranı yansıtmıyor. Evet, eylemler henüz süreklilik ve yoğunluk kazanmış değil. Örgütsüzlük hala en önemli handikap olmaya devam ediyor.

Örgütsüzlük, baskılar, yasaklar, cezalar, bunların hepsi karşımıza çıkan veya çıkacak engeller; ama: **Dirrenmeye, mücadeleye karar veren insan, çaresiz kalmaz.**

Bir lisenin öğrencileri, arkadaşlarından başlayarak, öğretmenlerinden, ailelerinden, okul çevresindeki esnaftan "savaşa karşı" imza topluyorlar... Herkesin her yerde yapabileceği bir şey bu.

Ama tabii, bununla sınırlı kalırsa, tek tek tavırlar, eylemler, imzalar birleşmezse, etkili olmaz. Tüm çabaları aynı zamanda merkezileştirmeyi, birleştirmeyi de hedeflemeliyiz.

Bulduğumuz her yerde, **Irak'a Amerikan Saldırısına Karşı Komiteler**

kuralım. Pankartlarla, dövizlerle, gösterilerle, mitinglerle, yürüyüşlerle, her yerde başvurulabilecek **yüzlerce biçimde** tepkimizi tavrımızı mutlaka gösterelim.

Çağrılar var, mesela; hergün akşam 21.00'de, 5 dakika süreyle **ışıklarımızı söndürmek** çağrısı var.

Referandum çağrısı var. Deniyor ki: "Türkiye'nin her köşesinde mahalle mahalle, köy köy, okul okul, referandum yapıp "Amerikanın askeri, üssü olmayı reddettiğimizi" açıklayalım. Referandum yapıp, işyerimize, evimize, okulumuza, mahallemize, köyümüzün girişine, **"Bu işyerindeki-ler, bu köyedekiler, bu okuldakiler, bu mahalledekiler, Türkiye'nin Amerika'nın savaş karargahı yapılmasına karşıdır"** diye pankartlar, yazılar asalım!"

Bir esnafsanız; dükkanınızın camına bir döviz asabilirsiniz. Öğrenciyse-niz, okulunuzu ayağa kaldırabilirsiniz. Gecekondu semtlerinde oturuyorsanız, her gün akşam, Susurluk döneminde olduğu gibi, gösteri ve yürüyüş özgürlüğünü kullanabilirsiniz. Memursanız, işçiyse-niz, bir yandan sendikalarınızı harekete geçirip, bir yandan yapılabilecek başka şeyleri yapabilirsiniz.

Çağrılara kulak verelim. Sahip kalalım ülkemize ve onurumuza.

Çağrı, vatanseverlerin çağrısıdır. Amerikan imparatorluğunun adaletsiz dünya düzenine karşı onyıllardır mücadele eden devrimcilerin çağrısıdır. Gerçek bir vatansever, başka halkların katili olmayı reddeden her insan, bu çağrılara kayıtsız kalmaz.

MİSAK-I MİLLÎ'DEKİ AMERİKAN KALESİ: İNCİRLİK ÜSSÜ

ABD'nin "Ortadoğu'ya
Akdenize ve
Karadenize" saldırı
karargahı

İŞLEVİŞ, TECRİT POLİTİKASI ÜZERİNE OTURTULMUŞTUR



Ercan Kartal F Tiplerini,
tecriti anlatıyor

YÖK YASA TASARISINA GENÇLİK NE DİYOR?

Sahte reformculara ve
YÖK saltanatına karşı
mücadeleyi yükseltelim!

Fotoğraflarla Tarihimiz

Tarih:

23 Kasım
1967

Yer:

Ankara
ODTÜ

ODTÜ'lü
öğrenciler
Cyrus
Vance'nin
gelişini
protesto
ediyor.



Tarih 1967, otuz küsur yıl önce... Ama bu fotoğrafın anlattığı hiç tarih olmadı... Kimileri, devrimcileri "dinazor luk"la, "eski sloganlara takılıp kalmakla" suçlarsa da, devrimciler, "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi" diye haykırmaktan, "Yankee Go Home" (Amerikalı evine dön" demekten hiç vazgeçmediler.

"USA can NOT stop US" yazıyor yurtseverlerin başucun daki yazıda. Yani **"Amerika bizi durduramaz"!** Durduramamalı. Yurtseverler, **Amerikan emperyalizmini topraklarımızdan kovacak cüreti göstermeli.**

Çünkü, bağımsızlık istiyoruz, **karşımızda Amerika var,** ekmek istiyoruz, **karşımızda Amerika'nın IMF'si var, adalet istiyoruz, karşımızda ABD'nin kontrgerilla örgütleri var...**

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve

Adalet

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışları Müdürü: Ali Ercan Gököğlu
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54 Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks:0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: E 2
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Ankara: 3. Beyler Cad. 850. Sokak Yazarıy İy Hanm
Tel: 0046 221 6906892 0049 221 6906893
Faks:0049 221 6906894
E-mail adresi: ekmekveadalet@t-online.de
Akşehir: İnönü Cad. 7. Sokak Köstaly İy Han arkası Çöken Apt. No:102 Tel:
Faks: 0 302 351 10 25
Akşehir: ÇANK Bulvarı Onur İğham Kat: 6 Daire: 154 Köstaly
Tel-faks: 0 312 417 39 11
Akşehir: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanallı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel:
Faks: 0 308 222 87 18
Bursa: Başak Cad. Güler İy Han
Daire: 25/4 Haykıl Tel-faks: 0 224 224 03 97
Gaziantep: Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yeniyeri Sokak No:27
Daire:10 Şahinbey
Hopa: Hopa İy Merkezi Zemin Kat No: 28 HOPA

İzmir: 3. Beyler Cad. 850. Sokak Yazarıy İy Hanm
No: 31/501 Kocak Tel-faks: 0 232 446 27 96
Kocaeli: Ömerpaşa Mah. Akça Cami Kat: No: 30 Kat: 2
Tel-fax: 0262 325 58 06
Maliye: Dabakhan Mah. Eskişehir Cad. Kardeşler İğham Kat: 3 No: 15
Tel-faks: 0 422 325 24 61
Menteşe: Kiremitçane Mah. 4406 sk. Müzeyyen
Boro İğham No: 9 kat: 1 Daire 13
Samsun: Talimhanne Cad. Bozokçay İy Han Kat: 3/42
Tel-faks: 0 362 435 25 80
Tatvan: Kemerkaya Mah. Kunduracılar cad. Döndüğü sokak Postahar
İğham Kat:1 No:33 Tel-faks: 0462 321 59 93
Zonguldak: Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İğham Kat: 5 Daire: 9

- 3... *Savaş ve Tecrit*
- 5... *Satılık değiliz*
- 6... *Amerikancılık bataklığıdır*
- 9... *Ölü... Ölüm... Ölümler...*
Yüzbinlerce... İnsan katledilecek!
- 11... *Bunlar Türkiye'nin mi,*
Amerika'nın mı...
- 12... *Generaller neden susuyor?*
- 14... **TEK SÖZ VE KARAR SAHİBİ**
BİZİZ!
- 16... *Halka, Devrime Bağlılık Anıtı,*
Dağlarda Kurtuluş Çağrısı
Celalettin Ali Güler
- 18... *Tecrit kimin politikası kime*
karşı, kimler karşı çıkmalı
- 20... *Ercan Kartal işkenceyi ve*
tecriti anlatıyor-1...
- 23... *Misak-ı Milli Sınırlarındaki*
Amerikan Kalesi:
İNCİRLİK ÜSSÜ
- 26... *34 yıllık kesintisiz*
anti-emperyalist mücadele!
- 28... *"Dünyayı istiyoruz"*
- 29... *Amerikan Petrol Hükümeti*
- 31... *Nükleer Silah Bahane Hedef*
K. Kore Rejimi
- 32... *Sahte reformculara ve YÖK*
saltanatına karşı
mücadeleyi...
- 35... *Ankara Gençlik Derneği Açılış*
Etkinliği yapıldı
Gençlik Haberleri
- 36... *TAYAD'lılardan Kaçan Adalet*
Bakanı Ölümlerin
Sorumluluğundan...
- 38... *Direniş Şehitleri Ankara ve*
Samsun'de anıldı
Irak'ta canlı kalkan!
- 39... *"2003 savaş yılı olacak"*
- 40... *"Halkların katili Amerika"*
- 42... *Çocuğuna bak beynini gör!*
- 43... *Halkın Hukuku*
Anayasal Hak, ama...
- 44... *Solun Beyni: Kuvveden Fiile*
'Platform'lardan Kitlelere
- 45... *Drama Köprüsü*
- 46... *Ekonomisi ABD'ye Askeri*
Tedaviye Muhtaç
- 47... *Faşist düzenin tek tip insanı*
- 48... *Celalettin Ali Güler Resim*
- 49... *Kahramanlar ölmez...*
- 50... *Haberler...*

Savaş ve Tecrit

Yanki imparatorluğu ve işbirlikçilerinin zulmüdür direndiğimiz. Yanki, yakıp yıkıyor, Yugoslavya'da, Afganistan'da olduğu gibi, belki Irak'ta da olacağı gibi. İşbirlikçisi yakıp yıkıyor, Cenin'de, 19 Aralık'ta, Moskova'da olduğu gibi. İmparatorluk ve işbirlikçileri, ülkeleri, halkları, örgütleri "terörist" ilan ediyorlar. Ülkeleri, halkları, örgütleri kendi ülkelerinden, halklarından, dünyadan "tecrit" ederek "Hedef"e koyuyorlar. Bu aşamalar tamamlandığında, zulüm, işkenceler, bombalamalar, işgaller, tutsak etmeler biçiminde tüm vahşiliğiyle çıkıyor ortaya. Dünyanın Türkiye'sinde, hem Yanki imparatorluğunun ekonomik, askeri, siyasi dayatmalarıyla, hem imparatorluğun uşaklarının-işbirlikçilerinin zulmüyle karşı karşıyayız. Bir yanımız, Amerikan saldırısına, Irak halkının katledilmesine, Türkiye'nin katliğe sürüklenmesine karşı direnişi örgütlerken, bir yanımız, yirmi yedi aydır Amerika'nın, Avrupa'nın hücrelerine karşı direnişi sürdürüyor.

ABD'nin "dünya imparatoru" olmaya çalıştığına, tüm ülkeleri, halkları, örgütleri önünde boyun eğdirip, etkisizleştirip tek başına dünya varlıklarını ve halkların emeklerini yağmalamaya soyunduğuna artık kimsenin kuşku kalmadı. Bush'un açıkladığı "Ulusal Güvenlik Stratejisi", geçtiğimiz günlerde ortaya çıkan ve Bush ekibi tarafından daha on yıl önce hazırlanmış olan "Yeni Bir Yüzyıl İçin Stratejiler" başlıklı rapor ortada. Özel bir analize bile gerek yok, bunlarda herşey açık. Amerikan tekelleri ve yönetimi, niyetlerini gizlemeye, diplomatik ifadeler arkasına gizlemeye bile gerek görmemişler bu raporda. ABD'nin dünya hakimiyetinden söz ediliyor açıkça. **Dünya düzeninin ekonomik, siyasi, askeri, hukuki her açıdan, Amerikan çıkarlarına göre şekillendirilmesi** hedefi açıkça telaffuz ediliyor.

Amerikan emperyalizminin "imparatorluk stratejisi"nde **işbirlikçi yönetimlerin** de önemli bir yeri var. **Birinci** olarak; işbirlikçi yönetimlere kelimenin gerçek anlamıyla diz çöktürülmesi söz konusu. **İkinci** olarak; diz çöktürülmüş yönetimler aracılığıyla her türlü muhalefetin daha vahşi ve pervasız yöntemlerle yokedilmesi. ABD bu politikanın gereği olarak zaten onyıllardır iplerini elinde tuttuğu işbirlikçi yönetimlerin iplerini daha da sıkıyor. Amerikan isteklerine şu veya bu ölçüde karşı çıkma eğilimlerini IMF kredilerini kesme, kriz çıkarma tehditleriyle bertaraf edip, yağma ve katliamların sürdürülmesini dayatıyor. Çünkü Amerika biliyor ki, dünya genelinde, ülkelere yönelik ne kadar büyük terör uygularsa uygulasin, ne kadar büyük gözdağı verirse versin, tek tek ülkelerdeki devrimci, islamci, yurtsever, demokrat, ilerici muhalif hareketleri yoketmeden, imparatorluk hedefinin gerçekleşmesi mümkün değildir.

Yukarıda sözünü ettiğimiz raporun öngördüğü stratejiler, esas olarak 1990'lı yıllarda şekillendirilmiştir. 1991 Irak saldırısı bu strateji doğrultusunda gerçekleştirilmiştir. Ancak sonraki dönem, gerek dünya konjonktüründeki gelişmeler, gerekse de Amerikan yönetiminin kendi iç farklılıkları nedeniyle, imparatorluk stratejisinin uygulanması daha yavaş bir seyir izlemiştir. Amerikan tekellerinin ısrarla işbaşına getirdikleri Bush yönetimiyle birlikte, Amerika'nın

imparatorluk stratejisi de daha aleniyet kazanmış-
tır. 11 Eylül eylemleri ise, Amerikan yönetimi ve te-
kelleri açısından bu stratejiye ivme kazandıran bir
gelişme olarak kullanılmıştır. Bu stratejiye paralel
olarak, Amerikancı yönetimlerin işbaşında olduğu
Türkiye'den İsrail'e, İspanya'dan Filipinler'e, Ko-
lombiya'ya kadar bir çok ülkede devrimci, islamcı,
milliyetçi muhalif güçlere karşı daha yaygın baskı-
lar, yasaklar, katliamlar gündeme getirilmiştir. "**Te-
rör listeleri**"yle, ABD, Avrupa emperyalizmi ve iş-
birlikçi oligarşilerin aynı anda, aynı hedeflere yönel-
mesi sağlanmaya çalışılmıştır.

Bu dönem, herkesin çok iyi bildiği gibi, ülkemizdeki
yönetimin de iyice Amerikancılaştırıldığı, iplerin
daha sıkı biçimde emperyalizmin IMF gibi, NATO gi-
bi, AB gibi ekonomik, askeri, siyasi karargahlarına
bağlandığı bir dönemdir. Bu dönemin Ecevit-Bahçe-
li-Yılmaz iktidarı, Türkiye tarihinin "en işbirlikçi"
iktidarı ünvanını tesadüfen veya sadece kendi kişi-
sel tercihleri olarak almadılar. Onlara ABD tarafın-
dan dayatılan buydu. Hiç bir düzen iktidarının Ame-
rikan imparatorluk stratejisinin sonucu olan bu da-
yatma karşısında direnmesi hem beklenemezdi,
hem de mümkün değildi. Bu dönemde ülkemizdeki
zulmün ve sömürünün pervasızlaşması, bu anlamda
dünya genelindeki gelişmelerin bir devamıydı.
ABD'nin Afganistan'ı bombalamasında, oligarşinin
19-22 Aralık katliamında, İsrail'in Cenin katliamın-
da, Rusya'nın Moskova'daki Çeçen eylemine karşı
giriştiği tiyatro katliamında, bugün yine ABD'nin
"ne olursa olsun Irak'ı yakıp yıkacağım" tavrında,

**Türkiye hapishanelerindeki 19-22 Aralık katli-
amını ve F tiplerinin açılmasını, "hapishaneler-
deki devrimci tutsakların çok ileri gitmesinin..."**
bir sonucu veya devrimci tutsakların yaptığı
"**taktik hataların**" sonucu olarak gören düşünce-
lerin sığılığı, dünya çapındaki bütün bu gelişme-
ler içinde çok daha açık görünüyor. Keza aynı
şekilde, saldırının ve direnişin dünya çapındaki
yerini göremeyip, ülke içindeki küçük hesaplara
dayanan politikaların küçüklüğü da daha çarpıcı
gözüküyor.

Bu bütünlükten hareketle, Türkiye solu, Ame-
rikan saldırganlığına karşı mücadelesiyle, Ame-
rikancı iktidarın zulmüne karşı mücadelesini,
biri diğerini örtmeyecek, zayıflatmayacak tarz-
da birleştirmelidir.

imparatorluk stratejisinin aynı pervasızlığı, aynı
gözdağı, aynı teslim alma amacı vardır.

Türkiye hapishanelerindeki 19-22 Aralık katliamını
ve F tiplerinin açılmasını, "**hapishanelerdeki devrim-
ci tutsakların çok ileri gitmesinin, koşuşlarını bay-
raklarla donatmasının**" bir sonucu veya devrimci tut-
sakların yaptığı "**taktik hataların**" sonucu olarak gö-
ren düşüncelerin sığılığı, dünya çapındaki bütün bu
gelişmeler içinde çok daha açık görünüyor. Keza ay-
nı şekilde, saldırının ve direnişin dünya çapındaki ye-
rini göremeyip, ülke içindeki küçük hesaplara daya-
nan politikaların küçüklüğü da daha çarpıcı gözükü-
yor. Daha çarpıcı halde görülen bir başka gerçek ise,
Amerikan emperyalizmine dair, "ABD'nin artık dik-
tatörlükleri tasfiye edip, demokrasi ve insan hakları
temelinde yeni bir düzen kurmaya çalıştığını, artık
müdahalelerinin bu çerçevede olacağını" öngören te-
orik tesbitlerin sefaletidir. Biz 1990'ların başların-
dan, bu yanlışların teori haline getirilmeye başladı-
ğı andan bugüne kadar bir çok kez emperyalizmin
niteliğinin değişmediğini anlatmaya çalıştık. Ortaya
çıkan tüm pratik gerçeklere rağmen anlamayanlar
kaldı; onlar da artık ABD yönetiminin daha on yıl ön-
ce hazırlayıp, bugün adım adım yürürlüğe koydukları
rapora bakıp görsünler gerçeği.

Ve bütün bunlardan sonra, herkes "**F Tipleri emper-
yalizmindedir**", "**F tiplerine karşı direniş ABD'ye ve
Avrupa'ya karşı direniştir**" sözlerinin nasıl bir tarih-
sel, siyasal gerçeği dile getirdiğine bir kez daha
bakmalı. Yeni-sömürge ülkelerde özellikle belli bir
dönemden itibaren tırmanan karşı-devrimci şiddet,
dünya çapında Amerika'nın uyguladığı şiddetin tek
tek ülkelere yansımalarıdır. Türkiye oligarşisiyle em-
peryalizmin içiçe geçmiş olduğu, bütün bu gelişme-
ler içinde tartışılmayacak bir netlik kazanmıştır. Bu
iççelik görüldüğünde, Amerika'nın Irak'ı siyasi ve
askeri olarak kuşatma altına almasıyla, siyonist İs-
rail'in işgal edilmiş Filistin'i tekrar tekrar işgal et-
mesi, Türkiye oligarşisinin tutsak edilmiş devrimci-
leri yeniden sağ ve ölü ele geçirmesi, muhalefetle-
riyle başa çıkamayan Filipinler ve Kolombiya'ya
doğrudan askeri müdahaleye hazırlanmasının birbi-
rinden kopuk gelişmeler olmadığı da açık hale gelir.
Bu bütünlükten hareketle, Türkiye solu, Amerikan
saldırganlığına karşı mücadelesiyle, Amerikancı ikti-
darın zulmüne karşı mücadelesini, biri diğerini ört-
meyecek, zayıflatmayacak tarzda birleştirmelidir.
Emperyalizmin ve oligarşinin saldırılarına karşı di-
renişimiz, anti-emperyalist, anti-oligarşik muhteva-
sıyla siyasal anlamda bir bütündür; pratiğimiz de bu
bütünlüğü yansıtmalıdır.

SATILIK DEĞİLİZ!

Pazarlıklar, ayrıntılar konuşuluyor, “bir koyup üç alma” onursuzluğunu dayatanların adı sanı değişiyor, oligarşinin ABD’nin sadık bir uşağı olduğu gerçeği değişmiyor. Yüzsüzce işbirliği yapan iktidarların yerini, “hiçbir şeyin sözünü vermedik” yalanlarının, “barış istiyoruz” uydurmalarının arkasına gizlenen AKP alıyor; politikalar “Amerika küstürülmeden” belirleniyor.

ABD’nin küstürülmemesi üzerine şekillenen her politika halklara karşı düşmanlık, halkımızı ve topraklarımızı pazarlık masalarında satışı çıkararak demektir.

Türkiye halkı, Türkiye toprağı satılık değildir. Bu ülke bizim!

Türkiye halkına, içinde bulundukları onursuzluğu dayatanlara hakettikleri cevabı halkımız mutlaka verecektir. Halkımızın onurunu, ahlakını dolara kul köle olanlar temsil edemez.

Bu savaş emperyalizmin bütün

dünya halklarına karşı ilan ettiği bir savaştır. Amerika’nın yanında yer alanlar halkların karşısındadır.

Bu savaştan çıkarı olanlar emperyalist tekeller ve onların Türkiye’deki işbirlikçileridir. “BM kararı” şu bu diyerek ABD’ye destek verenler doların hizmetindedir. Doların hizmetkarları bizi yönetemezler.

KARDEŞLER... HALKIMIZ...

Susmayalım, beklemeyelim, oligarşinin yalanlarına inanmayalım; satılık olmadığımızı her yerde, her biçimde haykıralım.

Söz hakkımız için; karar hakkımız için; Amerikan imparatorluğunun halkları tebası yapamaması ve daha fazla açlığın ve zulmün olduğu imparatorluk dünyasını engellemek için; ezilen halkların yanında saf tutmak için; satılık bir ülke, satılık bir halk olmadığımızı göstermek için; onurumuz için...

AYAĞA KALKALIM!



“BM Kararı, Barışçı Çözüm” Denilerek Amerikancılık Gizlenemez

AMERİKANCILIK BATAKLIKTIR

Son birkaç hafta içindeki şu trafiğe bakın, bütün “barış...söz vermedik” yalanlarının silindiğini anlayacaksınız;

Önce siyasi karar ve genel hatların belirlenmesi için ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Marc Grossman ve Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz geldi. Aynı gün, ABD’nin ortağı İngiltere Dışişleri Bakanı Jack Straw da ülkemizdeydi. Onun gündemi de aynıydı. Başbakanla, Genelkurmay yetkilileriyle, Dışişleri Bakanı’yla, Milli Savunma Bakanı’yla, Cumhurbaşkanıyla, Tayyip Erdoğan’la, Deniz Baykal’la görüşmeler yaptılar. Görüşmeler sonrası yapılan açıklamalarda, hem Amerikalılar, hem ülkemizin yöneticileri genel olarak “anlayış birliği” içinde olduklarını belirtti.

Onlar gitti ardından geçen hafta ABD Hazine Bakanlığı Müsteşarı John Taylor ve ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Marc Grossman geldi ve gitti. Saldırı durumunda Türkiye’ye verilecek rüşvet ele alındı. Rüşvetin adı “ekonomik yardım” olarak açıklandı kamuoyuna. (Bkz. bu sayıda: Satıyorlar; “işte kuruş kuruş pazarlık” başlıklı yazımız)

Peki şimdi sırada kim olabilir? Elbette askeri hazırlıkların detayları için ABD Genelkurmayı.

O da, önümüzdeki hafta geliyor!..

Ölümü Göster Sıtmaya Razi Et!

Amerikan yığınağı tüm hızıyla sürüyor. Amerika adım adım ülkemize yerleşiyor. “80 bin ABD

Türkiye’de olsun mu olmasın mı” pazarlıkları yapılırken, oligarşi en azından ABD askerlerinin İncirlik ve öteki üsler üzerinden aktarılmasına, 5-10 bin yankinin topraklarımızda konuşlanmasına razı olacağını da çeşitli biçimlerde ifade ediyor. Yarın karşımıza “ABD’nin her istediğini yapmadık” diye çıkacak olan (bugün de böyle diyorlar) AKP iktidarı ve Genelkurmay, ABD ile danışıklı olarak “ölümü gösterip sıtmaya razı etme” politikası izliyor.

Son yapılan MGK toplantısında alınan ve kamuoyuna adeta ortada ABD’ye karşı alınmış bir tavırmış gibi yansıtılan “BM kararı şart” kararı da aynı oyunun bir parçasından ibarettir. ABD’nin de buna itirazı yoktur. Kendisi için en geri durumda, İncirlik başta olmak üzere üsleri ve hava sahasını garantilemenin rahatlığı içinde.

Genelkurmay ve AKP, topu birbirine atarak, yalan söyleyerek ya da susarak gerçekleri halktan gizliyor, Amerikan işbirlikçiliklerini örtmeye çalışıyorlar!

“Ulusalıcı” MGK, Amerika ile Halk Arasında Denge Bulucu Mu?

Irak gündemiyle toplanan MGK’dan tam da sömürge ülkenin kendi halkına karşı kurt, efendisi-ne karşı kuzu kesilen yönetiminin tavrı çıktı. MGK toplantısının “perde arkasını” anlatan Radikal’den Murat Yetkin şu ifadelerle özetledi toplantıyı;

“MGK, kamuoyu, uluslararası meşruiyet ve güçlü müttefik ABD’nin talepleri arasında denge aradı: Asker sayısı halkı rahatsız etmemeli...ABD’yle işbirliği talebi üzerine müzakerelerin başlaması kararı çıktı. Bu aynı zamanda ABD’ye ‘Hayır’ yanıtı verilmediği anlamına geliyor... (Kardarda) Türkiye’nin ABD ve Batı ittifakı ile 50 yılı aşkın çıkar ortaklığı da dikkate alındı. Türkiye’nin ABD taleplerini baştan reddetmemesi sonucunu doğuran bu değerlendirme, MGK bildirisine “Türkiye’nin uzun vadeli çıkarları” sözleriyle yansdı.” (29 aralık ’02, Radikal)

Ben Türkiye Cumhuriyeti’nin MGK’sıym, bu ülkenin halkının ne dediğini dinlerim diyemiyor

“Barışçı çözüm” diye halkın tepkilerini yatıştırmaya çalışanların “barış” anlayışı Irak’ın teslim olmasıdır.

Emperyalizmin onyıllardır halklara karşı kullandığı “barış” ne ise, oligarşinin sözünü ettiği barış da odur.

Amerikancılık “barış” yalanlarının arkasına gizlenemez!

MGK; halkın tepkileri ile Amerika arasında denge arayarak gerçeklerin üstünü örtmek istiyor. Asker sayısı rahatsızlık yaratmamalıymış; yani ABD askerlerine toprakları açacağız ama dağ taş yanki dolarsa halkın tepkilerini biz de dizginleyemeyiz diyor. “Türkiye’nin çıkarları” adına yıllardır söylediklerinin aslında ABD’nin, Batı’nın çıkarları olduğu itiraf ediliyor. “Ulusalçılık” bayrağını kimseye bırakmayan, bu demagojiyle bütün muhalifleri sindiren, katleden MGK, Türkiye halkıyla Amerikan emperyalizmi arasında bir yer mi arıyor kendine?

Zavallı MGK!

Tam anlamıyla uşaklığın ve onursuzluğun kararı bunlar.

Genelkurmay, Amerikan savaşına destek vermenin sorumluluğundan kurtulmak için topu TBMM’ye atsa da, oradan çıkacak karar ne olursa olsun, bir yolunu bulup gizli ya da açık ABD’nin isteklerini karşılayacaklardır. Genelkurmay’dan Cumhurbaşkanına, AKP’den, gelişmeleri ABD’ye ters düşmemek için pusuya yatmış izleyen CHP’ye kadar tümü sorumluluktan kurtulamayacaklardır. Tek çekincelerinin Irak’ta Kürt devleti olduğu biliniyor, bunun ötesinde Amerikancılıkta hiçbir tereddütleri yoktur. Bu konuda ABD ile anlaşma sağladıklarında daha da açıktan oynamaya başlayacakları görülecektir.

Nasıl olsa Amerika “tüm masraflarınızı karşılamaya hazırız” diye açık çek de veriyor!.. (Bu arada ABD Elçisi TOBB Başkanı Hisarcıklıoğlu ile görüşüyor ve “kaybınız neyse öderiz” diyen elçiye, “15-20 milyon dolarlık fatura” çıkarıyor: SERMAYENİN SATAMAYACAĞI NE OLABİLİR Kİ!)

BM Kararı Olsa Da, Irak’a Saldırı Meşru Olmaz

Oligarşi, genelkurmayıyla hükümetiyle Murat Yetkin’in ifade ettiği gibi Türkiye halkının Amerikan saldırganlığının karşısında aldığı net tavırla Amerika arasında sıkışmış durumdadır. Bu nedenle, Genelkurmay “suskunluk” politikasıyla arka planda bütün satış pazarlıklarını yönetirken, AKP, Başbakan Gül ve Tayyip Erdoğan’ın açıklamalarında tam bir ikiyüzlülük sergiliyor.

İkiyüzlülükte temel olarak kullandıkları argümanlar iki noktada toplanıyor;

birincisi, “BM kararı mutlaka olmalı” diyerek güya Amerikan uşaklığını gizleme telaşı,

ikincisi, “barışçı çözüm” demagojisi ile hem

beklentiler yaratarak tepkiyi dizginleme hem de müslüman ve kardeş bir halkın katledilmesine ortak olmayacağı havası yaratma peşinde.

AKP’nin takiyye, hile yalan dolanla bu argümanları tabanında daha da süsleyerek işlediği kesin. Bu nedenle AKP tabanından homurtular yükselse de, islamcı kesimin düzenlediği mitinglere katılımları bile yoktur. Beklenti ve aldatılmışlıkları hayal kırıklığına dönüşmeden gerçeği görmek zorundadırlar.

BM silah denetçilerinin raporu sonucunda Amerika BM Güvenlik Konseyi’nden siyasi, askeri, ekonomik tehditlerle, rüşvetle istediği kararı, bu olmasa bile saldırıya adım adım götürecek daha muğlak bir kararı pekala aldırabilir. Nitekim BM bugüne kadar bütün dünyanın gözleri önünde Amerika’nın istekleri doğrultusunda nasıl kararlar verildiği hatırlanırsa (UCM kararından, Filistin ve Afganistan konusundaki kararlara kadar onlarcası vardır) uluslararası meşruiyet dediklerinin gerçekte Amerikan terörüne meşruluk yaratma olduğu anlaşılacaktır. BM bu konuda yeterince teşhir olmuş bir kuruluş durumundadır ve dünyanın her yerinde “Amerikan Birleşmiş Milletleri” olarak anılır hale gelmiştir. Bu noktada etkisiz ve yetkisiz BM Genel Sekreteri Kofi Annan’ın “Askeri operasyon için bir neden göremiyorum” demesinin de bir kıymeti yoktur.

Böyle bir BM’nin bir ülkeye saldırı için alacağı karar meşru olabilir mi?

Asla!..

Bunu meşruiyet nedeni saymak, Amerikan imparatorluğundan yana olmak demektir. Bunun anlamı, Filistinlinin katledilmesine, Irak’ın yerle bir edilmesine, Amerikancı dünya düzenine boyun eğmeyenlerin dize getirilmesine, hukukun, adale-

AKP’den MGK’ya, Sezer’den düzen partilerine kadar “BM Kararı gerekir” diyenler gerçekte Amerikancıdır.

Filistin’de, Afganistan’da kimin için ve nasıl karar aldığı bilinen ne BM’nin ne de başka bir kuruluşun kararı Irak’a saldırıyı meşru kılamaz.

BM; Amerikan terörünün masasıdır!

tin ayaklar altına alınmasına (zaten ABD'nin ayakları altında can çekişir durumdadır), dünya üzerinde muhalif bütün seslerin zor kullanılarak bastırılmasına da onay vermek demektir. BM'nin olması böyle bir kararı sıradan bir saldırı kararının ötesindedir. Irak Başbakan yardımcısı Tarık Aziz'in söylediği gibi, *"Irak'ın yenilmesi, ABD'nin petrol ve büyük kaynaklara sahip olması ve dünyayı ele geçirmesinin önünün açılması demektir."*

Halkların direnişinin imparatorluk oyununu er geç bozacağı gerçeği bir yana, değerlendirme çok yanlış değildir ve AKP, halkımızı BM kararı diye- rek işte buna razı etmek, uyutmak, işbirlikçiliğinin ortağı en azından sessiz onaycısı durumuna getirmek istiyor.

Dilinden 'Barış'ı Düşürmeyenler Saldırı İçin İşbirliğini Sürdürüyor

AKP, ABD ile yanyana aldığı her kararda daha fazla yıpranıyor. Bunun için bugünlerde "barışçı çözüm" açıklamaları yoğunlaştı. ABD planına göre işler yürürken, öte yandan halktan, kendi tabanından tepkiler alan AKP, buna yönelik olarak "Irak'a gezi... Saddam'a mektup" şovları yapıyor. "Barış umudumuz var" açıklamaları yapıyor.

Kısacası Saddam'a diyor ki; Amerika'ya teslim ol, bizi de kurtar!

AKP'nin barışçı çözüm dediğinin tek anlamı işte budur. Keza ABD de ister bunu. Körfezde yoğunlaşan askeri yığınak aynı zamanda Saddam'ı kaçırma, teslim olmaya zorlama, içeride bir darbeyi kışkırtma amacı da taşıyor. Bu yanı sıra Abdullah Gül'ün (Tıpkı Ecevit'in iktidarı döneminde Saddam'a yazdığı teslim ol mektubu gibi) mektuplar yazması, ortadoğu gezisine çıkması da askeri yığınakla aynı şeye hizmet ediyor. Emperya-

Katil Kardeşler Tatbikatta!

Türkiye, ABD ve İsrail ortak tatbikatı başladı. "İnsani yardım amaçlı" olduğu açıklanan Reliant Mermaid-V Arama Kurtarma Tatbikatı deniz ve hava kuvvetlerinin katılımı ile, İsrail ev sahipliğinde Akdeniz'de uluslararası sulara yapılıyor.

İnsani yardım yapacaklara bakın; biri onyıllardır kendi ülkesini kan gölüne çeviren oligarşi, ötekisi dünyanın lanetlisi siyonist katiller, diğeri halklara karşı savaş ilan imparatorluk. Ne insani ama!

listler barıştan ne anlıyorsa, AKP de o paralelde politika izliyor.

Bu sadece AKP'nin değil, bir bütün olarak oligarşinin politikasıdır. Tıpkı Abdullah Gül ve Tayyip Erdoğan'ın sahte barış laflarıyla dolu yeni yıl mesajları gibi bir mesaj yayınlayan Cumhurbaşkanını Necdet Sezer tarafından çok daha net olarak dile getiriliyor.

"Irak'ın, BM Güvenlik Konseyi'nin ilgili tüm kararlarına eksiksiz uyarak bölgemizdeki savaş tehdidinin ortadan kaldırılmasına yardımcı olmasını ve kardeş Irak halkının yıllardır çektiği sıkıntıların sona ermesini istiyoruz."

Timsah gözyaşları diye buna denir; hem Irak halkını düşünüyor görüneceksiniz, hem barış diyeceksiniz hem de Irak'a teslim ol çağrısı yapacaksınız. İşkencecinin "kendine eziyet ettirme, haydi konuş" diyerek falaka çekmesi gibi!

Ama Sezer'in daha açık dile getirdiği ABD ile ilişkiler konusunda:

"Türkiye, Irak konusunda müttefiki ve stratejik ortağı ABD'yle yakın işbirliği içinde siyasal ve askeri diyalogunu sürdürmektedir. Bu bağlamda, ABD'nin, Irak yönetimini BM ve uluslararası toplumla işbirliğine zorlamak amacıyla yürüttüğü, hiç gerçekleşmemesini dilediğimiz askeri operasyona hazırlık niteliğindeki kimi planlama çalışmalarına da kolaylık sağlamaktayız."

Bunları söyledikten sonra "Ancak..." diye başlayacak "barış, kardeşlik, uluslararası yasallık" safsataların ne anlamı olabilir ki!

Siyasi askeri tam bir destek!

Halkların feryat halinde, savaşın Amerika'nın imparatorluk savaşı, petrol için savaş olduğunu haykırdığı bir ortamda, saldırıyı tıpkı Bush'un açıklamalarındaki gibi tanımlıyor. Sezer'in bu sözlerine bakarak MGK'da alınan ve halka açıklanmayan kararların gerçeğini görebilirsiniz.

Bu vatan Amerika'nın değil bizim!
Topraklarımız Amerika'nın savaş karargahı değildir.
Biz Amerika'nın suç ortağı değiliz.
Bu topraklar üzerinde söz ve karar hakkı bizindir!
AMERİKA ÜLKEMİZDEN DEPOL!

Petrol... Saddam... BM kararı... Kitle imha silahı... Bırakın bunları!



Sanki bir futbol müsabakasından sözediliyor; kim kimi yenecek? Sanki bir maraton koşusundan bahsediliyor; BUSH kaç günde Bağdat'a girecek? Sanki bir pazardayız; şu kadar dolar verisen, şu kadar üs...

Bu ne utanç verici, bu ne insanlık dışı bir pazarlıktır. Bu pazarlığı yapan beyin, ne kadar aşağılık bir beyindir. **Ölümler konuşuluyor...** 100 binlerin katledilmesi konuşuluyor... 1991'de kaç Iraklı katledildi hatırlıyor musunuz? 1991'den bu yana kaç Irak'lı ambargoyla, durmak bilmeyen saldırılarla katledildi biliyor musunuz? Burjuva basının "**8 günde iş tamam**" diye yazdığı planda, kaç yüz bin Irak'lı'nın katledilmesinin yazdığından haberdar mısınız?

Katledilecek o Iraklı, size komşunuz, akrabanız, kendiniz kadar yakındır

Bir çocuk düşünün, koşup sokaklarda oynayan... Evinde akşam sofrasına yemek hazırlamaya çalışan bir kadını,



bir üniversiteli delikanlıyı, fabrikada çalışan bir işçiyi, tarlasını süren bir köylüyü düşünün. Yani akrabalarınızı, işyeri, okul arkadaşlarınızı, komşularınızı düşünün. İşte onlar gibi, yüzbinlercesi ölecek. Aslında bu tartışmanın odağında bu var.

Bunu "çok doğal" bir şeymiş gibi tartışıyorlar. Yarın, saldırı gerçekleşirse, TV'lerden de bir film izler gibi izletirecekler. Yalnız akıllı bombaların gecenin karanlığını bozan ışıklı ateşlerini, gece kameralarının yolaçtığı yeşil gökyüzünü göreceksiniz. Onları, yani o bombaların katledeceği çocuğu, kadını, öğrenciyi, işçiyi, köylüyü göremeyeceksiniz, görmeniz, onları aklınıza bile getirmeniz istenmeyecek.

1991'i, ceset tarlalarını hatırlayın

ABD'nin Irak'a 1991'deki saldırısında yaklaşık **250 bin insan** öldü. Hatırlanacağı gibi, o zamanda yaklaşık 500 bin asker, yüzlerce uçak yığılmıştı bölgeye emperyalizm. Tam 43 gün boyunca bombalar yağdırılmıştı Irak halkının üzerine. CNN'in tüm dünyaya naklen yayınladığı bu saldırıda bir tek "ölü Irak'lı" görülmemişti nasılsa. Uçaklardan, yerlerdeki rampalardan fırlatılan bombalar vardı ama düşükleri yerler yoktu. Sanki o bombalar boşluğa, bilinmeyen bir yerlere düşüyordu. Oysa, oysa, **60 bini** çocuk, **113 bin** halktan insan, ve **100 bin** de Irak askeri katledilmişti o bombalarla. Irak şehirleri cesetle dolmuştu.

Aşağılık pazarlıklar, İNSAN'ı yok sayan "strateji"ler, katliamcılarının kültürüdür

Yüzbinlerce insanın katledilmesi sözkonusuyken, "*Türkiye'nin çıkarları... Amerika stratejik müttefikimiz... şu kadar milyar dolar alacağız...*" diye tartışılmasına izin mi vereceğiz? Yanıbaşımızda, aynı bizim gibi, halktan yüz, yüzelli bin kişinin katledilmesine seyirci mi kalacağız?

Bencilik, çıkarıcılık dediğiniz nedir? Bundan başka bir şey değil.

TV ekranlarında profesörler, Ortadoğu uzmanları(!), stratejistler haritalar üzerinde konuşuyorlar. Amerikan kuvvetlerinin nereden gelip Irak'a nasıl girebileceği, Sad-

Türkiye halkı, ölümler ve bir ülkenin yerlebir edilmesi karşılığında yapılan "Türkiye'nin çıkarları" pazarlıklarını dinlemeyecek.

Emperyalistlere karşı kurtuluş savaşı veren, "Yankee Go Home" sloganlarıyla Amerikalıları denize döken bir halk olarak onursuzluğu, ahlaksızlığı reddedecek!

dam'ın kaç gün dayanabileceği üzerine ahkam kesiyorlar. Ama o haritaların üzerinde de İNSAN yok. HALK yok.

Türkiye'ye şu kadar dolar gelecek diye ABD'nin Irak'a saldırısına destek verenler, işin Türkçesi şudur ki, para için işkenceyi de savunur, para için uşaklığı da savunur, para için onurunu, para için karısını, kızını, namusunu da satar.

Türkiye halkı, Irak halkının katili olmayacak, onurunu koruyacak!

İşbirlikçi iktidarlar, dev bir katliam hazırlığına bile "bundan bizim ne karımız, ne zararımız olur" diye baki-

yorlar. Halktan da böyle bakmasını istiyorlar. Bu bakış açısı sinsî sinsî yerleştirilmeye çalışılıyor. Mesela, sadece "savaş Türkiye ekonomisini vuracak" diye savaşa karşı çıkmak, bu **çarpık, ahlaksız** bakış açısının ürünüdür.

Çünkü bunu savunmanın tersi şudur: eğer savaş (yani Irak halkının katledilmesi) Türkiye'nin ekonomisine yarar sağlarsa, bu zihniyetin sahibi, o zaman savaşı (yani katliamı) savunacaktır.

Emperyalizmin işbirlikçileri, burjuvazi, böyle düşünebilir, ama halklar böyle düşünemez.

Emperyalizm ve oligarşi, böyle bir kültürü yerleştirmek istiyor. Bu kültürü yaygınlaştırarak, rüşvetle, şantajla sadece işbirlikçi yönetimleri değil, **halkları da satın almak** istiyor. Onurlu bir halk; "**biz satılık değiliz!**" diyebilen halktır. Onurlu ve yurtsever halk, ABD milyarları yağdıracak olsa da, Irak halkının katledilmesine karşı çıkan halktır.

Türkiye halkı, bugünkü tüm zayıflıklarına, zaaflarına rağmen, emperyalizme karşı kurtuluş savaşı verme onurunu taşıyor hala. Mazlum milletlerden biri olduğunu unutmaz. Türkiye halkı katilliği de, katillerin suç ortağı olmayı da kabul etmeyecek. Hiç bir tehdit, hiç bir rüşvet, Türkiye halkına bunu kabul ettiremez.

Satıyorlar!

İşte kuruş kuruş pazarlık;

AKP, Amerikan uşaklığını gizlemek için yalanlara devam ediyor. "Biz savaşın dışındayız, kesin cevabımızı vermedik, BM kararını bekleyeceğiz" diyenleri dolar pazarlıkları yalanlıyor.

Buyrun, okuyalım: "ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Marc Grossman ve ABD Hazine Bakanlığı Müsteşarı John Taylor, Taylor ve Grossman, Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Büyükelçi Uğur Ziyal'in başkanlık ettiği Türk heyetiyle, yaklaşık 1 saat 15 dakika sürdü. Görüşmede IMF programı ve ABD'nin Türkiye'ye "ekonomik desteği" de ele alındı." (Basından)

Basında somut ayrıntılar da var:

Okumaya devam edelim:

"Paketin büyüklüğü, 14-15 milyar dolar olarak belirlendi... ABD, 15 milyar dolarlık paketin 5 milyar dolarını hibe olarak vaad ediyor.

Bu tutarın üç yıl içinde, 2+2+1 milyar dolar olarak verilmesini hedefliyor... Türkiye ise hibe yerine düşük faizli ve uzun vadeli kredi miktarının artırılmasında direniyor..." (Muharrem Sarıkaya, 29 Aralık Sabah)

Türkiye'nin neye "**direndiğine**" bakın.

ABD'nin Irak'a saldırısına direnmiyor. ABD'nin topraklarımızı çiftliği gibi kullanmasına direnmiyor. **Yakın, yıkın, benim ülkemi de kullanarak katledin, ama bana daha çok dolar verin...** diye direniyor.

Tayyip Erdoğan "**ölümün ve savaşın pazarlığı olmaz**" diye demeçler verirken, pazarlıklar sürüyor.

Ey AKP, bu ne ikiye bölme çabasıdır.

Yoksa, bizim o pazarlıklardan haberimiz yok mu diyeceksiniz? Kimse inanmaz. Kimseyi aldatamazsınız. Topraklarımızı Amerikaya dolar karşılığında peşkeş çekmek, dolar karşılığında katliama ortaklık yapmak, oturduğunuz koltuğun diyetidir.

Ya, o koltukları kaybetmeyi göze alıp, biz müslüman Irak halkının katledilmesine ortak olmayız deyip, yığıtçe direnirsiniz, ya da hem katillik yapıp, hem de katilliğinizi gizlemeye çalışan riyakarlık politikalarını sürdürürsünüz.

"Eğer biz bu savaşa katılmazsak, daha çok Amerikan askeri ölecek."

Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı Yaşar Yakış

"Bizim de halkımız meclisimiz var. Ama Amerika'yı küstüremeyiz."

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Abdullah Gül

Amerika'nın Türkiye'den istekleri çok mantıklı. Çünkü az kayıp istiyor. Nihayet, orada da bütün anneler babalar savaşa giden çocuklarının sağ dönmesini isterler."

Türkiye Cumhuriyeti Eski Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş

BUNLAR TÜRKİYE'NİN Mİ, AMERİKANIN MI YÖNETİCİSİ?

Uşaklıktan uşaklığa fark vardır. Kimi bunu zorunluluktan yapar. İlk fırsatta efendisini bırakır. Kimi uşaklar ise uşaklıkla bütünleşmiştir. Uşaklık bunlarda bir kültür olmuştur. Ruhlarıyla, beyinleriyle, her şeyleriyle uşaktırlar. Uşaklıktan başka bir yaşam şekli düşünemezler. Efendileri onların her şeyidir. Onsuz bir yaşamı hayal bile edemezler. Böylelerine **uşak ruhlular** denir.

1950'den beri yeni sömürge olan ülkemizde emperyalizm asker-sivil, islamcı, muhafazakar, sosyal demokrat... her kalıpta böyle bir çok tip yetiştirmiştir. İşte bir örnek: Dışişleri Bakanı Yaşar Yakış! Bakın ne diyor:

"Eğer biz bu savaşa katılmazsak, daha çok Amerikan askeri ölecek. Ve Amerikalılar ömür billah 'Eğer Türkler katılsaydı bu kadar şehit vermezdik, Türkler nasıl müttefik' diyecekler." (27 Aralık 2002, Hürriyet)

Kafaya bakın! Tek derdi Amerikan askerleri. Savaşa katıldığında kendi askerinin öleceği aklına bile gelmiyor. Acıdığı Amerikan ordusunun Irak halkını katledecek olmasını aklına getirmiyor. Amerika haksızmış, emperyalistmiş, dünya imparatorluğu kurmak ve bütün halkları boyunduruk altına almak istiyormuş, petrol ve silah tekelleri için katliamlar yapıyormuş, komşu ve müslüman Irak halkından yüzbinlercesini katletmeyi düşünüyormuş, bunlar onu hiç mi hiç ilgilendirmiyor.

Yakış; TC Dışişleri Bakanı mı, Pentagon Yetkilisi mi? Amerika'ya göbeğinden bağımlı yeni-sö-

mürge Türkiye'de 50 yıldan beri bu sorunun cevabı bellidir. Mendereslerden, Kenan Evrenlerden özallardan beri böyledir bunlar. "Stratejik müttefiklik", ABD'nin ucuz askeri olmaktır.

"Müslüman, demokrat" ve sivil yöneticiler böyle de, "ulusalcı" generaller farklı mı? Bakın "ulusalcı" paşalardan emekli Genel Kurmay Başkanı Org. Doğan Güreş, Yeni Şafak Gazetesi ile yaptığı röportajda *"Amerika'nın Türkiye'den istediği şeyleri mantıklı buluyor musunuz?"* sorusuna şöyle cevap veriyor:

"Çok mantıklı. Ben Amerika olarak, bu rejimi devireceğim diye yola çıksam bunları isterim. Çünkü az kayıp istiyor. Nihayet, orada da bütün anneler babalar savaşa giden çocuklarının sağ dönmesini isterler." (30 Aralık 2002)

Onun derdi de Amerikan askerlerinin ölmesi. Yaşar Yakış'ın dediklerini bir başka şekilde ifade ediyor. Bütün röportaj boyunca savaşa ölecek yüzbinlerce Iraklı'dan, Türkiye savaşa girerse ölecek askerlerden bir tek kez olsun söz etmiyor. Nasılsa onlar ezilen halk, Doğan Güreş gibilerinin gözünde beş paralık değeri yok. Amerika için feda olsunlar!..

Bu hesap, daha 1950'lerde yapılmıştır. Pentagon generalleri, bir Türk askerinin, bir Amerikan askerine göre, 50 kat daha ucuza mal olduğunu hesaplamışlardır. O günden bu yana da Kore'den Somali'ye, Afganistan'a kadar bir çok yerde Türkiye askerini KULLANMIŞLARDIR.

Amerikalıları küstürme de, Iraklıları katlet, Türkiye'yi katliama ortak et!

Sözü edilen röportajı okuyun; Genelkurmayın nasıl bir kafa yapısına sahip olduğunu, nasıl uşak ruhlu olduğunu ibretle göreceksiniz. Soruyorlar Doğan Güreş'e: "Bu durumda (Amerika'nın yanında savaşa girme durumunda), Amerika'nın bizim stratejik tercihlerimizin satın alınmış olduğuna dair analizleri doğrulanmış olmuyor mu?"

Cevap veriyor: "Doğruluyor ama şart o değil, reel politiktir. (...) ABD ile aramızda stratejik işbirliği anlaşması var. Güvenilirliğini kaybedersen ABD nezdinde ve yarın destek verecek birini bulamazsın. **Sen NATO'ya ve Amerika'ya muhtaçsın kardeşim.** Aksi taktirde kimse lafını dinlemez. (a.b.ç) O halde ABD senin arkanda olmalı. Çünkü tek jeopolitik güç o."

Amerikan işbirlikçiliği dışında bir yaşam düşümemeyen bu kafaya, bağımsızlık da ulusal onur da anlatılamaz. O Amerika için halkın evlatlarını ateşe sürmeye her zaman hazır bir kafadır.

Güreş "emekli" ama bugünkü Genelkurmayın da aynı kafa yapısında olduğundan emin olabilirsiniz. Başka türlü sömürge bir ülkede o koltuklara oturmaları mümkün değildir. Zaten Doğan Güreş de röportajda **"Genelkurmay'a güvenin"** diye onların da kendisinden farklı düşünmediklerini takdirle vurguluyor. **"Başbakan ve Dışişleri Bakanının tutumu gayet iyi"** diyerek de, AKP iktidarının da aynı kafada olduğunu ortaya koyuyor.

Güreş'in AKP'ye ilişkin teşhisinin yanlış olmadığını Başbakan Gül de **"Bizim de halkımız meclisimiz var. Ama Amerika'yı küstüremeyiz"** sözleriyle kanıtladı.

İşte bu gün "sivil-asker"(AKP-GENELKURMAY) bu kafa yapısı, elele vermiş, ülkemizi Amerikan tekelinin çıkarları için emperyalist bir savaşa sürüklüyor. Bu kafayı ikna ederek savaşa engel olacağını sananlar büyük bir yanılgı içindedir. Bu kafayla ancak mücadele edilir. Mücadeleyle halkın gücünü göstermeden, bu uşak ruhluların halkımızı savaşa sürüklemesine engel olmak mümkün değildir.

Çünkü bu sözleri söyleyebilenler, Türkiye Cumhuriyeti değil, Amerika Birleşik Devletleri Başbakanlığına, Dışişleri Bakanlığına, Türkiye ordusunun değil, Amerikan ordusunun genelkurmay başkanlığına uygundurlar. Ama işte ülkemiz bir **Amerikan uydusu** haline getirildiği için, ha ABD'de, ha Türkiye'de bakan koltuğuna oturmuşlar farketmiyor.

GENERALLE

Sayfada saygıyla göze çarpsın diye
komuşlar fotoğrafı baş köşeye.
İzmir'de, Kordon'da, Memetleri teftiş.
Vakit öğle, hava sıcak, gün uzun belli.
Önde Amerikan paşası kafayı dikmiş
ve sırmalı şapkasında eli
kasap bıçağı gibi parlıyor keskin, geniş
ve küfredip sesini duyuyorum
toprağıma tokat gibi inen adımlarının.
Türk paşası on beş adım geride.
Yüzünü göremiyorum, gölgeli.
Belki alışmış,
belki utanıyor, belki öfkeli.
Memetlere bakıyorum:
Dişleri kenetli, gözleri karanlık,
gözleri dikilmiş yere.
Sanıyorum yakındır,
bir daha çıkmayacaklar
İzmir'de, Kordonboyu'nda
böyle teftişlere...

(Nazım Hikmet, 1962, TEFTİŞ isimli şiiri)

Nazım kırk yıl önce yazmış bu şiiri.

Hala uşak basın Amerikan uşaklığını göklere çıkarıyor Nazım usta! Hala "Türk paşaları" Amerikan paşaları önünde el pençe divan duruyor. Hatta inanmayacaksınız belki, yurtseverlik ateşiyle yanıp tutuşan yüreğin kabul etmek istemeyecek, ama sadece paşaların değil IMF'nin üçüncü sınıf memurları önünde de el pençe divan duruyor "Türk paşaları!"

Değişen tek şey Nazım usta; "mehmetler" artık sadece teftişte değil, onlar Amerikan doları karşılığında alınıp satılan bir mal oldular. Afganistan'da ucuza gittiler diyor generaller, sermaye ve düzen partileri. Satışı yapanlardan Ecevit, "ABD bize söz verdiği parayı vermedi" diye veresiye Mehmet satmaktan yakınıyor. Şimdi pahalıya getirmek ve parasını peşin almak için pazarlıklar sürüyor. Spekülatörler açıkça söylediler de **"Türkiye'nin en iyi ihraç malı askeridir"** diye, "lider ül-

ER NEDEN SUSUYOR?

ke... büyük ülke" diye diye gerinmekten çat diye çatlayacak olan bu ülkenin Genelkurmayının sesi çıkmadı. Nasıl çıksın ki, niye çıksın ki! Onlar işbirliğini memnuniyetle, "ulusallık" çığırkanlığını elden bırakmadan sürdürüyorlar. (Kimi kendine solcu diyenleri de "milli ordu" yalanlarıyla "şeriat gelir" umacasıyla peşlerine takarak!)

"Belki utandı" dediğin paşaların ar damarı çatladı, uşaklığın adına "Amerika ile stratejik işbirliğimiz var, bu çerçevede..." koydular. Böyle başlayan ifadelerle, gizli/açık yapılan pazarlıklarda vatanımızı Amerika'ya peşkeş çekiyorlar.

Gazeteler matah birşeymiş gibi diyor ki;

"Görüşmeler temel olarak Türk ve ABD Genelkurmayı arasında yürütülecek. Bu müzakerelerde yalnızca ABD'nin Irak'a yönelik operasyon ihtiyaç ve endişeleri değil, Türkiye'nin Kuzey Irak'a yönelik endişe ve ihtiyaçları da gündeme gelecek."

İleri geri her konuda konuşan, kendi halkına, muhalif güçlere karşı tehditler yağdıran, partilere hizaya getirme operasyonları yapan generaller ise sadece susuyorlar. İşbirlikçiliğin alçaklığı üzerlerinde kalmasın istiyorlar. Ama MGK tutanaklarına böyle geçiyor çıplak gerçek; **"bütün görüşmeleri genelkurmay yapacak"**.

Evet; Generaller Niye Susuyor?

Türkiye halkı, generallerden bu sorunun cevabını bekliyor. 80 bin değil de 8-10 bin Amerikan askerine topraklarımızı çiğneterek bu sorunun sorulmasını engelleyemezsiniz.

Hani siz en büyük ulusalcıydınız? Hani her hükümetin önüne "Kırmızı Kitap" denilen Milli Güvenlik Siyaset Belgesini koyarak iki sözünüzden biri "Türkiye'nin ulusal çıkarları, bölünmez bütünlüğü" olurdu; şimdi o "bölünmez bütünlüğü" sağlama almanın yolu Amerikan savaşına katılarak fırsat bu fırsattır diye Kuzey Irak'taki kürtleri katletme planları yapmakta mı? Andıçlarla medyadan "terör" demagojileri yayıp, Amerikanlığı böylece gizlemekte mi?

Generaller ne kırk yıl önceki Nazım'ın bağımsızlık çığlığını duyabilir, ne de suskunluğa son verip halkın karşısında yaptıklarını savunabilirler. Onlar şimdi boğazlarına kadar battıkları işbirlikçi-

lik batağında yankiler ve siyonistlerle birlikte!

MHP Niye Susuyor? Nasıl Konuşsun Ki!

Bu ülkenin has milliyetçisi MHP'nin Amerika'nın Irak'a saldırı hazırlıklarına ve bu çerçevede Türkiye'de karada, havada, denizde satın almadık hiçbir şey bırakmamasına ÇIT'ı çıkıyor.

Hani **"AB bizim içişlerimize karışamaz"** diyor-dunuz; o karışamaz da **ABD karışabilir mi?**

Türkiye toprakları alenen ve aşağılık pazarlıklarla satılırken, MHP'nin şu meşhur milliyetçiliği niye kabarmıyor acaba? Hani şöyle birkaç parça ABD malı buzdolabı, TV parçalasınız, boykot şovları yapsanız!

Onu da yapamazlar!

İktidarda oldukları süreye bakın; IMF'ye sesleri çıktı mı? Hayır, çünkü arkasında ABD vardı. IMF Irak için Türkiye'yi satın alırken, satışın altına imzasını atanlardan biri de MHP idi.

Neye nasıl karşı çıkabilir?

Yoksa MHP, Musul-Kerkük petroleri rüyaları-mız gerçekleşsin de, topraklarımıza Yanki dolmuş, ırzımız, namusumuz, ulusal onurumuz elden gitmiş önemli değil mi, diyor?! Yoksa, iktidarda olduğu gibi, Genelkurmay'ın gözüne bakıp, onlar destekliyorsa ABD'yi biz de yanındayız mı, diyor?!

Ne güzel milliyetçilik!

Milliyetçiliği, ulusalcılığı kimselere bırakmayan Genelkurmay ve MHP

susuyor!

Müslümanların kardeşliğinde sözeden SP konuşur gibi yapıp

susuyor!

CHP kitesini meydanlardan uzak tutarak, çok şey söyleyip hiçbir şey söylemeyerek

susuyor!

Öteki düzen partileri pusuya yatmış ABD'yi kızdırmamak için

susuyor!

Suskunlar, ABD'den icazet peşinde olanlar ve Amerikan uşaklarıdır!

TEK SÖZ VE KARAR SAHİBİ BİZİZ!

- Türkiye'nin ABD'nin Savaş Karargahı Olmasına İzin Vermeyelim!
- Katillik Damgasını Kabul Etmeyelim!

Vatanseverler, Demokratlar, Dindarlar, Bu Ülkede Yaşayan Herkes!

Bu topraklar bizim. İşgal edilen bizim ülkemiz.

Ölen biziz, aç kalan biziz, savaşa asker verecek olan biziz.

Bunun için, tek söz ve karar sahibi biziz!

Sözümüzü söyleyelim, kararımızı ortaya koyalım!

Ülkemize, Onurumuza, Geleceğimize Sahip Çıkalım!

Yanıbaşımızda, belki yüz, belki yüzelli bin insan katledilecek. Hem de bizim ülkemizden kalkan savaş uçakları tarafından. Hem de bizim ülkemizi kanlı postallarıyla kirletip geçen askerler tarafından.

Türkiye'yi yönetenler, Ortadoğu halkları tarafından "Katil Türkiye!" diye anılacağımız bir dönemi başlattılar.

Haksız, eşitsiz, alçakça bir savaşın karargahı yapıyorlar ülkemizi. Türkiye'yi yönetenler, dünya halklarını açlığa mahkum eden, kana boğan Amerika'nın suç ortaklığını yapmak için sınırlarımızı ardına kadar açtılar.

Üsleri, limanlarımızı, yollarımızı, havalanlarını ardına kadar bu katliamcı ülkeye sattılar.

Satılan ülkemizdir. Onuru, iradesi çiğnenen 70 milyon halktır.

TÜRKİYE, AMERİKAN İMPARATORLUĞUNUN SAVAŞ ÜSSÜ TÜRKİYE HALKI, AMERİKAN UŞAĞI OLAMAZ!

Bu ülke Amerika'nın değil, bizimse;

Bu toprakların Amerika'nın savaş karargahı olmasına izin vermeyelim!

Amerika'nın savaşına karşı çıkalım!

Amerika okyanuslar aşip ülkemize geliyor; topraklarımıza yerleşerek buradan Irak halkına saldırıyor.

Biz suç ortağı değiliz. Biz Amerika'nın suç ortağı olmayacağız!

Ülkemizin kaderini Amerika değil, biz belirleriz.

Bu ülkede yaşayan biziz. Tek söz ve karar sahibi biziz. Bizim dışımızda kimse söz ve karar sahibi olamaz.

KATİLLERİN DEĞİL, MAZLUMLARIN YANINDA OLACAĞIZ!

Irak halkı kardeşimizdir. Irak halkı mazlum bir halktır. Ezilendir.

Ambargoyla aç, ilaçsız bırakıldır. 11 yılda ilaçsızlıktan 900 bin çocuğunu kaybeden bir halktır. Her gün tepesine Amerikan bombalarının yağdığını bir halktır.

Biz ezilenden yanayız. Biz mazlumdan yanayız. Zalimden yana olamayız.

Bu ülkede yaşayan herkes; dili, dini, ırkı, düşüncesi, ideolojisi, inancı ne olursa olsun, **Irak halkının katili** olmayı kabul etmez.

Mazlum milletleri birbirine düşüren, bölüp parçalayan alçakça bir oyunun aleti olmayı reddetmek zorundayız.

TÜRKİYE'Yİ, KOLTUK İÇİN, DOLAR İÇİN, İNANÇLARINI ULUSAL ONURLARINI, KISACASI HERŞEYİ SATABİLENLERE BIRAKMAYACAĞIZ!

Türkiye bizimdir.

Topraklarımız hakkında, geleceğimiz hakkında,

Yaşamımız hakkında, söz ve karar hakkı bizimdir. Biz ayağa kalkmazsak, kim kalkacak? Ülkemizi biz savunmazsak, kim savunacak?

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, MEMURLAR, ESNAFLAR, ÖĞRENCİLER, AYDINLAR BU ÜLKEDEN YAŞAYAN HERKES HER YERDE, HER BİÇİMDE SÖZ VE KARAR HAKKIMIZI KULLANALIM!

Ülkemiz topraklarından kalkan savaş uçaklarının Irak halkını katletmesine izin veremeyiz. Verirsek **KATİL** oluruz.

Katil damgası yemeyelim.

Kardeşliğimizi **gösterelim!**

Bu ülke bizim diyorsanız, bu ülkeyi Amerika yönetemez diyorsanız, söz ve karar sahibi olduğumuza **gösterelim!**

Bize sorma lüzumu duymadan bizim hakkımızda, ülkemiz hakkında karar alanlara karşı, bu topraklarda bizim yaşadığımızı **gösterelim!** Uşakların, bizi temsil etmediğini **gösterelim!** Sürü yerine koyuyorlar; sürü olmadığımızı **gösterelim!** Türkiye satılık değildir. Türkiye halkı satılık değildir. Dolarlarla satın alınamayacağımızı **gösterelim!**

HALKIMIZI ŞİMDİ HANGİ GEREKÇEYLE OLURSA OLSUN SUSULAMAYACAK ZAMANDIR!

Susarsak, sürü olmaktan kurtulamayız.

Susarsak, "katil" damgası yemekten kurtulamayız.

Susarsak, Amerika'nın ve uşaklarının diktatörlüğünden kurtulamayız.

Susarsak, açlık ve zulümden kurtulamayız.

Sürü değilsek, Irak halkının katili olmayı, katliamin suç ortaklığını reddediyorsak, bu ülke bizim, biz yönetiriz diyorsak;

Bu gücü, bu iradeyi ortaya koyalım.

Mahallelerde, köylerde, okullarda, fabrikalarda, işyerlerinde **"Ülkemiz Amerika'nın savaş karargahı olamaz!"** diye tavrımızı açıklayalım.

Bulunduğumuz her yerde, **Irak'a Amerikan Saldırısına Karşı Komiteler** kuralım.

Hergün akşam 21.00'de, 5 dakika süreyle **ışıklandırma söndürerek;**

Pankartlarla, dövizlerle, gösterilerle, mitinglerle, yürüyüşlerle, her yerde başvurulabilecek **yüzlerce biçimde** tepkimizi tavrımızı mutlaka gösterelim.

Sahip çıkalım ülkemize ve onurumuza.

Türkiye'nin her köşesinde mahalle mahalle, köy köy, okul okul, referandum yapıp **"Amerika'nın askeri, üssü olmayı reddettiğimizi"** açıklayalım. Referandum yapıp, işyerimize, evimize, okulumuza, mahallemize, köyümüzün girişine, **"Bu işyerindeki-ler, bu köydekiler, bu okuldakiler, bu mahalledekiler, Türkiye'nin Amerikanın savaş karargahı yapılmasına karşıdır"** diye pankartlar, yazılar asalım!

**TÜM DÜNYAYA GÖSTERELİM Kİ;
ONURLU, NAMUSLU, YURTSEVER
TÜRKİYE HALKI,
AMERİKAN İMPARATORLUĞUNUN
YARDAKÇISI OLMAYI
KABUL ETMEYECEK!**

Söz ve Karar Hakkı İçin Ayağa Kalkalım!

Söz ve karar hakkımızın olmadığı yerde, ne ulusal onurumuzun çiğnenmesine, ne soframızdan lokmaların çalınmasına, ne zulme engel olamayız!

Ülkemizin üslerini, limanlarını, havaalanlarını, yollarını Amerikan emperyalistlerinin önüne seren AKP ve Genelkurmayın karşısına çıkmak, bu ülkenin sahipleri olarak söz ve karar hakkımıza sahip çıkmaktır.

Düşünün; bu ülkenin sahibi 70 milyon halktır. Ve 70 milyona sormadan, 70 milyonun onay vermediğinin çeşitli biçimlerde ortada olmasına rağmen, 70 milyonun toprağını Amerika'ya kiralyıyorlar.

Bu ülkede demokrasi olmadığının, halkın yönetimde söz ve karar hakkı olmadığının bundan daha açık ve kesin bir başka göstergesi olamaz.

Türkiye'yi savaşa sokuyorlar ve Türkiye halkına sormuyorlar. Halkın iradesini paspas gibi çiğneyerek, Amerika'yla el ele verip Türkiye'yi başka bir halkın, komşumuz Irak halkının katili yapıyorlar.

Bu ülke bizim ise, bizim olana sahip çıkmak durumundayız. Sahip çıkılmayan şey, sahip çıkmayı gösteremediğimiz bir şey, **BİZİM** de olmaz.

Ülkemize sahip çıkmak, Amerika'ya karşı çıkmaktır. Amerika'ya karşı çıkmak ise baskıya, zulme maruz kalmaktır. Türkiye halkı, her milliyetten, her inançtan 70 milyon olarak ülkesine **sahip çıkma cesaretini** göstermelidir.

Ülkemize Sahip Çıkmak İçin Örgütlenelim!

Söz ve karar hakkımızı kullanmak, **örgütlü** olmaktır. Bulunduğumuz her yerde, bugün için en azından tüm halk kesimlerini birleştirebilecek bir temel olarak, **Amerikan saldırganlığına, iktidarın Amerikan uşaklığına karşı**, komiteler, meclisler halinde örgütlenmeliyiz.

Örgütlü olmadığımız, örgütlü davranmadığımız sürece, başkaları bizim adımıza karar alacak, soframızdaki ekmeğin büyüklüğüne de, ülkemizi katillerin karargahı yapmaya da başkaları karar verecektir.

Tokat Kırsalında Çatışma: DHKC Gerilla Komutanlarından Celalettin Ali Güler Şehit Düştü Oligarşi kayıplarını gizliyor

“Halka, Devrime Bağlılık Anıtı, Dağlarda Kurtuluş Çağrısı:” Celalettin Ali Güler



Oligarşinin ölüm mangaları ve burjuva medya- sı çok sevinmişti: Bir “firari” devrimci, ölü ele geçirilmişti çünkü. Gazetelerinde seçtikleri başlıklardan sevinçleri anlaşılıyordu. Sevinmekte bir yanıla haksız değildi düşman; öyle ya, 25 yıllık kesintisiz bir devrimciliği “öldürmüştü”. Ama diğer yandan, boşunadır sevinci; çünkü 25 yıllık kesintisizliğin temsilcilerinden birini öldürmüş ama “ele geçirememiş”tir. Hayatın her alanındaki, kırlarda ve şehirlerdeki direniş ve savaş sürmektedir. Celalettinler çoktan tohumlarını serptiler dağlara ve şehirlere.

Gerek Cephe tarafından yapılan açıklamaya, gerekse de yöreden edinilen bilgilere göre, Celalettin Ali Güler’in şehit düştüğü çatışmalar şöyle gelişmiştir:

Tokat kırsal alanında, bilindiği gibi, uzun süredir zaman zaman çatışmalar yaşanmakta, bunun dışında ise özel timlerin, oligarşinin diğer askeri birliklerinin özellikle köylere, köylülere yönelik baskıları sürmektedir. İki aydır, oligarşinin operasyonları daha da yoğunlaştırılmış olarak sürdürülmektedir. Operasyon özellikle son günlerde ağırlıklı olarak Cephe gerillalarına yönelmiştir.

İşte bu operasyonlar sırasında, oligarşinin as-

keri güçleri, 28 Aralık saat 14.00’de Cephe gerillalarının bulunduğu bir sığınağa ulaştılar. Gerillalar askeri birliği farkederek kuşatmayı engellediler. Yaklaşık yarım saat süren bir çatışma sonucunda gerillalar o bölgeden çekildiler. Ancak çatışmalar bitmedi.

Üç kez değişik noktalarda gerillalarla oligarşinin askeri güçleri arasında çatışmalar yaşandı. Saat 16.00 sıralarında çıkan dördüncü çatışmada, gerilla birliğinin komutanlarından Celalettin Ali Güler şehit düştü.

Cephe tarafından yapılan açıklamada, oligarşinin kayıplarını açıklamadığı da şu sözlerle vurgulandı: “Tokat yöresindeki son çatışmanın hemen ardından “DHKP-C’li öldürdük” diye basına, televizyonlara açıklamalar yapan oligarşi, çatışmadaki kendi ölü ve yaralılarını açıklamamıştır. Gerillalarla oligarşinin askeri güçleri arasındaki çatışma, adeta göğüs göğüse cereyan etmiştir. Gerillalarımız vurulup yere düşen çok sayıda asker görmüş, “yaralımız var” bağrıışlarını işitmişlerdir. Oligarşi çatışmaya ilişkin tüm bilgileri açıklamalıdır.”

Celalettin Ali Güler: 25 yıllık kesintisiz devrimcilik...

Cephe tarafından 1 Ocak 2003’te yapılan 291 No’lu açıklamada, Celalettin Ali Güler’in yaşamı ve mücadelesini anlatan bölüme şu başlık konulmuştu:

“25 yıllık kesintisiz dava adamı Güler, halka, devrime bağlılığın, kesintisiz devrimciliğin anıtı olarak halkımızın dağlarda ve şehirlerdeki kurtuluş mücadelesinde yaşayacak!”

Bu başlığın altında anlatılan, 25 yıllık bir tarih, 25 yıllık bir inanç, 25 yıllık bir bağlılıktı. Özetle:

“Devrimcilik toplumu ve doğayı değiştirme sanatı olarak düşünüldüğünde, benim de bunda payımın olduğunu görmem, bir tuğla ve biraz harçta benim katmam ve insanlarımızın mutluluğu için savaşmam en büyük mutluluk bence.”

Celalettin Ali Güler

"77'den bu yana hiç bir anı mücadelesiz ve örgütsüz geçmeyen 25 yıl demektir Ali Güler. 12 Eylül öncesi anti-faşist mücadelede militan, 12 Eylül yıllarında tutsak bir direnişçi, 1990'larda atılımın örgütleyicisi, 1990'ların ikinci yarısında dağlarda elde silah savaşçı... Tüm bu yıllar, değişen mücadele alanları, işkenceler, hapislikler arasında, inancından hiç bir şey kaybetmeyen, yılmıyışlığı, yorgunluğu aklının ucundan geçirmeyen, inancını sürekli pekiştiren, ve sürekli büyüyen devrimci bir heyecanın sahibidir."

Celalettin Ali Güler, şehit düştüğünde 42 yaşındaydı. İstanbul doğumlu, Türk milliyetinden Alevi bir ailedendir. Emekçi bir ailenin, emekçi çocuğudur. Daha öğrencilik döneminden başlayarak uzun yıllar bakkal olarak esnafılık yaptı. Lise yıllarında devrimci hareketle tanıştı ve mücadeleye yer almaya başladı.

Mücadeleye 1977 yılında başladı.

1980 Mart'ında ilk kez tutsak düştü. Tutsaklığı 1987 Haziran'ına kadar sürdü. Yaklaşık 7 yıllık tutsaklık yaşamından sonra, dışarıda ancak 2.5 ay kalabildi, yeniden 9 ay süren bir tutsaklık yaşamı oldu. 1988 Nisan'ında çıktıktan sonra 4 yıl boyunca hareketin değişik alanlarında görevler aldı. Atılım yıllarında Ege Bölgesi Siyasi Sorumlusu olarak görevlendirildi. Bu görevini sürdürürken 1992 Nisan'ında tutsak düştü.

Onun özgürlük tutkusu mücadele tutkusudur!

Tutsak bir direnişçidir yine. Buca Hapishanesi'ndeki Cepheli tutsaklar örgütlenmesinin komite üyesidir. Öğrenir, öğretir. Okunmadık tek bir Marksist-Leninist klasik bırakmamıştır. Dışarıdaki mücadeleyi büyütmek için okumaktadır. Öğrendikçe, özgürlük tutkusunu büyütenlerdendir o.

17 Temmuz 1995'te Buca Hapishanesi'nde gerçekleştirilen özgürlük eylemiyle, içlerinde Celalettin Ali Güler'in de olduğu dört Cepheli, dışarıya çıkarlar.

Onun için aslolan örgütü ve mücadelesidir; özgürlük tutkusu, mücadeleye tutkudur. Artık dağlardır. Hareket adına yapılması gereken ne varsa, her işin içinde sıradan bir emekçi olarak yer alan Celalettin, dağlardaki görevine de aynı heyecan ve coşkuyla koştu.

Mücadeleyle varolan, mücadeleye büyüyen bir kişiliğin temsilcisidir!

25 yıl boyunca, kişisel hiç bir istemi, kendi kaygıları olmamıştır. Bu tutkuyla, heyecanla mücadelesini sürdürmüştür. Mücadele dışı yaşamı

bir an bile düşünmeyen bir anlayışın temsilcisidir.

"Toplumu değiştirme sanatı"nın ustalarındandır

Kesintisiz devrimciliğinin temelinde mutlak bir inanç ve büyük bir iddia vardır. Üstlendiği tüm görevlerin altından başarıyla kalkmasını sağlayan da budur. İnancı ve coşkusunu besleyen, devrim iddiasıdır. Şöyle der bir yazısında:

"Başlangıçta faşist saldırılara yönelik tavırlardan etkilendiğim için devrimci oldum ve hareket saflarına katıldım. Ancak süreç ilerledikçe sorunun sadece faşistlere yönelik tavırla sınırlı olmadığını ve çok daha geniş düşünmek gerektiğini gördüm. Bu yüzden de devrimciliği bir yaşam biçimi olarak kabul ettim. Ve bugüne kadar sürdürdüm..."

Bir sanat olarak kabul ettiği "toplumu değiştirme mücadelesinde" bir tuğla, biraz harç olmak, onun için en büyük mutluluktur. Celalettin Ali Güler, bu büyük iddia ve inançla savaştı, bu büyük mutlulukla şehit düştü. Tüm devrimcilere, bu düzenin değişmesini isteyen herkese örnek olacak bir yaşam bıraktı geride.

CELALETTİN ALİ GÜLER ANILDI

29 Aralık günü Tokat dağlarında çatışmada şehit düşen Celalettin Ali Güler 2



Ocak'ta mezarı başında anıldı. Zeytinburnu'nda bulunan Ayvalık Mezarlığı'nda saat 13:00'de başlayan anmaya TAYAD'lı aileler ve Celalettin Ali Güler'in arkadaşları katıldı.

Anma başlarken mezarlıkta bulunan polisin DGM'den aldığı arama kararıyla mezarlığa gelenlere üst araması yaptığı görüldü. 'Celalettin Ali Güler Ölümsüzdür' pankartının açıldığı anma saygı duruşuyla başladı. TAYAD'lı Mehmet Güvel yaptığı konuşmada; "Celalettin, hani hep söylenir ya devrimciler için çok çalıştı. Biz onunla TAYAD'da beraberdik, hapishanede beraberdik, dergide beraberdik. Nerede bir iş olsa oraya koşturur, yeri geldiğinde hamallık yapar ve bize öğretirdi. Ne mutlu ki ben kendisini tanıma şansına sahibim." dedi.

Taniyan yoldaşlarının Celalettin Ali Güler'i anlattığı anma "Celalettin Ali Güler Ölümsüzdür", "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" sloganlarıyla ve türkülerle bitirildi. Saat 14:00'de biten anmaya 40 kişi katıldı.

Tecrit

Kimin politikası Kime karşı Kimler karşı çıkmalı?

Hücre ve tecrit, yaklaşık üç yıldır, tüm boyutlarıyla tartışılıyor ve yaşanıyor. F Tipleri açılmadan önce, bu konuda yapılan panellerin, kurultayların, filmlerin tanıkları, çoğunlukla Avrupa emperyalizminin hücrelerinde yatan Alman, İspanyol, İrlandalı, İtalyan tutsaklarıdır. Hücrelerdeki izolasyonu, “beyaz işkence”yi onların tanıklıklarıyla öğrendi bir çok kesim. Ama sadece bu tanıklıklarla yetinenler açısından, tecrit politikasının **günümüzde ve ülkemizde** aldığı biçimi araştırma, inceleme, anlama zahmeti göstermeyenler açısından, bu tanıklıkların “yanıltıcı” bir yanı da oldu belki; tecriti, sadece devrimciler, sadece “silahlı mücadele yürütenlere” karşı olarak gördüler. Şimdi **Türkiyeli tanıkları** var tecrit hücrelerinin. Şimdi **Türkiye’nin mezarlarında kanıtları** var “beyaz işkence”nin.

Geçen üç yıl, tecritin sadece hapisanelerle sınırlı olmadığını, tecrit politikasıyla sindirilmek istenenin sadece devrimci tutsaklar olmadığını görmek için fazlasıyla yeterli kanıtlar çıkardı ortaya.

Tecrit politikasının akıl hocası ve mimarları, Amerikan ve Avrupa emperyalistleriydi. Ama onların ülkelerindeki devrimci mücadele, fokocu küçük grupların pratiğine sıkışmış bir haldeydi. Oysa ülkemizdeki devrimci mücadele, tüm yetersizliklerine rağmen, esasta halklaşmış bir mücadeledir. Durum böyle olunca, emperyalist ülkelerden ithal edilen tecrit politikasının ülkemizde alacağı biçim ve kazandığı muhteva da farklı olacaktı.

Nitekim, öyle olmuştur.

Tecrit, ülkemizde kelimenin fiili anlamıyla **TÜM HALKA KARŞI** bir politika olarak yürürlüğe konulmuştur. Tecrit, hapisaneler boyutunda, vahim ve vahşi bir politikanın adıdır. Hapisanelerle sınırlandırılmayıp hayatın her alanında uygulanmaya çalışılan tecrit daha da vahim bir politikadır. Tecritin dışarıda da uygulandığı her ülke, “**yarı-açık cezaevi-ne**” çevrilmiş, devletin tüm halka hükümlü muamelesi yaptığı bir ülkedir.

Bakın dışarıda olup bitenlere; hücredeki tutsağa dayatılan neyse, dışarıdaki bir demokratik kitle örgütüne, sendikalara, odalara, siyasi gruplara, tek tek kişilere dayatılan da özü itibarıyla aynıdır.

Tutsağa diyor ki, rahat rahat havalandırmaya, kütüphaneye çıkabilmek için benim şu kurallarına uyacaksın. Dışarıda da, bir legal partiye diyor ki, rahat rahat miting, basın açıklaması yapmak istersen, şu şu kurallara uy. Uymazsa, alanını daraltmaya başlıyor, meydanlara izin vermiyor, mesela parti binasının olduğu caddeye hapsediyor. Yine de istediğini alamazsa, sokağı bile yasaklayıp, parti binasının içine (veya hücrelerine) hapsediyor.

Burada uyulması istenen kurallar “yasalar”la sınırlı değil. Düzen, tutsaktan da, dışarıdakilerden de, yasaların ötesinde, politik olarak kendine tabi olmasını istiyor. Düzene “güven” verdiğin ölçüde, bir takım imkanlardan yararlanıyorsun.

Tecrit politikasının özü buydu işte; Zorla, basıyla, yasayla, yasakla, cezayla, düşünceleri, politikaları değiştirmek!

Bunun içeride, dışarıda olması, politikanın özünü değiştiriyor.

Tecrit meselesini, “**kendilerinin dışında**” görenlerin yanılgısı da buydu işte. F Tipleri bunun en rafine halde uygulandığı yer olacak, bu haliyle de, aynı zamanda **dışarıdaki herkes için** bir tehdit, gözdağı unsuru olarak kullanılacaktı. F tipi hapisaneleri, yalnız içeridekilerin meselesi olarak görenlerin yanılgısı da buydu.

Kişilerin tecritinden, halkların ülkelerin TECRİT edilmesine...



Tecrit, Amerika’nın, Avrupa’nın ürettiği bir politikadır. Ama politika, ürettikleri noktada kalmamıştır. Bunun artık tek tek kişiler düzeyinde kalmadığını da görmek gerekir. Tecrit yöntemlerinin ortaya çıkışı böyle olmuştur; ancak, emperyalizm bu yöntemden çıkardığı tecrübeyi giderek daha geniş kesimlere yönelik olarak uygulamaktadır. Önce kişileri, sonra grupları, sonra halkları, ve nihayet bugün ülkeleri tecrit etme siyaseti yürürlüktedir.

Ama kapsamı, hedefi genişlese de, kullanılan

yöntemin özü, mantığı hemen hemen aynıdır.

Hapishane hücreesindeki tutsağa, hücrede tecrit edilmek istemiyorsan, "ortak kullanım alanlarından" yararlanmak istiyorsan, şu şu kurallara uya-
cak, şu şu düşüncelerini ve tavrını değiştireceksin deniyor.

Halklara dayatılan da bu: Mesela Afgan halkına deniliyordu ki, "*başınızdaki Taliban rejimini değiştirmezseniz, başınıza bombalar yağdırılmasına katlanacaksınız!*" Bush, 7 Ekim gecesi, Afganistan'a ilk bombaların atılmasının ardından şu açıklamayı yapıyordu: "*Taliban taleplerimize cevap vermedi, bunun bedellerini ödeme zamanı gelmiştir.*"

Ülkelere dayatılan da bu: Irak'a deniyor ki, ya sen de benim tekellerimin, IMF'min boyunduruğu altına girersin, ya da başına bombalar yağacak.

Benzerlik bununla da bitmiyor; nasıl ki, hapishane de tecrit edilen tutsak, tüm ülke kamuoyuna, "anarşist, terörist, uzak durulması gereken insanlar" olarak yansıtılıyorsa, ve belli kesimler onlarla ilişki veya ittifak içinde görünmekten kaçınır hale getiriliyorsa, ülkeler düzeyinde de, bazı ülkeler "terörist, tüm dünya için tehlikeli" ilan ediliyor, ve o ülkelerle işbirliği yapan ülkeler de "terörist veya teröre yardımcı ülkeler" kategorisine alınıyor. Amerikan imparatorluğuyla doğrudan karşı karşıya gelmek istemeyen ülkeler de buna boyun eğiyor. O ülke için tecrit giderek daralıyor, boğucu bir hal alıyor. Küba'ya, Kuzey Kore'ye, Irak'a karşı uygulanan siyasetin bir yanı budur.

Kendi hücrelerimizin duvarlarını yıkmak, F tiplerindeki hücrelerin de duvarlarını yıkmaktır



Tecritin içerideki ve dışarıdaki, ve hatta ülkemizdeki ve dünyadaki yansımaları, tecrit sorununun bir kesimle, bir alanla sınırlanamayacak bir sorun olduğunu giderek daha açık hale getirmektedir.

Bu açıklık, şu soruyu giderek daha sık sorduracaktır: "*F tipi cezaevlerine, 'tecrit'e karşı verilen mücadeleye, 'başkaları'nın mücadelesi olarak bakanlar, gün gelip yanıldıklarını anlayabilirler. Geniş kitlelere öncülük yapması gereken aydınlar, sanatçılar yeterince çıkarıyorlar mı seslerini, kuşkuluyum.*" (Vecdi Sayar, 27 Aralık 2002, Cumhuriyet)

Emperyalizm ve oligarşi, yukarıda da değindiğimiz gibi, halkın, demokratik muhalefetin her kesimine göre, çeşitli tecrit statüleri oluşturmuş ve uygulamaktadır. Kendi "tecritine" karşı çıkmayanların, tecritin en yoğun ve öldürücü biçimde uygulandığı F tiplerindeki tecrite karşı çıkması da biraz zordur. İşte bu nedenle, hücrelerin duvarlarını parçalama mücadelesi, herkesin kendi duvarlarını parçalama mücadelesiyle içiçe geçmiştir.

Bu baskı bana karşı değil, bu bombalar benim üzerime yağmayacak, bu cezalar bize yönelik değil... zihniyeti, içine hapsedildiğimiz tecrit duvarlarını yıkmak için, yıkılması gereken zihniyettir. Destek ve dayanışma, bugün, hayatın her alanındaki tecrit duvarlarının parçalanması anlamına geliyor.

Ceyhan'da Sevk Zinciri

Ceyhan Hapishanesi

Uygulamalar: Günde üç kez sayım yapılıyor. Revirde doktor olmadığı için tutuklular revirden yararlanamıyorlar. Tutukluların hesabına yatırılan paradan sadece 80 milyon lira nakit veriliyor. **Tutuklular mahkemeye götürülürken ayaklarına sevk zinciri takılıyor.**



Malatya Hapishanesi Uygulamalar:

Aile görüşlerinde her aile için haftanın bir günü ve belli saatinde görüş hakkı verilmiştir. (30 dakika) F tipi uygulaması burada da geçerlidir. İdare tutukluların çeşitli taleplerle verdikleri dilekçeleri işleme koymuyor. Tam bir keyfiyet var. Hastane dönüşü tutukluların slogan atması bahane edilerek müdürün başını çektiği askerler tutuklulara saldırmışlardır. Ölüm orucunda olan tutukluların yazdıkları mektuplar verilmiyor. Tutuklunun hesabına yatırılan paradan sadece 70 milyon lira nakit olarak tutuklulara veriliyor. Isınma sorunu var. Mevcut ısıtma çok yetersiz. Elektrik parasını ödeyemeyen tutukluların hücrelerinin elektriklerinin kesileceğini duyurmuş hapishane idaresi. Tutukluların ihtiyacı olan kalem, defter, kağıt vb. kırtasiye malzemeleri aileler tarafından götürüldüğünde içeri alınmıyor, fahiş fiyatla kantinden almaya zorlanıyorlar. Toplatılması olmayan, yasaklı olmayan yayınlar, dergiler uzun süre bekletilip, geciktirilerek tutuklulara veriliyor.

TAYAD'lı Aileler / 27 Aralık 2002

Ercan Kartal işkenceyi ve tecriti anlatıyor -1

İşleyiş, tecrit politikası üzerine oturtulmuştur

Son iki sayımızda Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsakların suç duyurularından, F tiplerinde yaşananları örneklerle aktarmıştık. Bu sayımızda **Edirne F Tipi Hapishanesi'nden Ercan KARTAL'ın** anlatımlarına yer veriyoruz. 19 Aralık sonrası Edirne F Tipi'nin açılmasıyla birlikte buraya götürülen tutsaklar da tıpkı diğer hapishanelerdeki gibi yoğun işkenceler yaşadılar. İlk girişlerinde de yine "hoşgeldin dayaağı" ile karşılandılar. Sonrasını Ercan Kartal'dan dinleyelim:

F Tipi Hücre İşkencesi Başlıyor. Girişteki "hoş geldin" işkencesinden sonra yarı çıplak vaziyette hücrelere atıldık. Bir çoğumuz 19 Aralık operasyonundan dolayı yaralıydık. Hücrelerin havalandırma kapıları kapalıydı, bir hafta-on gün açılmadı. Fiili olarak hücre içinde hücre cezası uygulanmış oldu. Hücrelerde bir tek yatak ve battaniye bulunuyordu. Kış olmasına rağmen kaloriferler yanmıyordu. Sular akımıyordu. Hiçbir ihtiyacımız karşılanmadı. Kalem-kâğıt verilmediğinden durumumuza ilişkin ailelerimizi, avukatlarımızı bilgilendiremedik. Devlet kamuoyunun operasyona ilişkin gerçekleri öğrenmesini istemiyordu... Bir çoğumuz yaralı olduğu halde hiçbir kayıt ve tedavi yapılmadı. Yapılanlar ise göstermelik baştan savma, bulguları gizleyecek şekilde yapıldı. Ailelerimiz, dışarıda bizlerin durumunu ve nerede olduğunu bilmemenin kaygısıyla hapishane ve hastane kapılarında günlerce dolaşmak zorunda kaldılar. Bundan daha büyük bir işkence olabilir mi? Hücrelerde gece ve gündüz sürekli çok yüksek sesli müzik yayını işkencesine tabi tutulduk. Bir çok arkadaşımızı şehit vermiştik, aramızda ölüm orucunda olan, yaralı olan arkadaşlarımız vardı. Ama işkencecilerin halkın değerlerine saygısı yoktu. Evet bu koşullar altında F tipi hücrelere getirildik... Devlet 19 Aralık katliamıyla hücre

hapishanelerini açmıştı ve yüzlerce tutsağı hücrelere atmıştı. Artık devletin işkence ve baskı ile teslim alma politikası ve buna karşı direnişimiz hücrelerde tecrit koşullarında devam edecektir.

F Tipi Hücreler İşkencedir; Çünkü Tecrit ve İzolasyon Politikasıyla Devrimci Düşüncelerimizi ve Kimliğimizi Teslim Almak İçin Yapılmıştır: Mimarı yapısı ve tredman olarak ifade edilen işleyiş uygulamalarıyla tecrit ve izolasyon politikasını hayata geçirmek için yapılmıştır. Amaç; devrimci tutsaklar hücrelere atılarak öncelikle örgütlülükleri dağıtılarak, birbirinden kopararak yalnızlaştırılan tutukluların düşüncelerini inkâr etmesi için baskı yapılacaktır.

İki yıla yakındır tek ve üç kişilik hücrelerde tecrit altında düşüncelerimize yönelik saldırı devam etmektedir. Hiç kimse ile ilişki kurmamıza izin verilmeyerek, dışarı ile ilişkilerimizi mümkün olduğunda sınırlayarak, hücrelerde bile dayanışmanın, ortak hareket etmenin koşullarını ortadan kaldırarak sürdürüyor bu saldırısını. Yalnızlaştırdığını, örgütlülüğünden kopartarak bireyleştirdiğini düşündüğü devrimci tutsakları kişisizleştirmek, düşüncelerinden ve inançlarından soyundurarak teslim almak için tredman politikası olarak ifade edilen uygulamalarıyla sürüyor bu saldırı. Sayımdan ziyarete, aramalardan "ortak alanlar" denilen yerlere kadar her şey teslim alma saldırısının parçalarıdır.

Bugün biz devrimci tutsakların ortak alan aldatmacasını boşa çıkarmamızı karşısında "onlar kendilerini tecrit ediyorlar" yalanını tekrarlamaları iyileştirme adı altında "onur genelgeleri"yle tecriti meşrulaştırmaya çalışmaları boşunadır. Çünkü **tecritin teslim alma saldırısının esasını hücreler oluşturmaktadır...** F tipi hücre hapishanelerinde devrimci tutsakları teslim alma saldırısı devlet için

direniş savaşında

3. yıl

809. gün

önemlidir. Çünkü asıl amaç bütün ülkenin F tiplerleştirilmesidir. Saldırı yalnızca devrimci tutsakları teslim alma saldırısı değildir. Bütün olarak halkı teslim alma, toplumsal muhalefeti yok etme saldırısıdır.

F Tiplerinde Sayım Bir İşkencedir. Sayım İşkencesi 12 Eylül Cuntasının Ürünüdür: Saldırıların yoğunlaştığı dönemlerde günlük sayımlarda bu saldırıların bir parçası olmaktadır.

Cunta döneminde de devrimci tutsakların siyasi kimliğini, düşüncelerini, kişiliğini yok etmek amaçlı bir çok saldırı politikası uygulanmıştır. Devrimci tutsakları karşısında asker olarak görmek isteyen cunta; tüm askeri üniformalılara müdür ve gardiyanlara "komutanım" diye hitap etmeyi, karşılarında da esas duruşta durmayı, söylediklerine "emredersiniz" denilmesini, yemeğe "yemek duası"yla başlanmasını, askeri marşlar söylenmesini vb. dayatmıştı. Bu kişiliği ezmek yok etmektir. Söylenen her şeyi her dayatmayı karşı çıkmaksızın, onuru, ahlaki değerleri, siyasi düşünceyi, kişiliği bir kenara bırakarak yapılmak istenmesinin mantığı buydu.

Cuntanın sayım saldırıları F Tiplerinde uygulanıyor. Amaç sayım almak mı ? İşkence yapmak mı?

F tiplerinde günde sabah ve akşam olmak üzere iki kere alınan sayımda da amaçlanan, dayatmaların biçimleri farklı olsa da, boyun eğdirmektir. "Sizi ıslah edeceğiz" diyen başgardiyanlar saldırının, dayatmaların amacını özetliyordu adeta. Bu dayatmayı kabul etmeyip normal şekilde ilk günlerdeki gibi sayımlarını alabileceklerini söylediğimizde aldığımız cevap yumruklu-tekmeli saldırı oldu. "inmezlerse zorla indirin" diyen başgardiyanların tavrı açıktı. Amaç irademizi kırmak adım adım onur kırıcı uygulamalara boyun eğdirmek kişinin kendisine olan saygısını yok etmek, aşağılayıp ezmektir. Ölüm Orucu, SAG direnişi içinde arkadaşlarımız merdivenlerden dövülerek zorla indirildi. Bir çok arkadaşımız bu saldırılarda yaralandı. Ölüm orucunda olan Tun-

cay Günel ise Edirne'de 2. Müdür Akif... başında bulunduğu gardiyanların saldırısı sonucu şehit düştü. Bunun adı sayımdı. Sayım alınan her hücreden, "insanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganı yükseldi.

İşkence olayları basına yansıyınca her zamanki gibi yetkililer yalanlarla bunu gizlemeye çalıştı. Suç duyuruları ise takipsizlikle sonuçlandırıldı. Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü Ali Suat Ertosun "örgütsel tavır gösterip alt kata inmeyenler ikaz ve uyarıyla indirilmektedir" diye savunmuştur. Onur kırıcı yaptırımları kabul etmemeyi örgüt tavrı olarak gösterip aklınca işkenceyi meşrulaştırmaya çalışıyor. Uyarı ve ikazın nasıl yapıldığından bahsetmiyor.

Fiziki saldırılar dışında sayım saatleri psikolojik baskı yaratmanın aracı olarak kullanılmaktadır. İçeriye doluşan gardiyanların sağı solu kontrol etmeleri, bizleri aşağıya inmeye zorlayıp kimse yokken üst kata çıkıp kontrol etmeleri, banyonun kontrol edilmesi vb. yöntemlerinin amacı taciz etmektir. Arama mı yapılıyor yoksa sayım mı alınıyor belli değildir. Yine hücrede ölüm orucunda olan arkadaşımız varsa bu taciz daha boyutlu hale gelmektedir. "Bırakmıyor musun" "Doktor çağıralım mı?" "Çorba getirilim mi?" vb. söylemlerle direnişteki arkadaşımız üzerinde baskı yaratılmaya çalışılmaktadır.

F Tiplerinde Hücre Araması Adı Altında Talan Yapılmaktadır. Aramada hücreye doluşan gardiyan ve askerlerce talan yapılmaktadır. Bütün eşyalarımız birbirine karıştırılmakta, yerlere saçılmakta, postayla gelen bir resim vb. ya da sorgu ve savunmalarda kullanılmak için gazetelerden kestiğimiz küpürlere, dergilere, ilaçlara el konulmakta ve bir daha geriye almak mümkün olmamaktadır.

Hücre araması sırasında yapılan üst aramasında dayatılan ayakkabı araması onur kırıcı bir uygulamadır. Bu onur kırıcı uygulamayı kabul etmediğimiz için ilk aramalarda saldırıya uğrayıp işkence gördük. Yine üst araması sırasında elleri duvara da-

İnfaz Hakimliği ve Cezaevleri İzleme Kurulları Devletin Politikalarını Meşrulaştırmak İçindir

İnfaz hakimliği kurulduğu günden bugüne verdiği kararlarla hak gasplarını teyid etmiştir. Çünkü infaz hakimliği de kararlarını hak gasplarının nedeni olan yasalara, tüzüklere dayanarak vermektedir. Sorunlar tek başına hapisane yetkililerinden değil, asıl olarak Adalet Bakanlığı'nın politikalarından kaynaklanmaktadır. Saldırıları sanki münferit olaylarmış gibi gösterip, bunu da infaz hakimliği kurdum oraya yapılacak itirazlarla hiçbir sorun kalmayacak, insan haklarına aykırı uygulamalar olmayacak demek gerçekçi değildir. Gerçek olan Adalet Bakanı'nın biz

devrimci tutsakları teslim almak için hazırladığı tüzük ve genelgelerin saldırı ve işkencelerin sorumlusu olduğudur. Bu da bir devlet politikasıdır. İnfaz Hakimliği de bu politikanın uygulayıcılarından birisidir.

Cezaevleri İzleme Kurulları da tamamen devletin haphaneler politikasını meşrulaştırma amacına hizmet etmektedir. Bu kurullara seçilen kişiler, devrimcilere yönelik önyargılı, hatta düşmanca yaklaşımlar içinde olan kişilerden oluşmaktadır. Örneğin Manisa'da olduğu gibi. İki yıldır ülke gündeminin en önemli sorunlarından biri olan F Tipi haphanelerle ilgili ne yaptıkları sorusunun karşılığı koca bir hiçtir.

yatıp arama yapmaya çalışma şeklinde saldırılar gündeme geldi. Bütün bunların amacı arama yapmanın ötesinde bizleri yıldırma amaçlıydı. Belli aralıklarla yapılan rutin aramalar dışında günün her saatinde baskı ve taciz amaçlı baskın aramalar olmaktadır.

Aile Ziyaretleri Bizler ve Ailelerimiz İçin Bir İşkencedir. Aile görüşü 1. dereceden akrabalarla sınırlanmıştır. Soyadı tutma zorunluluğu, akrabalık belgesi vb. gerekçelerle bu sınırlama görüşleri engelleyecek, kısıtlayacak şekilde uygulanmaktadır. Görüş süresi, ilk dönemlerde 20-30 dakika, şimdi bir saattir. Hücreden çıkış ve hücreye dönüşte bu bir saat içerisinde. Aile görüşü kabinlerde telefon ile yapılmakta ve yapılan bu görüşmeler idare tarafından dinlenmektedir. Ayrıca bir gardiyan ziyaretçilerimizin arkasında durmaktadır. Bu da ziyaretçilerimizi rahatsız etmek, taciz etmek amaçlıdır.

Kürt arkadaşlarımızın aileleriyle kürtçe konuşmasına izin verilmemekte, konuşulduğunda müdahale edilmektedir. Kürtçe, genelgeyle yasaklanmıştır. Ziyaretçi ile yapılan konuşmalar idarenin müdahalesiyle kesilebilmektedir. Hücrelerin olumsuzlukları anlatıldığında görüş kesilmektedir.

Ziyaretçilerimizle hiçbir koşulda fiziki temasımız olmamasına rağmen ziyaretçilerimize hapisane girişinde onur kırıcı arama dayatılmakta, duyarlı kapıdan geçilirken özellikle en küçük bir metal parçasına bile ötecek şekilde yapılan ses ayarından dolayı ziyaretçilerimize giysilerini çıkarmaları dayatılmakta, görüşçülerimiz taciz edilmektedir..

Kaldığımız hücreler sık sık idare tarafından değiştirilmektedir. Hücre değişikliğiyle ziyaret günleri de değişmekte, bundan haberi olmayan ziyaretçilerimiz ziyarete alınmamakta ancak savcılık izniyle görüşe girebilmektedirler.

Ziyaret, avukat, revir, mahkeme, hastane vb. hangi gerekçeyle olursa olsun hücreden çıkışımızla birlikte onur kırıcı uygulamalar ve yaptırımlar başlanmaktadır. Hücre kapısından çıkarken yapılan üst aramasıyla birlikte dayatılan onur kırıcı ayakkabı araması hücre girişinde tekrarlanmaktadır. Mahkeme, hastane vb. nedenle hapisane dışına çıkışımızda ise bu aramaya x-ray cihazından geçmekte ve burada yeniden iki defa üst aramasına tabi tutulmaktayız, jandarma tarafından yine aynı şekilde iki defa üst ve ayakkabı aramasına tabi tutulmaktayız. Bu aramaların amacı güvenlik değildir.

Ayakkabı araması uygulamasını kabul etmediğimiz için defalarca saldırıya uğradık ve zorla ayakkabılarımız çıkarıldı. Bu saldırılardan dolayı ayakkabı aramasının yapıldığı yerde ayakkabılarımızı çıkartıp

bir daha giymeyerek gideceğimiz yere **yalın ayak gidiyoruz**. Bu durumda özellikle kış aylarında geçtiğimiz yerler ve ringler ıslatılmaktadır.

Tecrit ve izolasyon hücrelerle sınırlı değildir. Ziyaret, mahkeme, hastane vb. yerlere giderken de aynı tecrit uygulaması devam etmektedir. Aile görüş saatleri ayrı ayrı olduğu için kimseyle merhabalaşmamız söz konusu değildir. Kazara aynı saate gelen görüşlerde ise "merhaba" dememiz bile engellenmekte. Aynı şekilde ailelerimiz kendi görüşçüsü dışında kabinlerde bulunan diğer arkadaşlara bir merhaba bile diyememektedir. Koridorunda tesadüfen başka bir tutsak ile karşılaştığımızda birbirimizi görmememiz için yüzümüz zorla duvara döndürülmeye çalışılmaktadır. Hastane ve mahkeme gidişlerinde de bekleme yerleri ve sevk ringleri aynı şekilde tecrit uygulayacak biçimde düzenlenmiştir. Görülebileceği gibi **bütün hapisane işleyişi tecrit ve izolasyon politikası üzerine oturtulmuştur**.

F Tipinde Kaçırma ve Yasadışı Alıkoyma

"F tipi cezaevlerinde hiçbir tutsağın can güvenliği yoktur." diye başlıyor, devrimci tutsakların ortak açıklaması. Can güvenlikleri olmadığı gibi hiçbir hukuk, yasa da yoktur F tiplerinde. Ercan Kartal, Cemal Çakmak, Yunus Aydemir, Kenan Güngör, Mehmet Mamaş ve TDP temsilcisinin ortak açıklamalarında anlatılan olay bunun en somut örneği.

"18 Aralık 2002'de Edirne F tipi Cezaevi'nde **Bekir Şimşek** ve **Muhammed Gücüm** adlı arkadaşlarımız tecritte tutuldukları üçlü hücrelerden cezaevi idaresi tarafından, "**doktor, kontrol için çağırıyor**" denilerek cezaevi revirine götürülmüş, güvenlik gerekçesiyle **2 gün boyunca kendi iradeleri dışında alıkonulmuşlardır**. Sebebini öğrenmek istediklerinde "**canımız böyle istedi**" cevabıyla karşılaşmışlardır.

Herşey cezaevi idaresinin elindedir. Her an doktor, bir gerekçeyle hücrelerden alınıp, bilmediğimiz bir yere götürülüp sorgulanmaktan, işkenceye hatta öldürüp "intihar etti" denilmeye varacak saldırılarla karşı karşıya kalmamız önünde hiçbir engel yoktur. F tipi cezaevleri ve tecrit politikası can güvenliğini tehdit eden her türlü saldırıya ve keyfiliğe açık bir uygulamadır. Bu tür saldırıların önüne geçmenin tek yolu, F tipi hücre ve tecrit politikasına son vermektir.

Kamuoyunu, bu kaçırma ve gözaltında tutma olaylarının tekrarının yaşanmaması için F tipi cezaevleri konusunda daha fazla duyarlı olmaya, tecrit işkencesine karşı büyük bir kararlılıkla sürdürdüğümüz direnişimize destek olmaya çağırıyoruz."

Misak-ı Milli Sınırlarındaki Amerikan Kalesi; İNCİRLİK ÜSSÜ

Surlarına yerleştirilmiş toprakların Ortadoğu'ya, Akdeniz'e ve Karadeniz'e dönük olduğu bir kale düşünün; işte orası, oligarşinin dilinden düşürmediği "Misak-ı Milli sınırları" içindeki Amerika'nın kalesi üslerden en büyüğü olan İNCİRLİK'tir.

ABD ile yapılan ikili anlaşmalar çerçevesinde ölüm kusan silahların istihdam edildiği, binlerce Yankinin bulunduğu Adana ilimiz sınırlarındaki İncirlik Üssü için, Amerikalılar tarafından hazırlanan "Yeni Bir Yüzyıl İçin Stratejiler, Güçler ve Kaynaklar" isimli raporda şu ifadelerle yer veriliyor;

"İncirlik, Ortadoğu'ya, Akdenize ve Karadenize rahatça müdahale edilebilecek bir kaledir... İncirlik genişletilmeli ve Türkiye'nin güneydoğusunda yeni bir üsle bütünleştirilmelidir..."

Emperyalizmin "stratejik ittifak" dediği ilişkilerin bir yanını işte bu çıplak gerçek oluşturuyor. Geri kalan yanı da yine bölge halklarına karşı askeri, siyasi her alanda saldırganlığı esas alan bu ilişkiye siyonist İsrail de son yıllarda eklendi.

Elbette Amerika nihayetinde Türkiye'deki bir

üsden değil de Basra Körfezi'ndeki uçak gemilerinden ya da başka arap ülkelerinden de saldırabilir Irak'a ya da bir başka bölge ülkesine. Ama Amerika açısından sorun burada maliyettir. Savaşın ABD'de muhtemel bir ekonomik krize batmasına yolaçacağına tartışıldığı şu günlerde Türkiye'nin (ve özellikle İncirlik gibi üslerin) ABD açısından önemi daha da artıyor. ABD askeri güçlerinin konuşlandığı Basra'nın Irak'a 600 km, Türkiye'nin ise sadece 100 km olduğu düşünülürse emperyalizm açısından maliyet hesabı daha net anlaşıyor. **ABD'nin batmaz uçak gemisi Türkiye** varken Kafkaslar, Balkanlar ve Ortadoğu halklarına karşı ölüm kusacağı başka bir uçak gemisine ihtiyaç duymuyor Amerika.

Türkiye'deki Yanki Toprakları; Üsler

"Milli ordu"nın bir generali, gazetecilerin İncirlik Üssü'ne yoğun mühimmat sevkiyatı yapıldığı yönündeki sorusuna şu cevabı veriyordu; **"ne sevkiyatı, bizden izinsiz bir el bombası bile getiremezler, adamlar kavun karpuz taşıyor siz sevkiyat diyorsunuz..."**

Hukukun İncirlik Üssü'nün statüsü düşünüldüğünde doğrudur, oradaki en küçük sevkiyat, hareketlilikten TC Genelkurmay'ı bilgilendirilmek durumundadır. Pratikte ise, onyıllardır Amerikan çavuşlarının önünde el pençe divan durmakla meşhur ordunun subaylarının bu toprak parçasında hiçbir hükmü, söz hakkı yoktur. İncirlik ve öteki üsler (ister NATO adına verilmiş olsun isterse direk ABD'ye verilmiş olsun) Türkiye sınırları içindeki Amerikan topraklarıdır.

İncirlik'in (ve bütün emperyalist üslerin) tarihi bir anlamda bölge halklarına karşı saldırı ve tehditlerin de tarihidir. Bugün bir iki günde bir dinlediğimiz, **"uçuşa yasak bölgede Irak bombalandı"** haberlerinde bombalar yağdıran ABD uçakları da halen İncirlik'ten havalanıyor, halen İncirlik 1991'den bu yana Irak halkına ölüm kismaya devam ediyor. Dünyanın dört bir yanında bulunan Amerikan üsleri gibi, İncirlik başta olmak üzere üslerin tek işlevi savaş-saldırı durumlarında kullanılması da değildir, varlıkları bile bölge ülkeleri



"İncirlik, Ortadoğu'ya, Akdeniz'e ve Karadeniz'e rahatça müdahale edilebilecek bir kaledir." (ABD raporundan)

için başlı başına boyun eğdirme ve tehdit içindir.

45 Yıldır Halklara Karşı Katliam ve Tehdit Aracı Olan İncirlik Bir Utançtır

Amerika İncirlik için bölge ülkelerine rahatça müdahale edebileceği bir kale diyor. Kendi açısından haksız da değildir. İncirlik'in tarihi bu sözün ne kadar doğru olduğunu gösterir niteliktedir.

Ancak İncirlik'in dününe bakmadan önce belirtelim ki, 45 yıldır topraklarımız üzerinden bölge halklarının tehdit edilmesinin, katledilmesinin onursuzluğu oligarşiye ait olsa da, varlığına karşı mücadele etmemek de bu utançtan payına düşeni almak demektir. Türkiye halkı gibi ezilen, mazlum halkların bizim topraklarımızdan tehdit edilerek Amerikan sömürü ve zulmüne boyun eğmeye zorlanması, en başta Türkiye halkının sorunu olmak zorundadır. Tehdit ettiği halklarla dini, kültürel, tarihi, siyasi bağlarımız olmasa dahi Amerikan emperyalizmine direk suç ortaklığının en açık kanıtı durumundadır üsler ve özellikle İncirlik.

Topraklarımızdaki Amerikan üsleri ABD ile yapılan **"ikili anlaşmalar"**a dayanarak kuruldu. Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşmaları (SEIA) adıyla yapılan ve oligarşinin övünç meselesi olarak anlattığı bu ikili anlaşmaların tarihi ise 1947'lere uzanmaktadır. O tarihten bu yana sayısız "ikili anlaşma" yapıldı. Bu anlaşmalarda ne yazıldığı, hangi tavizlerin verildiği ise hiçbir zaman halka açıklanmadı. O günden bu yana gelip giden bütün iktidarlar ve elbetteki bütün anlaşmaların içinde bulunan Genelkurmay gerçekleri halktan gizledi. Ne zaman ki, uşaklık pratikte ifadesini buldu, o zaman ikili anlaşmaların ne demek olduğu daha net anlaşıldı. Biz bu anlaşmaların sadece üslere ve İncirlik'e ilişkin bölümlerine değinmekle yetineceğiz şimdilik. Bugüne kadar ister fiili ola-

rak yankilerin konuşlandırıldığı isterse gerektiğinde kullanımına sunulmak üzere ABD ve NATO'ya verilen üslerin sayısı irili ufaklı olarak 104'e yakındır. Sivil amaçlı kullanılan, "Milli Ordu"nun kullandığı birçok havaalanı da bu kapsamdadır.

İncirlik ise bütün Amerikan üsleri için hem simge hem de en işlevli ve en büyük olanıdır.

İncirlik'in kuruluşunun 45 yıllık bir tarihi vardır. Bu 45 yıl içinde, Sovyetler'den, Ortadoğu'ya kadar bölge halklara karşı tehdit ve saldırganlık üssü olmuş, kimi zaman da fiili olarak kullanılmış ve halklarla Türkiye'yi karşı karşıya getiren (kim zaman savaşın eşiğine getiren) bir işleve sahip olmuştur.

Onyıllardır **"ortak savunma tesisleri"** olarak **"Türkiye'nin güvenliği için"** kurulduğu söylenen ve işlevleri sürekli gizlenmeye çalışılan bütün emperyalist üslerin, emperyalizmin çıkarlarını korumada kullanılan saldırganlık karargahları olduğu ve sıçrama tahtaları olduğu en çarpıcı şekilde 1991'de açığa çıkmıştı. İncirlik'in kullanılması en yoğun olarak Özal iktidarında **"bir koyup üç alma"** ahlaksızlığıyla 1991'deki Irak saldırısında olsa da, daha önce de kullanıldı. Ve üslerin bırakın "Türkiye'nin güvenliğini sağlamasını" tersine halkımızın güvenliğini ortadan kaldırdığı, ülkemizi çatışmaların, savaşların eşiğine getirdiği defalarca görüldü.

Üslerin Saldırganlık Tarihinden...

Başta İncirlik olmak üzere Türkiye'deki üslerin Amerika tarafından kullanılmasının bilinen bazı örneklerine bakmak, bugün neden ÜSLER KAPATILSIN dediğimizi de tartışmasız olarak göstermektedir.

✓ 1958'de Lübnan'daki Falañjist Kamil Şamun yönetimine karşı harekete geçen ilerici halk hareketini Şamun'un çağrısı ile bastırmak için Lübnan'ı işgal eden ABD'nin 150 uçakla birlikte 10 bin deniz piyadesi İncirlik Üssü'nden hareket ediyordu.

✓ 1960'da Sovyetler Birliği ile ülkemizi karşı karşıya getiren, Sovyet semalarında düşürülen U-2 ABD casus uçakları İncirlik'te üslenmişlerdi.

✓ 1979'da sözde bağımsızlıkçı Ecevit hükümeti döneminde Ecevit'e danışma gereği bile duyulmadan İran'a yönelik ABD saldırısı için alarma geçiriliyor ve kullanılıyordu. Bugün Irak'a saldırıya karşı olduğu söyleyen Ecevit, haşhaş krizi nedeniyle maruz kaldığı ABD ambargosunu

İster BM kararları çerçevesinde, ister başka bir gerekçeyle ABD'nin Ortadoğu halklarına karşı saldırısına ortaklık, katliam ortaklığıdır.

Üsler, katliam ortaklığının, emperyalist uşaklığın simgeleri olan "Amerikan kaleleridir"

Topraklarımız üzerinde Amerikan kaleleri istemiyoruz!

kaldırmanın karşılığında üslerin yeniden açılması ve ABD'nin kullanımına verilmesinde baş sorumluydu.

✓ **"Üs yok, tesis var"** diyen, 1991'deki Körfez saldırısında da tam bir ikiyüzlülük içinde, *"Jan-darma olmayalım, ülkemiz Ortadoğu'nun NATO'su yapılmak isteniyor, İncirlik'i kullandırma-yalım"* diyen Demirel iktidarı döneminde, 1970'te Ürdün'de ABD emperyalizminin gözdesi Kral Hüseyin "Kara Eylül katliamını" gerçekleştirdiği sırada İncirlik Üssü'nden kalkan ABD uçakları Kral Hüseyin'e destek uçuşları yapıyordu.

✓ 12 Eylül cuntası döneminde de uşaklık değişmedi. Cuntayı "bizim çocuklar başardı" diye karşılayan ABD, bu dönemde hem Muş, Batman, Erzurum havaalanlarını açtırdı, hem de İncirlik'i genişletti. İncirlik hiçbir muhalefetle karşılaşmadan ABD tarafından kullanıldı.

✓ 1982'de İsrail'e Lübnan işgalinde yardım etmek için ABD uçakları ve deniz piyadeleri hiç kimseye danışmadan İncirlik'te alarma geçirildi.

✓ 1983'te Lübnan'ı yeniden işgal ederek, Lübnan ilerici hareketini ezmeye kalkan ABD emperyalizmi için İncirlik hareket merkezi ve işgali gerçekleştiren ABD 6. filosunun yardımcı gücü durumundaydı. İşgalin bozguna uğrayıp geri çekilmelerinde de İncirlik üssü yine devredeydi.

✓ İrangate skandalının başkahramanı, CIA ajanı, Vietnam katili Yarbey Oliver North'un İran'a silah aktarma işini İncirlik'ten gerçekleştirdiği de ortaya çıkan gerçeklerden sadece biriydi. Bu da ABD emperyalizminin İran'a silah ambargosu uygularken, el altından çevirdiği kirli işleri gösterdiği gibi, bu kirli işlerde İncirlik'in de kullanıldığını açığa çıkarıyordu. Bu olay nezdinde bir başka ortaya çıkan gerçek de, İncirlik'in (ve elbette bütün Türkiye topraklarının) sadece SEİA çerçevesindeki güçlerce değil, aynı zamanda dünyanın dört bir yanında her türlü kirli, kanlı işin altından çıkan CIA tarafından da tepe tepe kullanıldığını gösteriyordu. Bugün olduğu gibi o zaman da *"İncirlik'e bizim iznimiz olmadan el bombası sokamazlar"* diye hava atan generallere gerçekleri bilenler sadece gülüp geçiyordu.

✓ ABD'nin ve NATO'nun en modern silahlarıyla birlikte gelmeleriyle patlamaya hazır barut fıçısına dönüştürülen ülkemiz, ABD'ye bağımlılığın sonucu olarak 1962 "Küba bunalımı" sırasında da nükleer savaşın hedefi durumuna getirilmişti. Siyasi iktidarların hiç haberi olmadan(!), Türki-

ye'deki Amerikan üslerine yerleştirilen 15 adet nükleer başlıklı Jüpiter füzesi, SSCB'nin Küba'ya nükleer başlıklı füze yerleştirmesiyle açığa çıkıyor ve ülkemiz, hiçbir şeyden habersiz kendisini bir anda nükleer savaş riskinin içinde buluyordu.

✓ Bilindiği gibi, 1991 Körfez Savaşı'nda ise Irak'a karşı yoğun bir şekilde kullanıldı ve halen "uçuşa yasak bölge" denilerek Irak'ın bombalanmasına kullanılıyor.

"Kardeşlerinin" Gözünü Oyan Katiller!

"Filistinli kardeşlerimiz, Iraklı kardeşlerimiz, İranlı, Suriyeli kardeşlerimiz..." oligarşi her vesileyle Ortadoğu halklarına kardeşliğini dile getirir, ancak başta İncirlik olmak üzere Amerika'ya açtığı üslerle, ABD'nin bölge politikalarının yanında yeralarak kardeşlerinin gözünü oyuyor.

En somut olarak üslerde ifadesini bulan oligarşinin Amerika (ve İsrail) ile yaptığı "stratejik ittifak" her dönem Ortadoğu'daki ilerici gelişmelerin karşısında oldu. Türkiye hiç bir dönem Ortadoğu'da "barışın" savunucusu olmamış; Amerikan saldırganlığının, darbelerinin, komplolarının aleti olmuştur.

Türkiye halkının Irak'a Amerikan saldırısı konusundaki düşünceleri artık her araştırmadan, meydanlardan biliniyor. En son yapılan bir araştırmada ise özel olarak üsler soruluyor, halkımızın cevabı yine aynı, **Irak'a saldırıya hayır** diyen ezici bir çoğunluk üslerin kullandırılmasına da, ABD'ye yeni olanaklar sunulmasına da net bir dille HAYIR diyor. İktidar, aynı araştırmada "yüzde 5" olarak ifade edilen *"Amerika'nın uşağı olalım"* diyenleri mi dinleyecek, yoksa emperyalist saldırıya karşı çıkan Türkiye halkını mı, görecek?

Türkiye, Amerika'nın batmaz uçak gemisi olamaz! Bunun için;

✗ **ABD ve İsrail ile yapılan bütün işbirliği anlaşmaları derhal iptal edilmelidir!**

✗ **Başta İncirlik olmak üzere, bütün ABD ve NATO üsleri kapatılmalıdır.**

✗ **"Türkiye'yi ABD için satın alan" IMF ile bütün ilişkiler kesilmeli, NATO başta olmak üzere, bütün emperyalist ittifaklardan çıkılmalıdır!**



34 yıllık kesintisiz anti-emperyalist mücadele!

Tam bağımsızlığın, tutarlı anti-emperyalizmin tek savunucusu devrimcilerdir.

Anti-emperyalistlik, vatanseverlik, yurt-severlik; Genelkurmayın, Ecevitlerin, Bahçelilerin, Uzanların, islamcılarının, reformistlerin peşinde savunulamaz!

Ülkemizin emperyalizme ne kadar bağımlı hale getirildiği bugün artık gizlenemez durumdadır. "IMF'nin kesin talimatı var, işçi-memur maaşlarında şu sınırı aşamayız", "Irak'ta savaşa karşıyız ama ABD'yle ilişkilerimizde mecburiyetlerimiz var" sözleri şimdilerde çok rahat kullanılıyor. Bu ülkeyi yönetenler, emperyalizme bağımlılıkta, işbirlikçilikte, uşaklıkta, **ar damarı çatlamış** durumdadırlar. Bir zamanlar, tüm uşaklıklarına rağmen, ABD Başkanı Carter'in masasını yumruklama masalları anlatılıyordu bu halka. "Amerika, Avrupa işlerimize karışamaz" nutukları atılıyordu. Milliyetçilikte kimse ellerine su dökemezdi.

Seçim dönemlerinde göstermelik de olsa, IMF'ye, dünya bankasına, Amerika'ya atıp tutarlardı. Bu da tersine dönmüş durumdadır; IMF'yle, AB'yle, ABD'yle ne kadar "uyum" içinde olduklarını anlatıyorlar artık.

Velhasılı; mevcut siyasi güçler içerisinde, devrimcilerden başka, bağımsızlık bayrağını dalgalandırabilecek kimse yok... Düzen islamcılarını, sanki o "emperyalist kamp"ın dışındaymış gibi bir imaj veriyorlardı zaman zaman. Önce Erbakan'da, şimdi de AKP iktidarında, onların da ne kadar "batıya karşı" olduğu görüldü. Şimdi "müslüman demokrat" iktidarın başbakanı, "**Bizim de halkımız meclisimiz var. Ama Amerika'yı küstüremeyiz.**" diyor; ABD'yi küstürmemenin karşılığının yüzbin Irak'ının katledilmesi olduğunu bile bile... ABD'nin küstürülmemesi, halk'ın, meclisin iradesinden daha önemli.

Daha 1960'ların sonlarında devrimci önder Mahir Çayan'ın tesbit ettiği gerçek şudur: **Emperyalizmle oligarşi içiçe geçmiştir.** Böyle olduğu için de, hiç bir düzen gücünün emperyalizme karşı olması sınıfsal ve siyasal açıdan müm-

kün olmaktan çıkmıştır. Ve yine böyle olduğu içindir ki; ülkemizde emperyalizme karşı çıkanlara, oligarşi tarafından en büyük katliamlar gerçekleştirilmiştir.

24 Temmuz 1968'de de anti-emperyalist mücadele ilk şehidini vermişti. 6. Filoyu protesto gösterilerine saldıran polis, Vedat Demircioğlu'nu katletmişti. Mücadelenin 2002'deki son şehitleri ise, emperyalizmin F tiplerine karşı direnişin şehitleriydi. Oligarşi, o gün de, bugün de tüm gücüyle, IMF'siyle, NATO'suyla emperyalizmin ekonomik ve askeri egemenliğini sürdürmek için, devrimcileri yoketmeyi temel görevi biliyor.

"Yanki Go Home" sloganını hatırlayın! Dolmabahçe'den Amerikalıların denize dökülüşünü hatırlayın... Bu sloganı haykıranların, 30 küsur yıldır nasıl bir zulme maruz kaldığını hatırlayın. 1968'lerden bugüne anti-emperyalist mücadele bayrağını dalgalandıranların haklılığı, ülkemiz parsel parsel satılırken, çok daha açık değil mi?

34 yıldır, kesintisiz, anti-emperyalist mücadelenin bayrağını taşıyoruz!

Devrimciler, ne emperyalizmin "demokratikleşme" vaatleri, ne katliamları, ne devasa askeri güçleri karşısında, emperyalizm konusundaki düşüncelerini ve emperyalizm karşısındaki tavırlarını değiştirmediler. Bu tarihin köşe taşlarından bir kaç hatırlatma yapmakta yarar var.

1968: 15 Temmuz 1968'de ülkemize gelen Amerikan 6.Filosu'na karşı eylemler, anti-emperyalizm bayrağının Anadolu üzerinde dalgalanmaya devam edeceğinin 1920'lerden sonraki en görkemli göstergesi olmuştur. ABD askerlerini Dolmabahçe'de denize döken gençliğin "**Yankee Go Home**" sloganı halkın diline yerleşmiştir.

12 MART: 12 Mart darbesinin hemen ardından gençliğin hayata geçirdiği en güçlü kampanya, "**NATO'ya Hayır**" kampanyasıdır.

1978: 1978'de Ecevit hükümetinin **ABD üslerini yeni-den açması** karşısında yine devrimciler vardı. Kitleseyle Amerika'ya ve işbirlikçilerine karşı mücadele bayrağı yeniden dalgalandırıldı.

IMF'nin 1978 ve 1979'da uygulamaya koyduğu soygun paketlerine karşı, **"IMF'nin Yönettiği Değil Bağımsız Türkiye"** sloganıyla Türkiye'nin her yerinde mücadeleyi yükselten yine devrimcilerdi.

12 EYLÜL: Türkiye devrimci hareketi Amerikancı 12 Eylül cuntasını da NATO'ya karşı bir kampanya içinde karşıladı. **10 Eylül 1980'**de Edirne'de başlayan NATO Anvil Express 80 Tatbikatına karşı ülke çapında kampanya sürdürülürken, darbe yapıldı. Tarihi bir resimdir: 11 Eylül akşamı ve 12 Eylül sabahı Amerika'ya karşı yüzlerce pankart dalgalanıyordu bu ülkenin meydanlarında ve caddelerinde.

1991: 1990'lı yılların başı, ülkeler, örgütler bazında geniş bir kesimin "tek kutuplu dünya"nın efendisi ABD önünde boyun eğdiği bir dönemdi. 1991 Ocak'ında başlayan ABD saldırısı karşısında, "ABD Ortadoğu'dan Elini Çek!" cüretli sesinin sahibi, "Emperyalist Savaşa Hayır Komiteleri" aracılığıyla Amerika'ya karşı kitlesel muhalefetin örgütleyicisi ve Amerikan ajanlarına yönelen halkın şiddetinin gerçekleştiricisi, yine devrimcilerdi.

Bu örneklerin dışında sıralayabileceğimiz yüzlerce eylem, kampanya var. Bu tarih, anti-emperyalist mücadelenin kesintisizliğini ve tutarlılığını gösteriyor.

Tutarlılık ideolojik sağlamlığın ve mücadele kararlılığının sonucudur

Devrimcilerin mücadelesi, anti-emperyalist bir mücadeledir. Emperyalizmin tehditleri, terörü, rüşvetleri, katliamları, devrimci hareketi bu çizgiden hiç bir dönem sapıramamıştır. Bu çizgide hiç yanılmamış olmanın ve hiç vazgeçmemiş olmanın onurunu taşıyan yalnızca devrimci harekettir.

Milliyetçi geçinen düzen güçleri dahil, hiç bir düzen gücünün anti-emperyalist, vatansever bir tutumu ve düşüncesi yoktur. Genelkurmaydan MHP'ye, Ecevit'e, "Kemalist" etiketli kesimlere kadar, bakın, ABD'nin Irak'a saldırısına tutarlı bir karşı çıkışı olan tek bir kesim yoktur.

İslamcıların "anti-emperyalistliği" ise, hem "dini" bakış açıları, hem pragmatizmleri nedeniyle baştan sakat doğan bir karşıtlıktır. ABD'nin Irak'a saldırısına karşı çıkmaları doğrudur ama, aynı islamcı kesimler, ABD'nin Yugoslavya saldırısını -müslümanları kurtaracağı savıyla- desteklemişlerdir. Keza, sayısız islamcı örgüt, özellikle ABD emperyalizmi tarafından kullanılmıştır ve bu kullanılımanın ciddi bir özeleştirisi yapılmamaktadır.

Diğer bir "anti-emperyalist" iddialı kesim, reformist soldur. Ama onlar da **AB'çilik** limanına sığındıkları andan itibaren bu vasıflarını kaybetmişlerdir. Şu veya bu emperyaliste sırtını dayayıp, diğer emperyalistlere karşı çıkmak, kısa vadede bazı çıkarlar sağlanabilecek "akıllı" bir politika olabilir, ama anti-emperyalist bir politika olmaz. Şu veya



bu emperyaliste sırtını dayayarak yürütülecek bir "demokrasi" mücadelesinin ise, sömürü ve zulüm düzenine son vermesi mümkün değildir; o halk için demokrasiyi değil, ancak emperyalist demokrasiyi yerleştirir; yani emperyalizmin hükümranlığını pekiştirir.

Tüm bu güçlerin ortak özelliği, çeşitli noktalarda kah ABD'ye, kah AB'ye karşı tavır alsalar bile, tutarlı bir anti-emperyalist olamamalarıdır.

Tutarlı anti-emperyalistlik, esasında emperyalizmle bütünleşmiş mevcut oligarşik düzeni de reddetmektir. Sözü edilen güçleri tutarsızlaştıran da işte budur. Mevcut düzenin icazeti altında politika yapmayı esas aldıkları için, bunun tabi sonucu olarak kaçınılmaz biçimde emperyalizmin de icazeti altına girmektedirler.

Düzeni reddetmek, emperyalizmle uzlaşmaz bir karşıtlık içinde olmak, başta sözettiğimiz gibi, bu ülkede büyük bedeller gerektiren bir siyasi tavidir. Vatanseverliği, yurtseverliği sözde kalmayıp, bu doğrultuda pratik olarak da mücadele eden vatanseverleri bu ülkede bekleyen, işkenceler, katliamlardır. Nihai anlamda bunlar göze alınmadan tutarlı anti-emperyalistler olunamaz. Devrimciler, hem emperyalizm karşısında net bir ideolojik-siyasi tutum içinde oldukları için, hem de bu mücadelenin bedellerini göze aldıkları için, anti-emperyalist mücadele bayrağını onlarca yıldır onur ve gururla taşıyorlar.

Emperyalizm ve oligarşinin bütünleşmiş olduğu bir ülkede, emperyalizmi kovmak ve oligarşik iktidarı yıkmak da aynı mücadelenin parçaları haline gelmiştir. Bu nedenledir ki, bağımsızlık, devrimden geçer. Yine aynı nedenle, bağımsızlığın tek kararlı savunucuları, devrimcilerdir.

Tüm anti-emperyalistlerin, ulusal onuruna düşkün, emperyalizmin mandası olmayı reddeden vatanseverlerin, yurtseverlerin, yurt uğruna mücadele edebilecekleri tek yer, devrimci saflardır.

ABD Raporunda Irak, Ortadoğu ve İmparatorluk Stratejisi “DÜNYAYI İSTİYORUZ”

Bir süre önce açıklanan Bush'un, saldırgan “Güvenlik Stratejisi”ne (Bkz: **“Amerikan imparatorluğunun stratejisi”** başlıklı yazımız. Ekmek ve Adalet sayı: 38 Syf: 34) kaynaklık eden düşüncelerin daha 11 Eylül olmadan, hatta Bush başkan olmadan, bugün Bush'un kabinesinde yeralan isimler tarafından hazırlanan bir raporda açık bir şekilde dile getirildiği ortaya çıktı.

Dick Cheney, Donald Rumsfeld, Paul Wolfowitz, Jeb Bush (Bush'un kardeşi), Lewis Libby (Cheney'in yardımcısı)'nın da aralarında bulunduğu Amerikan tekellerinin temsilcileri tarafından hazırlanan raporun adı: **“Yeni Bir Yüzyıl İçin Stratejiler, Güçler ve Kaynaklar”**. Rapor Amerikan tekellerinin **“dünyayı istiyoruz”** çığlığının somut bir ifadesi. Raporu hazırlatan ve bugün Amerikan hükümetinin tepesinde bulunanlar da başta petrol-enerji olmak üzere tekellerin adamlarından başkası değil.

İncirlik üssünün ABD açısından ne denli önemli olduğunun da belirtildiği rapor, bugün Irak'a saldırı ile neyin amaçlandığını da 2 yıl öncesinden (2000 Eylül) dile getiriyor. Sovyetlerin dağılmasından sonra (öncesinde bırakın raporlar yazmayı, böyle bir pervasızlığı hayal bile edemezlerdi) yazılmaya başlanan ve dünyayı “globalizm, küreselleşme” masalları ile uyuturken 10 yıl içinde son hali verilen raporun tek hedefi; **Amerikan imparatorluğunun tesis edilmesi.**

“ABD'nin global üstünlüğünü sağlama almak, büyük bir rakip gücün çıkmasını engellemek, uluslararası güvenlik düzenini Amerikan ilkeleri ve çıkarlarına göre biçimlendirmek.” Bu amacına ulaşabilmek için de, *“mümkün olabilen en uzak geleceğe kadar... ABD, çoklu, eş zamanlı ana savaşları sanki 'esas görev o imiş gibi' yürütmeli ve kesin bir şekilde kazanmalıdır.”* (“Hedef” bölümünden)

Yalanla, dezenformasyonla, terör demagojileri ile, “kitle imha silahlarının yok edilmesi” bahanesiyle dünyayı aldatarak amacımıza ulaşalım diyen rapor bugün bütün aşamaları ile tek tek uygulama alanında. **“BM yerine ABD'nin liderliğine ihtiyaç olduğunu”** belirten Amerika, hem BM'yi bir çok alanda devre dışı bırakarak, hem de istediği kararları aldırarak bunu fiili olarak yerine getiriyor bugün.

Raporda Irak saldırısının Irak ile bitmeyeceği baki nasıl açıkça o günden dile getiriliyor;

“ABD, onyıllardır Basra Körfezi bölgesinde daha

kalıcı bir rol oynamanın yollarını aradı. Irak'la çözülmemiş ihtilafın varlığı gerekli mazereti teşkil ediyor olsa bile, Körfez'de önemli sayıda Amerikan askeri gücü bulundurma ihtiyacı, Saddam Hüseyin rejimini çok aşar...Saddam sahneden çekilse de Suudi Arabistan ve Kuveyt'te üslerin kalıcı biçimde korunması gerekir... Nitekim İran da Irak denli büyük tehdittir”

Yani? Yanisi şu; BM silah denetçilerinin raporu ne derse desin Irak'a saldırılacak, ama bölgede kalıcı olmak, imparatorluk planları için vazgeçilmez olduğundan yeni “tehlikeler” üretilecek ve onlar da bir şekilde dize getirilecek. Raporun bir başka yerinde de öncelikli yok edilmesi gereken engeller olarak Kuzey Kore, Libya, Suriye ve İran 'tehlikeli rejimler' olarak tanımlanıyor (Bush daha sonra İran, Irak ve K.Kore'yi 'şer eksen'i' diye tanımladı) ve *“bu tehditlerin varlığı, dünya çapında komuta ve kontrol sistemi kurmayı gerektirir”* deniliyor.

130 ülkedeki üslere yeni üsler

Raporda, imparatorluğun gerçekleşmesi için halen 130 ülkede bulunan Amerikan (ya da NATO adıyla) üslere yenilerinin eklenmesinin, varolan kimilerinin de genişletilmesinin gerektiğini belirtiyor:

“Üs sahibi olmadığımız Ortadoğu, Balkan, Güney Amerika, Güneydoğu Asya ülkelerinde de kalıcı üsler açalım...”

Masa başında yazılanların bir özeti bunlar, ama her masa başı plan gibi, bir de halklarla yüzyüze geldiği dünya gerçeği var. Roma, Nazi imparatorluklarının planları da işte tam da bu gerçeğe çarparak tuzla buz oldu!



AMERİKAN PETROL HÜKÜMETİ

ABD'yi yöneten tekeller, dünyayı yönetmek istiyor. Saldırganlık, hukuksuzluk, terör demagojileri tekellerin imparatorluğu için... Türkiye'nin "stratejik müttefiki"nin hangi tekeller olduğunu görün!..

Dünya halklarına karşı savaş ilan eden ABD'nin George W. Bush başkanlığındaki hükümeti, sadece politikalarıyla tekellerin çıkarlarını savunmuyor, aynı zamanda yöneticilerinin bir çoğu da tekellerin ya sahibi ya çalışanı ya da tekellerle ilişkileri ortaya çıkanlardan oluşuyor. Bugünkü adları onların; devlet adamı, ama esasta halkları iliklerine kadar sömüren, kar için katliamlar, cuntalar tertipleyen, savaşlar çıkartan tekellerin adamları. Aşağıya (yansıdığı ve bilindiği kadarıyla) aldığımız liste dünyaya hakim olmak isteyen ve oligarşinin de emperyalist tekellerden başkası olmadığını gözler önüne sermeye yetiyor.

Petrol tekellerinin yöneticileri ABD hükümetine taşıyor

Emperyalist devletlerin tümü tekellerin çıkarlarını temsil ederler. Ancak Avrupalı emperyalist tekeller bizzat hükümetlerde yer almak yerine yönlendirmeyi, politikaları belirleme düzeyinde hükümet olmayı tercih ederken, Amerikan tekelleri bizzat yöneticilerini ABD yönetimine taşıyor. Bir anlamda petrol, enerji ve silah tekelleri dünyanın karşısına başka bir kimlikle, başkan, bakan, danışman vb. kimlikleriyle çıkıyorlar. Önce bugünkü hü-

kümette yeralan tekellere bakalım, sonra eski bakan, başkan, bürokrat ve ordu komutanlarından örnek verelim.

Başkan George W. Bush: 1978-1982 arasında petrol şirketi Arbusto'yu kurdu ve yönetti. 1985'de gene bir petrol şirketi olan Spectrum 7'yi kurdu. Bu şirket 86'da Harken Energy ile birleşti ve Bush, yönetim kurulu üyeliği yaptı.

Başkan Yardımcısı Dick Cheney: 1995-2000 arasında petrol platformları inşa eden Halliburton şirketinin başkanlığı ve yöneticiliğini ve Kazakistan petrolleri danışmanlık kurulu üyeliğini yaptı.

Dışişleri Bakanı Colin Powell: Carlyle Group'un (160'tan fazla tekelerde hissesi bulunan dev bir yatırım tekeli) sözcülüğünü yaptı. Firmaya sözcülük yapan diğer bir tanınmış isim ise AOL Time Warner'in başkanı Steve Chase idi ve Collin Powell'in milyonlarca dolarlık AOL hisseleri bulunuyor.

Savunma Bakanı Donald Rumsfeld: Petrol ve teknoloji firmaları SCF-IV ile R. Chaney'in milyon dolarlık hisse senetlerine sahip. Bir dönem de Enron enerji tekelinin hissedarları arasındaydı.

Güvenlik Danışmanı Condoleezza Rice: 1991-2000 arasında, yıllık geliri yaklaşık 100 milyar dolar olan dünyanın en büyük tekelleri sıralamasında 14. sırayı alan Chevron Texaco petrol tekelinin yönetim kurulu üyeliği yaptı.

Ticaret Bakanı Donald Evans: Petrol araştırmaları yapan Tmbr-Sharp şirketinde danışmanlık; Tom Brown mühendislik ve petrol şirketinde 25 yıl yöneticilik yaptı.

İçişleri Bakanı Gale Norton: Delta Petroleum'un avukatlığını yaptı ve seçim kampanyasını ise BP-Amoco finanse etti.

Enerji Bakanı Spencer Abraham: 2000 yılı Senato seçim kampanyası için petrol şirketlerinden 400 bin dolar bağış aldı.

Çevre Bakanı Christine Whitman: Petrol şirketleri CEX, Hunt ve St. Mary'nin yüz binlerce dolarlık hisse senetlerine yatırım yaptı.

Adalet Bakanı John Ashcroft: Değişik petrol şirketlerinin hisse senetlerini alarak yatırım yaptı.



Tekeller adına dünya halklarına karşı savaş ilan eden teröristlere yardım, yataklık edenler de aynı suçun ortağıdır; petrol, silah tekellerinin imparatorluğu için halkların kanını döken katillerdir...

Bürokrasi ve ordu da tekellerden

Sadece bugünkü hükümet değil, dünküler de, ordu ve bürokrasi de yine bizzat tekeller tarafından belirlendi Amerika'da:

George Bush: Eski ABD Başkanı. Carlyle Group'un danışmanlığını yaptı.

Henry Kissinger: Eski Dışişleri Bakanı. Unocal petrol şirketinin danışmanlığını yaptı.

Frank Carlucci: Eski Savunma Bakanı ve CIA yöneticisi. Carlyle Group'un başkanlığını yaptı.

James Baker: Eski Devlet Bakanı. Carlyle Group'ta üst düzey danışmanlık yaptı.

John Maresco: AGİK'te ABD elçiliği yaptı. Petrol şirketi Unocal'ın uluslararası ilişkilerinden sorumlu başkan yardımcılığını yürüttü.

Charles R. Larson: ABD ordusunun Pasifik kolunun eski komutanı. Unocal'da yönetim kurulu üyeliği yaptı.

Donald Rice: ABD hava kuvvetlerinin eski sekreteri. Unocal yönetim kurulu üyelerinden.

James Baker: Eski devlet bakanı, Cariyle Group'unda üst düzeyde müşavir olarak çalışıyor.

Frank Carlucci: Eski Savunma Bakanı ve CIA

Başka ülke yöneticileri de tekellerden

ABD tekelleri sömürge ülkelerin yönetimlerini sadece bağımlılık anlaşmaları, IMF ilişkileri vb. yollarla denetime almakla yetinmiyor, bazen yöneticileri de bizzat ABD tekellerin çalışanlarından atanabiliyor. İlk akla gelen örnek kuşkusuz **Demirel'dir**.

Süleyman Demirel, sadece Amerika'da eğitim görmemiş aynı zamanda **"Eisenhower Exchange Fellowship"** isimli kuruluş örneğindeki gibi tekellerle yakın ilişki içinde de olmuştur.

"Eisenhower Exchange Fellowship", değişik alanlarda dünya liderleri arasında bilgi alışverişini teşvik eden bir kuruluştur. Kuruluşun eski başkanlarından birisi George Bush Sr. (Baba Bush). Kuruluştaki görev almış (veya hala alıyor) olan diğer isimler ise şöyle: Donald Rumsfeld (şimdiki ABD savunma bakanı), Süleyman Demirel, Kenneth Derr (Chevron petrol tekelinin başkanı), John Fimle (Unocal enerji tekelinin başkanı), Kenneth Lay (Enron'un başkanı).

Yine en yakın örnek olarak Afganistan'ı hatırlatmakta fayda var. Afganistan devlet başkanı Hamid Karzai, Unocal petrol firmasının eski danışmanlarından.

Tekellerin uluslararası niteliğini gösteren bir örnek ise, ABD'nin bugün en yakın müttefiki olan İngiltere'nin eski başbakanı John Major'un, Cariyle Group'un Avrupa kolunun başkanı olmasıdır.

üst düzey yöneticiliği yaptı. Şimdi büyük bir yatırım tekeli olan Cariyle Group'un başkanı.

General John Shalikashvili: Eski ABD ordu komutanı, Cariyle Group'un sahip olduğu tekellerden birisinin başkanı.

Thomas White: ABD ordusunun sekreteri. Bu görevinden önce Enron'da başkan yardımcısı ve milyonlarca dolarlık Enron hissesi sahibi. Bilindiği gibi Enron 2001'de usulsüzlüklerinin ortaya çıkmasından sonra "iflas" etmişti.

Larry Lindsay: ABD hükümetinin ekonomi danışmanı. Bundan önce Enron için çalışıyordu.

Robert Zoellick: Ticaret müşaviri. Bundan önce Enron için çalışıyordu.

Her şey bir avuç tekelin çıkarı için

ABD yönetiminde, bürokrasi ve ordusunda, yani bir ülkeyi yöneten mekanizmada yeralanların temsil ettikleri tekeller farklı isimler olsa da, bunlar da birbiriyle içiçe geçmiş durumdadır. Örneğin, Cariyle Group tekellerin çoğunda hisse sahibidir. Yine, Halliburton tekelinin en çok iş yaptığı tekeller arasında Unocal, Chevron, Exxon, Shell gibi diğer petrol tekelleri bulunmaktadır.

Görüldüğü gibi, bir avuç tekel dünyaya hükmetmek ve halkları kendi çıkarları için dize getirmek istiyor. Irak'a saldırı, Afganistan'ın yerlebir edilmesi, "teröre karşı savaş" yalanları... bu ilişkilerin dışında düşünüldüğünde gerçeğe ulaşmak olanaksızdır. **"Dünya barışı için"** diyerek ülkelerin tehdit edilmesi, bombalanması tekellerin dünya hakimiyeti içindir. Yalan makinaları da onların çıkarları için harıl harıl çalışıyor. Tekellerin dünyası, ülkemiz dahil, bütün dünyaya "özgürlükler ülkesi... demokrasi" diye yutturulmak isteniyor.

Oligarşinin stratejik ortağı tekeller

"ABD bizim stratejik müttefikimizdir" sözü gelen giden hükümetlerden, ordunun "milli" generallerine kadar hiçbirinin dilinden düşmez, işbirliklerini böyle açıklarlar yıllardır. Kimlerin müttefiki oldukları, kimlerin çıkarları için Ortadoğu, Balkanlar, Kafkaslar halklarına karşı topraklarını saldırı-ganlık üssü haline getirdikleri açık değil mi?

Ülkemizi yönetenler esasta işte bu tekellere hizmet edenlerdir. Koç'ların savaş çığırtkanlıklarının arkasında yatan da bu tekellerle 1950'lerden bu yana bilinen ilişkileridir.

(Bilgiler, araştırmacı Yılmaz Dikbaş'ın, 'Amerika'nın Irak Yalanları' kitabından ve değişik tarihlerdeki basından alınmıştır.)

Nükleer Silah Bahane Hedef K. Kore Rejimi

ABD'nin 1994 anlaşmasını ayaklar altına alarak Kuzey Kore'ye petrol sevkiyatını durdurması sonrasında enerji ihtiyacını karşılamak için nükleer tesislerini faaliyete geçiren Kuzey Kore'ye yönelik ABD tehditleri artıyor.

Pyongyang hükümeti ABD'nin baskısına boyun eğmeyeceğini, Amerika'nın saldırıya hazırlandığını açıklarken, Uluslararası Atom Enerji Ajansının (IAEA) Kuzey Kore'de bulunan 2 denetçisi ülkeden çıkarıldı ve Kuzey Kore ülkesinde doların kullanımını yasakladı.

Bu arada 29 Aralık'ta başkent Pyongyang'da 10 bin kişi, ABD emperyalizminin Kore halkını nükleer savaş felaketine sürüklemeye çalıştığını protesto eden bir yürüyüş yaptı.

Hedef Sosyalist Rejim

ABD'nin 'şer mihverinde' tanımladığı Kuzey Kore, eksiği, hatasıyla sosyalist bir rejim ve ABD açısından yokedilmesi gerekiyor. Bu nedenle nükleer silah üretimi vs. bahane. Tıpkı Irak'ta olduğu gibi, Kuzey Kore de kendi bölgesinde ABD çıkarlarının önündeki en büyük engel ve bütün kuşatılmışlığına, ekonomik

olarak bütün güçsüzlüğüne rağmen ABD'ye karşı direnme kararlılığından vazgeçmemesi nedeniyle halklara "kötü bir örnek" teşkil ediyor. Bu durum iki yıl önce hazırlanan ABD raporunda da açık olarak dile getirilmiş, "tehlikeli rejimler" arasında sayılmıştı K.Kore.

Terör ve Tehdit Sınır Tanımıyor

"Kuzey Kore, ABD'nin Irak'la gerginlik nedeniyle dikkatinin başka yerde olduğunu düşünmekle hata ediyor, aynı anda hem Irak hem de Kuzey Kore ile savaşabiliriz."

Bu sözlerin sahibi ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld. Amerikan saldırganlığının tüm dünyaya savaş ilanı demek olduğunu bundan daha net ifade eder mi? Ve bu terörizme karşı bütün ulusların, bütün devletlerin, bütün örgütlerin direnme, savaşma hakkı vardır.

Kuzey Kore -en azından şu ana kadar- emperyalist teröre ve tehdiye boyun eğmeyerek kullanıyor bu hakkını. Dünya halklarını her türlü silahla, siyasi ekonomik güçle terörize eden, baskı altına almaya çalışan, teslim olmaya zorlayan Amerika karşısında elbette silahlanacaktır. Amerika karşısında silahlanmak, "nükleer tehdidi büyütme" değil, aksine Amerika'nın dünyayı tehdit etmesinin önüne bir noktada set kurmaktır.

Çeçen Militerler İşbirlikçi Hükümeti Vurdu

Çeçenistan'ın başkenti Grozni'deki hükümet binasına bomba yüklü araçlarla giren Çeçen militanlar, işbirlikçi hükümetin onlarca çalışanını öldürdü, hükümet binası yerlebir oldu. Saldırıda ölenlerin sayısı 80'e yaklaşırken, ölenler arasında bakanların da bulunduğu açıklandı.

Çeçenistan'da bağımsızlık savaşı veren militanlar kukla hükümeti tanımadıklarını daha önce açıklamışlardı. İşgalci güçler tarafından sıkça başvurulan, "yerel hükümet" kurma oyununun Çeçenistan'da da tutmadığı daha önce yapılan seçimlerde de ortaya çıkmıştı.

Bu eylemi yaratanlar, tiyatro baskınında yüzlerce insanı gaz kullanarak katleden ve onaylayanlardır. Rusya, "teröristleri cezalandıracağız" diyerek, daha fazla terör estireceğini belirtirken, işbirlikçileri ve işgalcileri beyninden vuran bu eylem, "çeçen sorununu" baskıyla, terörle, işgalle çözemeyeceğini bir kez daha gösterdi.

İkiyüzlü hukuk Tokcan ve arkadaşlarına ödül verdi

İstanbul Emniyet Müdürü'nün "çocuklar" diye hitap ederek, pazarlıklar yaptığı Swissotel'i basan Muhammed Tokcan ve arkadaşlarına ödül gibi cezalar verdi. Tokcan dışındakilere küçük cezalar verilip tahliye edilirken, Tokcan'a el mecbur 11 yıl hapis cezası verildi. Mahkeme sanıkları "suç işlemek için çete oluşturmak" suçundan beraat ettirdi.

Oligarşinin ikiyüzlü hukuku, Armutlu'da bir fahişenin dövülmesini "örgüt" kapsamına alıp DGM'de yargılayan, en basit demokratik eylemi örgüt kapsamına sokan oligarşinin hukuku, onlarca silah, dünyanın gözleri önünde gerçekleşen "çocukların" eylemini nasıl da sıradanlaştırıyor. Tokcan'a da ceza vermeyecek ama kaçacak yeri kalmamış.

"Bağımsız hukuk" mu oluyor şimdi bu? Bas-bayağı oligarşinin uluslararası politikalarına göre karar veren ikiyüzlü hukuk!

YÖK YASA TASARISI'na Gençliğin Bakışı

Sahte reformculara ve YÖK saltanatına karşı mücadeleyi yükseltelim

Ülkemizde eğitimin içler acısı durumunu hepimiz biliriz ve yaşıyoruz. Kaynak yetersizliğini (Devletin hortumculara ve askeri harcamalara bolca para akıtmasından kaynaklı eğitime tabiki bütçenin %1'i %2'si ancak düşüyor) ve bilimsellikten uzak ezberci eğitim tarzının ilköğretimden üniversiteye her alanda hakim olduğunu görmekteyiz. Ayrıca insanların gelişiminin önünün açılması gerekirken her türlü yöntemle kısıp alınıyor. Irkçı ve tek yanlı düşünen (düşünmeyen de diyebiliriz) tek tip insan yetiştirmeye dönük çalışmalar sürdürülmektedir. Eğitime adım attığımızda başlayan tektipleştirme süreci üniversite de had safhaya ulaşır. Yola gelmemiş, beyni tam dumura uğramamış tamamen teslim alınmamış beyinler üzerinde baskı daha da yoğunlaşmıştır. Üniversitede bu süreçte başrol oyuncusu YÖK'tür.

YÖK 12 Eylül'ün üniversitelerdeki cisimlenişi, öğretim elemanından öğrenciye ve çalışana kadar herkesi tektipleştirmeye çalışan, anti-demokratik uygulamaların mimarıdır.

İlk hedefi muhalif olanı teslim almak ve dikensiz gül bahçesi yaratmak olan YÖK temel işlevinde adım adım uygulamaya koydu. "Üniversiteler piyasa şartlarına göre şekillenmeli, ona uygun örgütlenmeli ve yürümeliydi" anlayışıyla hareket eden YÖK muhalefeti ezmeye çalışırken ticarileşmenin önü açılmaktaydı. 1980 öncesi yasak olan özel üniversitelerin önü 12 Eylül'le beraber açıldı. İlk özel üniversitede YÖK'ün ilk başkanı olan İhsan Doğramacı'ya ait olan Bilkent'tir.

YÖK'ün mali politikaları ile özel üniversitelere ayrılan pay hergün artarken, devlet üniversitelerinden sürekli kısıldı. Bu durum devlet üniversitelerinin kaynak sıkıntısına düşmesine ve verimsiz olan çalışmalarının iyice düşmesine neden oldu. Böylece paralı eğitimin 'gerekliliği' de gösterilmiş oldu.

EĞİTİMİN ULUSLARARASI TEKELLERLE İLİŞKİSİ

Ülkemizde uygulanan eğitimin şirketlerin isteği-ne göre şekillenmesi ve ticari hale gelme çalışması ülkemizdeki tekellerin kendi başlarına aldıkları bir



karar değildir. Her konuda olduğu gibi özelleştirme konusu da emperyalistlerin çıkar ve isteklerine göre şekillenmiştir. Uluslararası tekeller yıllardır dünyanın her tarafını her türden değeri ticarileştirmeye çalışmış, kar malzemesi olarak şekillendirmiştir. Eğitim de bundan payını almıştır.

Tek taraflı bağımlılık anlaşmalarının imzalanmasının ardından, (MAİ, MİGA, TAHKİM) en önemli anlaşma GATS (Hizmet Ticareti Genel Anlaşması) gündeme geldi.

Tekellerin sosyal alanda ilk göz koyduğu sektörler eğitim ve sağlık alanıdır. Devlet tekellerin istediği bu iki alandan eğitim alanını GATS konusu yaptığını zaten taahhüt etmişti. 2000'den beri süren bu süreç 2003 yılında büyük çoğunlukla tamamlanmış olması düşünüyor. Bunca çaba tabi boşuna değil ülkemizde her yıl 15 milyonu aşan öğrenci sayısı ile iyi bir müşteri potansiyeline sahip.

ABD ise eğitim sektörü ile ilgili taleplerini açıkladı:

- Yüksek öğrenim, ikinci öğrenimin sonrasında alınan üniversiteye giriş kursları, üniversitede okurken ders geçmek için alınan kurslar.

- Kişisel becerileri artırma amacıyla alınan eğitimler,

- İş hayatında alınan işle ilgili, okulda evde veya iş yerlerinde alınan kurslar olmak üzere yetişkin ve genç eğitimleri

- Staj ve sınav hizmetleri

ve eğitimle ilgili birçok alanın özelleştirilmesini istedi. Tabi ABD'nin isteklerinin sadece sözde kalmadığını biliyoruz, bu istekler GATS anlaşmasıyla üye ülkelere de dayatıldı. Eğitim alanındaki özelleştirme sadece sömürge ülkelerde değil emperyalist Avrupa-da da hızla yayılıyor.

Tekellere göre her türlü eğitim ve gelişim kursları özel zevklerimiz geliştirmekten üniversitede akademik eğitime, iş eğitiminden hazırlık kurslarına, sınav sorularının hazırlanmasından, sınava ve sonuçların açıklanmasına kadar **herşey kar-zarar hesabıyla işleyecek**, eğitim hizmeti müşteri-şirket ilişkisi ile yürüyecek. Dünyanın her yanına yayılmış ve onlarca ülkenin bütçesinden büyük bütçelere sahip olan tekeller şimdi de eğitim alanını tekelleştirme sürecinde. Aydın'ın işlemelerini, Trabzon'un horonunu, bağlamamızı, sipsimizi, kemençemizi, semahımızı ABD'nin veya başka bir ülkenin tekeli bize "sevdirecek", "öğretecek". Anadolu'ya Anadolu'yu Amerikadan müfredatla öğretecekler.

YENİ HÜKÜMET VE YÖK

Hizmet ticareti genel anlaşması çerçevesinde hazırlanan YÖK yasa tasarısı bugün yine gündemde. Yine okuyoruz çünkü bir önceki hükümet tasarısı meclise getirmiş fakat tepkiler ve kendi iç anlaşmazlıklarından geriye dönmüştü. Bir önceki hükümetin yapmadığını şimdi AKP hükümeti yapmaya çalışıyor. Kamu üniversitelerinin önce devlet elinde ticarileştirilmesi kar-zarar üzerinden "işletme" hesabıyla çalışması öngörülen tasarı devamında özel üniversitelerin önünü açacak.

Geçtiğimiz günlerde AKP YÖK'te "reform" yapacağını açıkladı. Ardından YÖK yasa tasarısını gündeme getirdi. YÖK ise hemen tepkisini gösterdi. Kemal Gürüz 71 üniversitenin rektörünü toplayarak böyle bir yasayı uygulamayacaklarını ilan etti.

AKP AB, ABD, IMF'ye her türlü tavizi vererek kaybetmeye başladığı prestijini, içeride toplumun her kesimince eleştirilen YÖK üzerinden politikalarla kurtarmaya çalışıyor. AKP içeride puan toplarken çıkaracağı yasa ile de üniversitelerin ticarileşmesinin yolunu açacak ve dışarıyla da ilişkisini güçlendirmeye çalışacak.

AKP halkı aldatarak çıkacak yasada (reform) olumlu şeyler varmış gibi gösteriyor. Kısmi olumlu yanları olsa da, tasarı kamu üniversitelerinin sonunu hazırlıyor. **Parası olanın okuduğu bir üniversite sisteminde zaten ne türban ne soruşturma sorunu olmayacaktır.**

Diğer yanıyla yıllardır söylüyoruz. YÖK bu ülkede kime hesap verir, kime bağlıdır, YÖK politikalarını kimden alır diye, yıllardır söylüyoruz. YÖK demek 12 Eylül demek, YÖK demek MGK demektir. Bir ülkenin hükümetinin aldığı kararı, çıkardığı yasa-yı tanımıyorum diyebilecek güçtedir. Bu durum düşündürücüdür ve anlamlıdır.

AKP gerçekten YÖK'te reform yapmak istiyorsa

yıllardır YÖK'e hayır diyen öğrenci, öğretim görevlisi, çalışanı dinlemelidir. Halkı dinlemelidir ve ortak bir sonuç çıkmalıdır. YÖK'ü tartışırken nasıl bir üniversite derken kapalı kapılar ardında tartışılmaz.

YÖK YASA TASARISI NELER GETİRİYOR?

Tasarının en can alıcı noktalarından biri "işletme" hesabıdır. Her üniversite ve yüksek teknoloji enstitüsünde bir işletme hesabı olacak ve her türlü gelir-gider ticaret kurallarına uygun işletme hesabından düzenlenecek.

İşletme hesabının **gelir kaynakları** ise şunlar olacak;

- Öğrencilerden alınan har(a)ç payı. Bu pay üniversitenin belirleyeceği yıllık harcama miktarının yarısı kadar olabilecek. Yani üniversite size yıllık yedi milyar eğitim masrafı yaptığını söylerse siz 3.5 milyar ödeyeceksiniz. Örneğin bugünkü rakamlara göre tıpta okuyan bir öğrenci yedi milyar ödemek zorunda. Ayrıca bu fiyatlar okuldan okula değişebilir. Sonuçta artık **kaç puan aldığın değil cebinde kaç paran olduğu** önemli.

- Şirketler direkt üniversiteye veya üniversiteden bir profesör adına **para** yatırıp araştırma yaptırabilecek. Bu üniversite ve öğretim üyelerini şirketlerin sözcüsü haline de getirecektir, devlet üniversiteleri YÖK'ten arta kalan özgür düşüncelerini de şirketlere kaptıracaktır.

- Üniversiteler ticari faaliyette bulunabilecek. Bütçesini borsa, faiz ve ticari işletme açmak için kullanabilecek, yerlerini kiralayabilecek. Yani üniversite bağımsız bir **şirket kimliğini** alacak.

- Harcını zamanında ödemeyen öğrenci **okuldan atılabilecek**. Tekrarda ilk yıl %50 ikinci yıldan itibaren %100 zamlı ödeyecek.

- Burs sistemi üniversitenin işletme hesabı üzerinden yürüyecek ve bir **tehdit** olarak kullanılabilir. Sınıfta kalmak, ders tekrarı, soruşturmaya uğramak, gözaltına alınmak, hakkınızı aramak vb. du-

Halkı ve gençliği sahte reformla aldatmaya çalışanlara, YÖK saltanatını sürdürmeye çalışanlara her alanda tepkimizi yükseltelim. Geleceğimiz ve ülkemiz için YÖK yasa tasarısına karşı mücadeleyi örgütleyelim. YÖK yasa tasarısı bütün bir gençliğin, bütün bir halkın sorunudur. Israrla gençliğe, ailemize, üniversite çalışanlara, öğretim üyelerine herkese anlatmalı ve geniş bir cephe örmeliyiz. Parasız ve herkese eğitim hakkımızı savunmalıyız.

rumlar bursunuzun kesilmesi ve okuldan atılmanız demek.

- Beslenme, barınma ve mediko sosyal hizmetleri **paralı hale** gelecek.

- Hangi fakültenin hangi bölümü açacağını üniversite kararlaştıracak. Böylece **şirketlerin ve piyasanın ihtiyaçlarına göre** bölüm açılacak.

- Üniversiteler tekno-kent projeleriyle toplumdan koparılmış, yalıtılmış yerler olacak. Şirketlerle içişlik artacak ve **üniversiteler şirketlerin Ar-ge** (araştırma-geliştirme) laboratuvarı olacak.

Reform denilen yeni YÖK tasarısının belirleyici maddeleri böyle. İdari ve mali daha pek çok şey sıralanabilir fakat bunlar bile yeterince fikir vermekte. YÖK yasa tasarısı şirketlerin ihtiyaçlarına cevap verecek bir tasarıdır. Üniversiteler halk çocuklarına kapatılacak, ya da kulluğunu ispat edenler alınacak.

YÖK YASA TASARISINA KARŞI MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM

Bugün yarın ama mutlaka bu tasarı gündeme gelecek. Sürece hazırlıklı girmek gençlik hareketinin

görevidir. Halkı ve gençliği **sahte reformla aldatmaya çalışanlara, YÖK saltanatını sürdürmeye çalışanlara** her alanda tepkimizi yükseltelim.

Geleceğimiz ve ülkemiz için YÖK yasa tasarısına karşı mücadeleyi örgütleyelim. YÖK yasa tasarısı bütün bir gençliğin, bütün bir halkın sorunudur. Israrla gençliğe, ailemize, üniversite çalışanlarına, öğretim üyelerine herkese anlatmalı ve geniş bir cephe örmeliyiz. **Parasız ve herkese eğitim hakkımızı** savunmalıyız. Üniversitelerde YÖK yasa tasarısına, so-ruşturmalar, örgütlenme özgürlüğünün engellenmesine, diplomalı işsizliğe karşı örgütlenelim. Örgütlenmelerimizi her üniversiteye, her bölüme yayalım.

Tek bir ses halinde oynanan oyuna müdahale edelim. YÖK'ü ve uygulamalarını değiştirecek olan bizleriz. Gençlik Derneklerimiz taleplerimizi ifade edebileceğimiz, YÖK'e ve sahte reformculara karşı örgütlenebileceğimiz, mücadeleyi yükseltebileceğimiz zemindir.

İstanbul Gençlik Derneği

Mumcu'dan Katılımcılık Masalı

Milli Eğitim Bakanı Erkan Mumcu 31 Aralık'ta yaptığı açıklamada, eğitimde reform yapacaklarını, bunu da "katılımcı" bir anlayışla gerçekleştirmeyi düşündüklerini açıkladı. "Reform" paketinde "sözde" bile olsa, eğitim sistemini ne kökten değiştirecek, ne de o sistemde gerçek bir reform anlamına gelecek hemen hiç bir şey yoktur. Eğitim sisteminde adaleti sağlamak gibi bir kaç söz edilmekte, ama onların da altı boştur. Erkan Mumcu'nun "reform"larının muhtevası üzerinde önümüzdeki sayıda ayrıca duracağız. Şimdilik bu açıklamalarının içinde bir noktaya değinmekle yetineceğiz.

Mumcu, reformları katılımcı bir anlayışla gerçekleştireceğiz diyerek "**Başta üniversiteler olmak üzere toplumun her kesimine "katılımcı iletişim" çağrısı**" yapıyor.

Peki bu "katılım" nasıl olacak?

Mumcu onun cevabını da veriyor: "*Eğitim reformu 20 Ocak'tan itibaren internet üzerinden tartışmaya açılacak...*"

Tartışmanın bitiş süresi, belli değilmiş, gelen görüşlerin niteliğine göre belirlenecekmiş.

Katılım bu kadar. Milli Eğitim internet sitesine görüşlerinizi yazdınız, onlar ne kadar, nasıl dikkate alacaklar, artık onların keyfine kalmış. Siz görüşle-

rinizi iletin; sonra? Sonra, lütfederlerse belki dikkate alınır.

Mumcu masal anlatıyor.

Bunun katılımcılıkla uzaktan yakından ilgisi yok. Bir de cafcıflı isim bulunmuş; "katılımcı iletişim!" Demokratik bir işleyiş yok, katılımcı tarafların eşit söz, karar hakkı yok.

Eğitimde reform iddiasının ciddiyet ve samimiyetinin göstergesi, bu reformun demokratik olabilmesinin ölçütü, tarafların katılım biçimidir. Böyle bir reform tartışmasında ve karar alma aşamasında, lise ve üniversitelerdeki **İLGİLİ TÜM TARAFLAR** yerelmalıdır.

Öğretim üyeleri, elemanları, öğretmenler, liseli, üniversiteli öğrenciler, okullardaki işçi, memur personel, tüm kesimler yerelmalı, onların da alınacak kararlarda oy ve söz hakkı olmalıdır.

Değilse, siz görüşlerinizi bir internet sitesine iletin, biz bakarız... tavrı, çok açık bir şekilde faşist bir zihniyetin ürünüdür. Böyle bir zihniyetin eğitimde reform yapmasını beklemek de mümkün değildir. Mumcu, YÖK karşısında yerlerde sürünen prestijini kurtarmak için alel acele bir reform manevrasına girişmiştir, o kadar.





Ankara Gençlik Derneği

Açılış Etkinliği Yapıldı

Ankara Gençlik Derneği kuruluşunu, 26 Aralık günü Ekin Sanat Merkezi'nde düzenlediği etkinlikle duyurdu.

Ankara Gençlik Derneği çalışmalarında yer alan öğrencilerin sergilediği skeç ve ardından yapılan açılış konuşmasıyla başlayan etkinlikte, dernek kurucu üyelerinden şair **Şükürü Erbaş** şiir dinletisi öncesinde yaptığı kısa konuşmada, "yaşça genç olmamama rağmen Gençlik Derneği çalışanlarıyla fikirde bir olduğum için kurucu üye oldum" dedi. Şükürü Erbaş'ın şiirlerinden sonra geçici yönetim kurulu başkanı **Erdem Güdenoğlu** Ankara Gençlik Derneği'nin hangi koşullardan ve ihtiyaçlardan kaynaklandığını anlatan bir konuşma yaparak, bütün gençliği derneklerinde örgütlenmeye çağırdı. Amerikan saldırganlığına ilişkin konuşmaların yapıldığı etkinlikte, dernek çalışmalarına katkıda bulunan sanatçı **Aydın Yıldız** söylediği türkülerle gençliğin coşkusuna ortak oldu.

Ülkesinde yaşanan sorunlara duyarsız kalmayacağını, sadece akademik mücadele ile kendini sınırlamayacağını ilk günden ortaya koyan Gençlik Derneği, en büyük teröristin Amerika olduğunu haykırmakla kalmadı, 3. yılına giren tecrite karşı mücadeleye de etkinlikte yer verdi. Asıl tecritin beyinlerde yaratılmak istendiğinin belirtilmesinin ardından, TAYAD'lı aileler adına Niyazi Ağırman yaptığı konuşmada tecrite karşı direnişin başından itibaren bugüne kadarki sürecini anlattı.

200'den fazla kişinin katıldığı ve Ankara Gençlik Derneği'nin gönüllü eğitim topluluğu, bağlama, gitar, tiyatro, halk oyunları kurslarına katılım çağrısının yapıldığı açılış etkinliği semah gösterileri ve İdilcan Kültür Merkezi müzik topluluğunun türküleri ile çekilen halaylarla sona erdi.



Yüksel Caddesi'nde Eylem

Ankara Gençlik Derneği, Ankara Üniversiteleri Öğrenci Koordinasyonu, Özgür Gençlik, Ögür Eğitim Platformu ve Demokratik Gençlik Hareketinden 200 öğrenci 28 Aralık'ta Yüksel Caddesi'nden Sakarya Caddesi'ne kadar yürüyerek demokratik üniversite taleplerini dile getirdi. Eylemde "YÖK'e hayır", "Tecriti kaldırın ölümle durdurun" sloganlarının yanı sıra Amerikan karşıtı sloganlar atıldı.



Liselilere Faşist Saldırı

Malatya'da Turgut Özal Lisesi öğrencileri okul çıkışında İlköğretim Okullarından gelen bir grup faşistin saldırısına uğradı. Saldırıya uğrayan Serkan Gedik, Mehmet Kızılkaya, Engin Doğan ve Mesut Korkmaz isimli öğrenciler, "son bir aydır okulda yaptığınız faaliyetler ülkücü gençliğe zarara veriyor" denilerek tehdit edildi.



Soyguna İmzalı Tepki

İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencileri kayıt ücretlerine yapılan fahiş zamlara topladıkları imzaları rektörlüğe vererek tepki gösterdi.

HUFÖD'ü, BEFÖDER'li, İFÖDER'li öğrenciler topladıkları bin beşyüz imzayı 27 Aralık günü rektörlüğe teslim etmeden önce yaptıkları açıklamada, kayıt parası adı altında alınan paraların 25 milyondan 60 milyona kadar çıkarılması eğitimin nasıl soyguna dönüştürüldüğünün göstergesi olduğunu belirttiler ve kendilerinden alınan kimlik kartı paraları ile zorunlu bağışların iade edilmesini istediler. Topladıkları imzaları rektörlüğe teslim eden öğrenciler, çıkışta "Eğitim hakkımız engellenemez ve Eğitim hakkımız satılık değildir" sloganları attılar.



Karşı-Devrimci Aydınlik Çetesi İlerici Öğrencilere Saldırdı

Devrimcilere karşı saldırıları ve ihbarcılığıyla bilinen, Aydınlik Çetesi mirasını sürdürüyor. Genel başkanlığını Doğu Perinçek'in yaptığı İşçi Partisi adıyla faaliyet gösteren karşı-devrimci Aydınlik'ın gençlik örgütlenmesi Öncü Gençlik üyesi 50-60 kişilik satırlı bir grup 24 Aralıkta Ankara Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde devrimci, demokrat öğrencilere saldırarak biri ağır çok sayıda öğrenciyi yaraladı. Saldırıyı püskürten öğrenciler Beytepe'de karşı-devrimcilere çalışma yaptırmayacaklarını bir kez daha dile getirdiler. Saldırıdan bir gün önce Öncü Gençlik afişlerini indiren devrimci, demokrat öğrencilerden çok sayıda kişi saldırı sırasında jandarma tarafından gözaltına alınırken, akşam saatlerinde Beytepe yurtları ve saldırının olduğu Edebiyat Fakültesi önünde yaptıkları basın açıklaması ile gençliğe yönelik her türlü saldırıya karşı birlikte hareket edeceklerini dile getirdiler.



Burdur ve Sakarya'da Gençlik Dernekleri Kuruldu

Bir süredir kuruluş çalışmalarını sürdüren **Burdur Gençlik Derneği**, 31 Aralık'ta yaptığı başvuru ile faaliyete geçti. Dernek çalışanları tarafından dergimize verilen bilgide, "derneğimiz tüm gençliğin sesi ve soluğu olacak" denilirken, derneğe ulaşmak isteyenler için; "Konak Mah.Oğuz Sok. No:4/3 BURDUR" adresi ve Burdurgenclikder@mynet.Com. mail adresi belirtildi.

Yine aynı günlerde kurulan bir başka gençlik derneği de **Sakarya Gençlik Derneği** oldu. Dernek tarafından dergimize yapılan açıklamada, "Derneğimizle Sakarya'da gençliğin sorunlarını paylaşıp çözümler arayacağız. Umutları birlikte yaşatacak, haklarımızı birlikte elde edeceğiz." denildi.

TAYAD'lı Aileler TBMM ve AKP Genel Merkezinde Görüşmeler Yaptı

TAYAD'lılardan Kaçan Adalet Bakanı Ölümünün Sorumluluğundan Kaçabilir mi?!

Geçtiğimiz hafta içinde Ankara'ya giden TAYAD'lı Aileler CHP, AKP milletvekilleri ve çeşitli demokratik kitle örgütleriyle tecritin kaldırılması konusunda görüşmeler yaparken, Adalet Bakanlığından günlerce randevu almak için beklemelerine rağmen her seferinde "bakan yok" cevabı verildi.

Sözlerin Takipçisi Olacağız

Mazlum-Der ve İHD, ÇHD ile görüşen TAYAD'lılar, tecrite karşı mücadele ve hükümetin bu konuda zorlanması noktasında görüş birliğine varırken, TAYDER'lilerde yapılan görüşmede, bundan bir süre önce yaptıkları görüşme hatırlatılarak, *"Adalet Bakanlığı ile görüşme olumlu geçti dediniz, olumlu olan ne, hangi talepleri dile getirdiniz"* sorusuna, TAYDER başkanı, taleplerinin Abdullah Öcalan'ın tecriti, hapisanelerde yaşam koşullarının düzeltilmesi, (içeri yiyecek vs. alınması), ailelere yönelik kötü davranışların son bulması gibi talepler olduğunu söylemesi ve ölüm oruçlarının, F tiplerinin görüşmede hiç dile getirilmemesi dikkat çekti.

Türkiye'de bulunan İngiltere Barosu insan hakları komisyonu üyesi avukatlara da F tipleri hakkında bilgi veren TAYAD'lıların CHP ve AKP milletvekilleriyle yaptığı görüşmelerde ise milletvekillerinin kimisi "ilgileneceğiz" derken, bazıları da daha somut girişimlerin sözünü verdi.

AKP genel merkezinde AKP milletvekili Ersönmez Yarbay ile görüşen TAYAD'lılar F tipleri ile ilgili hazırlanan raporları verirken, tecritin kaldırılmasını, ölümlerin durdurulmasını istediler. *"F tipleri yıkılsın diyorsanız bu iktidarın gücü yetmez bilmelisiniz"* sözleriyle, *"kimin gücü yeter, iktidar kim?"* sorusunu yeniden düşündürten ve "F tiplerinde kaç tutuklunun kaldığını" soran AKP milletvekiline tepki gösteren aileler, sorunu görmezlikten gelmeye çalışan Adalet Bakanının, *"bir kısmını tahliye ettik, bir kısmı öldü, kalanlar da nasılsa ya ölür ya sakat kalır mantığıyla hareket ettiğini"* belirttiler ve bunun çözümsüzlük olduğunu, bugün hapisaneler tamamen boşalsa da yarın yine dolacağını ve aynı sorunların devam edeceğini belirttiler. Tecritin nasıl bir formülle olursa olsun mutlaka kaldırılması gerektiğini dile getiren aileleri dinleyen Ersönmez Yarbay raporları inceleyip bakanlık ile görüşeceğini belirtmekle yetindi.

TBMM'de yapılan görüşmelerde ise, CHP'li **Onur Öymen**, **Zülfü Livaneli**, **Yüksel Çorbacıoğlu** ve **Algan Hacaloğlu** ilgileneceklerini belirtirken, Livaneli, meclise bu konuda bir önerge vereceğini belirtti. TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı AKP'li **Mehmet Elkatmış** ise, TAYAD'lılarla görüşmesinde komisyon olarak cezaevleriyle ilgileneceklerini, gündeme getireceklerini dile getirdi.

Adalet'in Kapalı Kapıları

TAYAD'lı aileler bir yandan çeşitli kurumlarla ve milletvekilleri ile görüşürken, öte yandan her gün düzenli olarak ya telefonla ya da bizzat giderek **Adalet Bakanı Cemil Çiçek** ile bir hafta boyunca randevu almaya çalıştı. "Bizler çözüm arıyoruz. Kaybedecek zamanımız yok" diyen TAYAD'lılardan borçlusundan kaçan tüccar tavrının basitliğiyle kaçan Cemil Çiçek'in, *"bakanlığımızın kapıları herkese açık"* sözlerinin ne denli yalan ve kastettiği "herkesin" sadece kendisi gibi düşünenler olduğu da ortaya çıktı. Yakınları ölen ve ölüme giden insanlar adaletin kapısından giremedi?

"Sorun yok dersen yok olur" diyen lideri Tayyip

Mersin AKP İle Görüşme

Anadolu'nun çeşitli kentlerinde, İstanbul'da AKP teşkilatlarıyla yapılan görüşmeler Mersin'de sürüyor. 25 aralık günü TAYAD'lı ve TUHAD-DER'li aileler AKP Mersin Halkla İlişkilerden sorumlu başkan yardımcısı **Mehmet Erşahin** ile görüştü.

TAYAD'lı Aileler adına konuşan Sevtap Türkmen tecriti ve önceki hükümetin katliamcılığını hatırlatırken, Erşahin onların halka karşı yaptığı yanlışlar yüzünden sandığa gömüldüğünün bilincinde olduklarını, bu konuya titizlikle eğileceklerini belirtti ve daha yeni iktidar olduklarından dert yandı. TUHAD-DER'li aileler ise *"bizim de sorunumuz tecritin kaldırılması, bunun da İmralı'dan başlaması"* dedi.

Erdoğan gibi Cemil Çiçek de *"tecrit diye bir sorun yok, bunun için görüşmeye de gerek yok"* mu diyor? Sorunu yaşayan tutsaklarla görüşme, sorunun bir başka muhatabı olan ailelerle görüşme, böylece sorun ortadan kalkmış mı oluyor?

Peki 103 ölüm ve halen ölüme yürüyenler yok sayılabilir mi? **Çiçek ölümlerden de kaçabilir mi?** İktidara geldikleri günden bu yana yaşanan 6 ölümün sorumluluğundan ve sorundan kaçmaya çalıştığı, tecriti sürdürdüğü her gün buna yenilerinin eklenmesinin sorumluluğundan kurtulabilir mi?

Bu politika evet, "devlet politikası"dır. O politika ki, onyıllardır açlığa mahkum ettiği halkı görmez, zulümle susturur. Hak ve özgürlüklerini isteyenlere "terör örgütünün propagandaları" demagojileriyle yaklaşır. Ama sorunlar orada durur ve her geçen gün zulüm düzeninin altını oyan bir su damlası gibi "şıp şıp" aşındırmaya devam eder. Cemil Çiçek'in de kaçabileceği nokta ancak orasıdır. Zulümle, ölümle o koltukta oturmaya çalışan niceleri gelip gitti; şimdi adları katillikle anılıyor. Cemil Çiçek'in omuzuna da kaçınılmaz olarak ölümlerin ağırlığı çökmeye devam edecektir. Her ölüm, o koltuğa oturanlarla Çiçek'in kaderini birleştiren bir işlev görecektir aynı zamanda.

Kaybedecek Zamanımız Yok

TAYAD'lı aileler yaptıkları görüşmeler ve Adalet Bakanlığının tavrı hakkında İHD genel merkezinde düzenledikleri basın toplantısında, ölümleri hatırlatarak, *"bizler çözüm, çare arıyoruz. Hükümete acil çağrımızdır. Kaybedecek zamanımız yok"* dediler.

Basın toplantısında konuşan Niyazi Ağırman Adalet Bakanı'nın kaçışını kınadıklarını belirterek şöyle dedi; *"bir haftadır her gün aradık, dilekçe verdik, makamına gidip saatlerce bekledik. Bakanın sekreteri artık bizim sesimizi tanıdı. Daha biz kendimizi tanıtmadan 'Sayın Bakan burada yok' diyor. Kapılar açık, ama kapının arkasında Bakan yok."*

Halen direnişi sürdüren Tanju Mete'nin babası Memiş Mete bir an önce çözüm bulunmasını isterken, açıklamaya katılan Mazlum-Der yöneticisi Ayhan Bilgen, *"mutlaka bir çözüm bulunmalı"* dedi. İHD genel başkanı Hüsnü Öndül ise, tutsakların taleplerinin tamamen haklı ve insani olduğunu belirterek, derhal yerine getirilmesi gerektiğini söyledi.

Elazığ'da Tecrite Karşı Eylem

"Tecritin kaldırılması ölümlerin durdurulması" talebiyle Adalet Bakanlığına faks çekmek için PTT önünde toplanan Elazığ TAYAD'lı aileler, *"Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz"* sloganları arasında polisin saldırarak aldığı dövizleri geri alarak eylemlerini gerçekleştirdiler. Faks çekme eylemi öncesinde bir açıklama yapan TAYAD'lı aileler bugün en acil sorunun tecrit olduğunu belirterek, *"tecrit devam ettikçe ölümler de devam edecektir"* dediler. AK parti iktidarına çağrıda bulunarak *"hak ve özgürlüklerden, adaletten söz ediyorsanız tecriti kaldırmak zorundasınız"* diyen TAYAD'lıların eylemine, Emek Gençliği, DEHAP ve İHD yöneticileri ve Özgür Gençlik okurları da katıldı. *"Tecrit öldürüyor, ölümleri durdurun", "19 Aralıkta diri diri yaktılar"* gibi dövizlerin taşındığı ve sloganların atıldığı eylem Adalet Bakanlığına faks çekilmesi ile sona erdi.

Çiçek'e Suç Duyurusuna Sorgu

İHD İstanbul şubesi, ÖDP, EMEP, HADEP İstanbul İl Örgütleri, DMP, TUYAB, Limter-İş, Belediye İş 2 No'lu Şube ve Halkevleri'nden 25 kişi, Feride Harman ve Berkan Abatay'ın ölümlerinden Adalet Bakanı Cemil Çiçek'i sorumlu tuttuklarını belirten suç duyurusunda bulunmak için geldikleri İstanbul Sultanahmet Adliyesi'nde suçlu muamelesi görerek sorgulandılar. 30 Aralıkta suç duyurusu öncesi açıklama yapan grup, neden Cemil Çiçek'i sorumlu tuttuklarını anlattıktan sonra dilekçeleri imzalayarak savcılığa iletmek üzere temsilcilerle gönderdiler. Adliyeye girenler uzun süre çıkmazken, nedeninin sorgulama yapıldığı anlaşıldı. Katiller hakkında suç duyurusunda bulunanlar, *"neden F tipine karşısınız... Onlar suçlu olmasaydı hücrelerde tutulmazlardı... Size böyle bir suç duyurusu yapmanız için kim direktif verdi..."* gibi sorularla karşılaştılar. Gözdağı vererek tutsakların sahiplenilmesinin önüne geçmeye çalışan devlet, katil bakanı hakkında suç duyurusuna dahi tahammel edemezken, amaçlarına ulaşamadılar.

"Hücrelerde Çıgıllıklar, İşitecek Kulaklar Arıyor"

Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP) Bursa il örgütü üyeleri postana önünde düzenlediği basın açıklaması ile tecritin kaldırılmasını istedi. Açıklamayı okuyan il başkanı Bülent Çalık, Marmara depreminin simgesi olan "orada kimse var mı" çıgıllığını hatırlatarak, *"bir deprem de her gün yanışımızda sürüyor. Hem de engel olabileceğimiz halde ve hergün hücrelerde çıgıllıklar, işitecek kulaklar arıyor"* dedi. Adalet Bakanlığı'na gönderilen mektupta tecritin kaldırılmasını isteyen SDP'liler, 2003'ün umutların yılı olması için tecritin hemen kaldırılması gerektiğini belirttiler.

Direnış Şehitleri Ankara Ve Samsun'da Anıldı

Ankara Tuzluca'yır'da düzenlenen etkinlikle 19 Aralık hapishaneler katliamında şehit düşenler anıldı. 28 Aralık'ta İdilcan Kültür Merkezi, Mamak İşçi Kültür Evi, PSAKD Mamak Şb. ve Mamak Halkevi tarafından düzenlenen anma programı Tohum Kültür Merkezi'nde yapıldı. 19 Aralık ve ölüm orucu direnişine ilişkin yapılan dia gösterisinin ardından ortak olarak hazırlanan metin okundu. Ardından '96 ölüm orucu gazisi Mustafa Gök ve 2000 ölüm orucu gazisi Doğan Karataştan 19 Aralık'ta yaşadıklarını anlattılar. Gazilerden sonra söz alan TAYAD'lı Niyazi Ağırman tecriti, 19 Aralık'ı, oğlu Volkan Ağırman'ın Kandıra F tipinde ölümünü, AKP iktidarının tecrit ve ölüm orucu konusundaki duyarsızlığını ve Ankara'da yaptıkları görüşmeleri ve kendilerine çıkarılan zorlukları anlattı. Daha sonra konuşan şehit annesi Sultan Karabulut da katliamları anlatan bir konuşma yaptı. Tohum Kültür Merkezi'nin hazırladığı "su damlasına sığdırılan yaşam" adlı belgesel ve Mamak İşçikültür Evi'nin hazırladığı tiyatro oyununun ardından İdilcan Kültür Merkezi müzik topluluğunun direniş türkülleri ile anma sona erdi.

Samsun'da 29 Aralık günü Petrol-İş sendikasında düzenlenen anmaya TAYAD'lıların yanı sıra, İşçi Köylü, DP, Atılım ve Kaldıraç dergilerinin okurlarından oluşan 100 kişi katıldı. Direniş sürecini anlatan şiir ve müzik dinletisinden sonra "su damlasına sığdırılan yaşam" adlı belgesel film gösteriminin ardından yapılan konuşmalarda 19-22 Aralık direniş ve katliamı ile tecrite karşı mücadele dile ge-

tirildi ve "emperyalizmin ve işbirlikçilerinin tüm dünyaya dayatmaya çalıştığı halkları tecrit etmesine karşı mücadele etmeliyiz" denildi.

Berkan Abatay Yedi Yemeğinde Anıldı

Zorlu maratonun uzun koşucusu Berkan için TAYAD'lı Aileler 28 Aralık günü Okmeydanı Cemevi'nde yedi yemeği vererek şehit evlatlarını andılar. Dini törenin ardından direniş şehitlerinin ve Berkan'ın anıldığı yemeğe, aralarında ölüm orucu gazilerinin de bulunduğu 200 kişi katılırken, cemevi girişinde karanfillerle süslenmiş masanın üzerine yerleştirilen Berkan'ın resmi yemeğe katılanları selamliyordu.



Büromuzun Kundaklanmasına Protesto

21 Aralık günü Adana büromuzun kundaklanması, 29 Aralık günü Özgür Gençlik Dergisi okurlarının İHD Adana Şubesi'nde düzenledikleri basın toplantısı ile bir kez daha protesto edildi. Yapılan açıklamada, sosyalist basının sürekli baskılara maruz kaldığı belirtilirken, saldırının sistemin devamından yana olan güçlerce gerçekleştirildiği belirtildi ve "bu saldırıyı düzenleyenlere ve destekleyenlere, karşılığında hep sosyalist basının iradesini bulacaklarını söylüyoruz" denildi.

Irak'ta canlı kalkan!

Halklar, yüzbinleri kaale almayan emperyalizme karşı yeni direniş yolları, yöntemleri arıyor ve buluyor. İşte halkların yaratıcılığını yansıtan bu direniş biçimlerinden biri de geçtiğimiz hafta gündeme gelen "canlı kalkan" düşüncesi oldu.

Amerika ve Avrupa ülkelerinden bir grup gönüllü, Irak'a giderek, ABD'nin saldırması muhtemel hedeflere yerleşerek, ABD saldırganlığı karşısında "canlı kalkan" olacaklarını açıkladılar.

Eylemi daha ilginç kılan bir başka özelliği ise, eylemi örgütleyen Kenneth Nichols'ın eski bir ABD askeri olması.

Hem de, Kenneth Nichols, ABD'nin 1991'deki Irak saldırısından Amerikan donanmasında yer almış bir asker. O zaman Irak'a saldıranların içinde yer alan Nichols, şimdi Irak halkını ABD saldırganlığına karşı korumak görevini üstlenmiş.

Nichols, savaştan bir yıl sonra ABD Donanması'ndan ayrılarak Amerikan vatandaşlığını reddedip kendisini Dünya vatandaşı ilan etmiş. ABD'nin Irak'ta yaptıklarından dolayı utanç duyduğu-

nu, şimdi 'canlı kalkan' olarak 1991'de olanlar için Irak halkından özür dileme fırsatı bulacağını belirtiyor.

Canlı kalkan'lar, 10 Ocak'ta Londra'dan yola çıkarak Amsterdam, Brüksel, Paris, Zürih, Milano, Saraybosna ve İstanbul'a uğrayarak, gönüllüler toplayıp 24 Ocak'tan önce Bağdat'ta olacaklar. 24 Ocak, Bush'un Irak'ın BM kararına uyup uymadığı konusunda, yani Irak'a saldırı konusunda açıklama yapacağı tarih. Gönüllü canlı kalkanlar, o tarihten önce, kendilerini Amerikanın vurmayı düşündüğü önemli köprülere, karayollarına, elektrik santrallerine ve benzeri yerlere bağlayarak binalar önünde canlı kalkanlar olarak yerlerini alacaklar.

Halklar çaresiz kalmaz. Böyle bir eylemin bir "Amerikalı" tarafından örgütlenmesi elbette Yankee egemenlerinin canını fena halde sıkışmış durumda. Kenneth Nichols ABD medyasında "vatan haini" ilan edilmiş. Ama gerçekte Nichols, çarpıcı bir insanlık, duyarlılık örneği veriyor dünyaya. O, belki esas olarak kendi vicdanına hesap vermek için gündeme getirdi bu eylemi, ama gönüllüler, canlı kalkan olmakla, halkların dayanışmasına "can bedeli", en büyük riskleri göze alan bir boyut katıyorlar.

“2003 savaş yılı olacak”

Dünya halklarına savaş ilan eden ve bunun önemli bir ayağı haline gelen Irak’a saldırıya hazırlanan Amerika’nın başkanı yeni yıla girerken nasıl bir mesaj yayınladı; halkların kardeşliği, sömürünün, zulmün olmadığı bir dünya demeyeceğine göre, tam da **Bush’un** söylediğini söyler;

“2003 Irak’ta savaş yılı olacak...”

Peki ne adına; o da var Bush’un Amerikan halkına (gerçekte bütün dünyaya tehdit amacıyla) yaptığı konuşmada. Elbette ki “barış” adına, “teröre karşı savaş” adıyla:

“Teröre karşı savaş, aynı zamanda Irak ve kitle imha silahlarının oluşturduğu felaket boyutundaki şiddet tehlikesine karşı koymayı da gerektiriyor... barış adına, ABD’nin Irak rejimini silahsızlandırmak ve Irak halkını kurtarmak için bir koalisyona liderlik edeceğini” söylüyor halkların düşmanı Amerika’nın lideri.

“Terör”ün, “barış”ın ne anlama geldiği ancak bu kadar net ifade edilebilir. Hala bu kavramları emperyalistlerle aynı paralelde kullananlar bu vesileyle yeniden düşünsünler.

NATO’dan ABD’ye destek, ABD’den Arap Devletlerine Talimatlar

Bir yandan körfeze yönelik askeri yığınak bütün hızıyla sürerken,

NATO’dan beklenen destek NATO Genel Sekreteri George Robertson’un açıklaması ile geldi. Robertson geçen hafta BBC radyosuna yaptığı açıklamada, Amerika’nın şimdiye kadar BM’nin çizdiği yolu izlediğini yalanını uydurarak, NATO’nun, Irak saldırısında ABD’nin yanında yer almasının **“manevi bir sorumluluk”** olduğunu söyledi.

Anti-Amerikancı gösterilerin artmasından panikleyen Amerika ise, Arap devletlerine gönderdiği 12 sayfalık “gizli dosya” ile muhalif seslerin kesilmesini ve ABD’ye destek verilmesini emretti.

Mısır’da yayınlanan (yarı resmi nitelikli) El Ahram

Gazetesi’nde yeralan habere göre, ABD’nin arap devletlerine verdiği talimatlar arasında şunlar yeralıyor;

- ◆ Amerika’ya ve dış politikasına, Ortadoğu’daki ABD çıkarlarına yönelik Arap halklarından yükselen muhalif sesleri hafifletin. ABD karşıtı Arap basını ve siyasi söylemlerinin üslubu değiştirilmeli.
- ◆ Irak hareketi, Ortadoğu politikaları veya “terörizm karşı savaş”ta ABD ile birlikte hareket edilmeli.
- ◆ İleriki aşamalarda, Ortadoğu’da ABD’ye verilen askeri destek kesinlikle geri çekilmemeli. Ayrıca, Ortadoğu’daki askeri yapılanma ilgili detaylı bilgi ve malumatların basın ve yayım organlarında aleyhte haber yapılması önlenmeli.
- ◆ Irak hareketi konusunda karamsar olan Arap başkentleri bu konudaki görüşlerini acilen Washington’a iletmeli. Bölgede Amerikan askerlerinin yapacağı her iş için mühendislik ve askeri yardımlarda kolaylıklar sağlanmalı.
- ◆ Arap ülkelerinin istihbaratları, ABD istihbarat birimlerine her konuda geniş bilgi vermeli. ABD aleyhine her türlü hareketler ABD’ye bildirilmeli ve terörist grupların çalışmaları hakkında toplanan bilgiler yine bu ABD birimlerine aktarılmalı. Ortadoğu’daki Amerikan elçilikleri, maslahatları, diplomasisi ve müesseseleri için geniş güvenlik önlemleri alınmalı.”



Kısaca ülkenizin yönetimini bize teslim edin diyor imparator! Irak’a saldırı da bütün Ortadoğu’yu teslim almak için değil mi; şimdiden gönüllü işbirliği yapacaklarla yapmayarak “haddi bildirilecekleri” ayrıştırıyor. Ama ne Amerikan talimatları, ne “İslami kavramların ABD çıkarlarına göre öğretileceği medreseler ve dini okullar” açma saçmalıkları ne de işbirlikçi iktidarların baskıları Ortadoğu halklarının Amerika’ya karşı öfkesini dizginleyemez. Aksine Irak’a yönelik saldırı, bu öfkenin daha da büyümesine neden olacaktır.

Öfkenin Amerika’ya geri nasıl ve hangi yöntemle döneceğini düşünmek de Körfez’deki 60 bin askeri-ne, tonlarca modern silahlarına şu günlerde adım adım yenilerini ekleyen, ABD ordusuna “savaşa hazır olun” emirleri yağdıran tekellerin devletine düşüyor!

“Halkların Katili Amerika”

Dünya halkları haykırıyor, Türkiye halkı mitinglerde, gösterilerde haykırıyor...

ABD saldırı-ganlığına karşı dünyada ve ülkemizde protesto eylemleri yayılarak sürerken, “canlı kalan oluşturma” örneğinde olduğu gibi, Irak’a saldırıyı önlemek için halklar yeni yöntemler bulma arayışlarına giriyor.



rika'nın kiralık katili olmaya çağız. Kahrolsun emperyalistler, Kanımızı Petrolle değiştirmeyeceğiz” sloganlarıyla bitirirken, Şanar Yurdatapın konuşmasında AKP'ye seslenerek, “halkımızın % 83'ü Savaşa Hayır diyor. Bunun bedeli

neyse daha fazlasını çekmeye hazırız. Ankara'ya sesleniyorum. Bu kara lekeyi alnımıza sürmeyin.” dedi.

Mitingte Mazlum-Der Başkanı, Vakit Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni, Savaşa Hayır Platformu ve İHH Genel Başkanı da birer konuşma yaparak savaş hazırlıklarına karşı mücadele çağrısı yaptılar. Grup Genç'in türküler söylediği mitingte ABD ve İsrail bayrakları yakılırken, TAYAD'lılar Amerikan karşıtı sloganların yanısıra ölüm orucu direnişini ve tecriti dile getiren sloganlar attılar.

Her Yerde Eylem, Her Yerde Lanetlenen Amerika

28 Aralık'ta Aksaray Metrosu önünde toplanan KESK üyelerinden ve çeşitle DKÖ'lerden oluşan 300 kişi “ABD askeri olmayacağız”, “Savaş, sürgün değil insanca yaşamak istiyoruz” sloganları attı.

28 Aralık'ta Ankara Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde toplanan Ankara Savaş Karşıtı Platform'u üyeleri adına İHD Ankara Şube Başkanı Ender Büyükcülha, iktidara ve MGK'ya savaş konusunda net tutumunuzu belirleyin çağrısı yaptı.

28 Aralık'ta Konak'ta biraraya gelen Savaşa Karşı İzmir Girişimi, “Savaşa Hayır” pankartı ile 120 kişinin katıldığı bir eylem gerçekleştirdi. Okunan basın açıklamasında Irak'a saldırıya karşı çıkılırken,

Çağlayan'da Miting

29 Aralık'ta İstanbul Çağlayan'da islamcıların Amerikan saldırganlığı konusundaki duyarlı kesimince düzenlenen miting her görüşten Amerikan karşıtlarını biraraya getirdi. TAYAD'lıların da kitlesel olarak “Savaş Açlık ve Ölüm Demektir Savaş İstemiyoruz” pankartıyla yerini aldığı eyleme İHH ve Mazlum-Der, Özgür-Der gibi islamcı grupların yanısıra İHD ve bazı “savaş karşıtı” sol gruplar da sınırlı olarak katılım sağladı.

İHH ve Mazlum-Der tarafından organize edilen eylemde 5 bin kişi hep bir ağızdan Amerika'nın halkların katili olduğunu haykırırken, alanda tertip komitesi tarafından asılan pankartlarda da saldırganlık protesto edildi.

TAYAD'lı Aileler, pankartlarının arkasında düzenli bir kortejle alana girerken, “**Halkların Katili Amerikan Emperyalizmi**”, “**Irak Halkı Yalnız Değildir**”, “**Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi**”, “**Yaşasın Halkların Kardeşliği**”, “**Amerikan Askeri Olmayacağız**” sloganları attılar.

Mitingte yapılan konuşmalarda Türkiye'nin bu savaşta yeri olmadığı özellikle vurgulanırken, yazar Abdurrahman Dilipak, mitinge katılımın düşük olmasını eleştirerek, “*hani nerede AKP'liler, nerede SP'liler, nerede CHP'liler*” diye sordu. Dilipak konuşmasını “Ame-

"Emperyalist savaşa hayır", "ABD askeri olmayacağız", "Filistin halkı yalnız değildir", "Irak halkı yalnız değildir" sloganları atıldı.

❑ Antakya'da 28 Aralık günü çok sayıda DKÖ'nün çağrısıyla düzenlenen protesto gösterisinde 300 kişi katıldı. Yapılan açıklamada, AKP'nin ABD'yle birlikte bir müslüman ülkeye saldırmak için pazarlık yapması teşhir edildi.

❑ İHD Hakkari Şubesi'nin düzenlediği eyleme katılan 300 kişi, "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları eşliğinde "savaşa hayır" dedi.

❑ Eskişehir'de 150 kişi katıldığı ve Emek, Barış ve Demokrasi Bloğu tarafından düzenlenen eylemde, "Türkiye ABD'nin savaş üssü değildir" sloganları atıldı.

❑ 31 Aralık günü Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü'nde islamcı ve solcu öğrenciler biraraya gelerek, 500 kişinin katıldığı bir eylem gerçekleştirdi. "Katil Şaron, Katil Bush", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", sloganlarının atıldığı eylem, Amerikan emperyalizmine karşı olan bütün kesimlerin biraraya gelebileceğinin bir örneği oldu. Eylemde Türkçe, Arapça ve Kürtçe "Irak'ta Savaşa Hayır!" pankartı taşındı.

❑ Isparta'da çoğunluğu öğrenci, 150 kişinin katıldığı eylemle, "Emperyalist Savaşa Hayır" denildi. Okunan basın açıklamasında savaşın Amerikanın Ortadoğu petrollerine el koyma savaşı olduğu belirtilirken, eyleme katılan Gençlik Derneği üyelerinin "Amerikan saldırganlığına hayır" yazılı afişleri polis tarafından meydana sokulmadı.

❑ Alevi-Bektaşî Federasyonu ve Alevi Bektaşî Kuruluşları Birliği ile İstanbul Barosu yaptıkları açıklamalarla Amerika'nın Irak'a saldırı hazırlıklarına karşı çıkarken, baro başkanı Kazım Kolcuoğlu, Türkiye'nin Amerikan askerlerinin konuşlanmasına izin vermesi ve üslerin kullanılması halinde savaşa doğal olarak katılacağını belirtti.

❑ Evrensel Görme Özürlüler Derneği üyeleri, 31 Aralık günü, Ankara Sakarya Caddesi'nde yaptığı eylemle, "Savaş sakatları istemiyoruz" dedi.

❑ Adana Çukurova Üniversitesi Merkez Kafeteryası'nda toplanan öğrenciler 30 aralık günü sloganlarla ve "Demokrat Öğrenciler" imzasıyla yaptıkları açıklamayla Amerika'nın saldırı hazırlıklarını protesto etti.

❑ İçerisinde dergimiz temsilciliğinin, Hak-Der ve Malatya Gençlik Derneği'nin de bulunduğu 17 kurum biraraya gelerek oluşturduğu **Malatya Savaş**



Karşı Platform 31 Aralık'ta PTT önünde 300 kişinin katıldığı bir eylem düzenledi. Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin 90 kişiyle katıldığı eylemde TBMM, Cumhurbaşkanlığı ve AKP Genel Merkezine faks çekilirken, "Açlığa, Savaşa, Hücrelere Hayır!" sloganları atıldı.

❑ Aralarında TAYAD, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Girişimi'nin de bulunduğu 150'den fazla DKÖ, parti, sendika kişi ve kuruluşun oluşturduğu "Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu", Kuruçeşme Cemil Topuzlu Limanı'ndaki Greenpeace'e ait Esperanza (Umut) gemisinde yaptığı basın açıklamasıyla, Türkiye halkı saldırıya karşıyken iktidarın bunu görmezlikten gelemeyeceğini dile getirdi. Koordinasyon açıklamasını okuyan sanatçı Mehmet Ali Alabora'nın yanısıra sanatçı ve demokratik kitle örgütlerinden çok sayıda kişinin katıldığı açıklamada koordinasyonun dönem sözcüsü KESK Genel Başkanı Sami Evren de bir konuşma yaptı.

Dünyadan...

❑ Amerika'da Beyaz Saray önünde 1 Ocak'ta, 2 Ocak'ta Şikago kentinde düzenlenen gösterilerde Amerikalılar Irak'a saldırıya hayır dedi.

❑ Güney Kore'deaki 29 Aralık'ta 10 bin kişinin katıldığı eylemin ardından yeni yıl kutlamaları da anti-Amerikan gösteriye dönüştü, onbinler ABD'yi protesto etti.

❑ Bağdat'ta yaşları 5 ila 10 arasında değişen 5 bin çocuk, "Ambargoya hayır barışa evet", "insanlığın sağduyusu nerede" ve "kahrolsun ABD" dövizleri ve sloganlarla yürüyerek BM Kalkınma Programı binası önünde gösteri yaptı.

Çocuğuna bak beynini gör!

29 aralık sabaha karşı, 05:00; Trafik levhasına lüks bir Opel çarpıyor ve içinden yanında biri erkek ikisi kadın ile birlikte **Hasan Özdemir'in oğlu Korkut Özdemir** çıkıyor.... Korkut Özdemir sarhoş... Olay yerine gelen Hasan Özdemir, sanki lütfmuş gibi, (çünkü olay basına yansımaya hiçbir işlem yapılmayacağından emin olabilirsiniz) *"gereği neyse yapın"* buyuruyor ve ekliyor; *"Gençlik başa bela. Ama oğlumdur, canı sağ olsun."*

Hasan Özdemir, en büyük kentimizin emniyet müdürü. "Huzur götürmek için" diye mahalleleri basan, katliam emirleri veren ve cesetlerin üzerine basarak; *"çocuklarınızı terörden kurtardık"* diyen, Tv'lerden, gazetelerden gençlere nasihatlar eden bir polis şefi!...

Kafası nasılsa, çocuğunu da öyle eğitir bir insan. Hasan Özdemir'in eğittiği çocuğa bakın, beynini düşünün. Sanki başka bir ülkenin topraklarını işgal eden muzaffer komutan gibi bayrak diken, gazlarla boğduğu insanların cesedi soğumadan, katliamı yapan polislerine baklava dağıtan bir ahlakın yetiştireceği çocuk da ancak böyle olurdu. Olmaz, ama her ihtimale karşı oğlunu eğitirken en çok "aman devrimci olma" nasihatları ettiği kesin; işte devrimci olmadı! 'Korkut'uyla gurur duyabilir, örnek Türk genci seçtirmek için mevkisini, makamını da kullanabilir hatta! Yeterki bu kafa halk çocuklarının eğitiminden uzak dursun, onlara tek bir kelime nasihatla bulunmasın!



Tümünün çocukları aynı!

Eğitip yetiştirdikleri çocuklar bunlar işte. Hasan Özdemir bu konuda istisna değildir.

Genelkurmay başkanlarından Başbakanlara, hangisinin çocuğunu doğru, düzgün bir işle hatırlıyorsunuz? Zamanın Genelkurmay başkanı Doğan Güreş'in oğlunu hatırlayın, barlarda pavyonlarda adam döven, lüks içinde yüzen bir serseri. Bu ülkede başbakanlık yapmış olan Tansu Çiller'in çocuğunu düşünün...

Siyasetin, bürokrasinin, ordunun tepesindekilerin tümünün çocukları aynıdır. Ailelerinin eğitimlerinden geçerek böyle oluyorlar. Büyük çoğunluğu Amerika'da, Avrupa'da okuyor, dolarlar, lüks arabalar girila gidiyor ve istisnasız tümü bu lüksün bir "memur", milletvekili maaşıyla nasıl sağlanabildiğini açıklama gereği bile duymuyor.

Bunların yönettiği ülkede, doğru, düzgün ne olabilir?

Hasan Özdemir'i düşünün; ahlak, huzur şu bu deyip durmadan nasihatlar verir, *"gecekonduları terörden kurtarıp kızların erkeklerin el ele tutuşarak gezdiği yerler yapmaktan"* sözeder. Özdemir'in gençliği nasıl eğiteceğini ve gençlere hangi nasihatları verebileceğini bir an hayal edin;

"gençlik" adına her türlü serserilik hakkın var, halka karşı sorumluluk duymana gerek yok, yeter ki devrimci olma, yeter ki bu kokuşmuş düzeni yıkmaya çalışma... Öğretebilir mi başkasını?!

Bir de devrimcilerin gençlere nasihatlarını, eğitimlerini düşünün;

yurtsever ol, ülkeni sömürgeleştirenlere karşı canın pahasına mücadele et, dünyanın neresinde olursa olsun mazluma inen tokadı yüzünde hisset, dürüst, ahlaklı, namuslu, erdemli, paylaşımcı ol. Düzenin pisliklerine bulaşmamakla kalma, o pislikleri kaynağından kurutmak için kavgaya ver.

Çocuklarının altında lüks arabalar; 'değirmenin suyu' nereden belirsiz!..

Gece alemlerinden çıkmayan serseri çocuklarına bakmazlar, bir de ülke yönetmeye, gençlerimize nasihat etmeye, eğitmeye kalkışır...

Halkın hukuku

Adaletsiz bir ülke, güneşsiz bir dünyaya benzer

Maskeli Hukukun Maskeli Teşhisi

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde (Ulucanlar) 26 Eylül 1999'da yapılan ve 10 devrimci tutuşağın katledildiği operasyonun 25 aralıkta duruşmasında tam bir komedi yaşandı. Katliama katılan ölüm mangalarının teşhis edilmesi için alınan karar gereği, aylar sonra teşhis için katillerin resimleri mahkemeye geldi.

Ben katilim diyen resimler...

Suçlular, suçlu olduklarını mahkemeye gönderdikleri resimlerle açıkça ilan ediyordu; ben katilim ve yüzümü gizliyorum diyorlardı. Gönderilen resimler kar maskeli resimlerdi.

Karar; operasyona katılanlarla, operasyonda mağdur olanların "yüzleştirilmesi" idi. Önce katillerin çocukluk-gençlik resimleri verildi mahkemeye, reddedilince de katillerin avukatı, "operasyona böyle katılmışlardı" diyerek maskeli resimleri sundu. Böyle bir durumda mahkemenin yapması gereken ne olmalıydı; ya sanık subayların zorla mahkemeye getirilmesine karar vermek ya da "bu açıkça suçlu üstlenmektir" diyerek katillere ceza vermek.

Hiçbirini yapmadı mahkeme. Ve sanık avukatlarının, "müvekkillerimiz dağda teröristlerle çarpışıyor. Fotoğrafları teşhis edecek olanlar da terör suçluları. Güvenlik açısından bu karar kaldırılmalı" itirazlarına uyararak, yüzleştirme kararından vazgeçti!.. Fotoğraftan teşhis komedisine de "benim gücüm jandarmaya yetmiyor, ben katillerin ortağıyım" diyemeyeceği için mahkeme şu gerekçeyle karar vermişti; "uzun zaman geçmesi ve değişik yerlerde görev yapan jandarmaların bulunamayacağı."

Cezalandırma niyeti yoksa, katillere de maske giydirilir. Avukata göre, katledilen, mağdur olan "teröristse" zaten ortada katliamcılar açısından bir suç da yoktu. Mahkeme de buna uyarak, aynı kafaya sahip olduğunu gösterdi. Zaten iddianeme, jandarma suçlu bulursa da hapis cezası verilmemesini söylemiyor muydu!

Hal böyle olunca acaba gerçekten maske sadece katillerin yüzünde mi? Yoksa, katillerin aklayıcısı hukuk da mı maskeli? Cevap belli!

Anayasal Hak, Ama...

Dilekçe vermek anayasal bir haktır, gösteri yapmak da öyle. Yani bu ülkenin hukuku, yöneticileri böyle söylüyor!

Ama...

Ama iş pratiğe gelince hangi konuda dilekçe verdiğinizde, hangi konuda gösteri yaptığınızda bakılır ve aynı anayasaya dayandığı söylenen ceza kanunlarına göre cezalar verilir. Örneğin F tipleriyle ilgili gerçekleri açıklayan doktor Alp Ayan'a verilen ceza, kayıpları protesto eden HADEP'lilere verilen ceza, Armutlu'da polisin saldırdığı yaralı bir kadına pansuman yapan karı kocaya açılan dava hep aynı anayasaya göre hem hak hem cezalıdır.

Dr.Alp Ayan'a 21 Dava

İzmir Hücre Karşıtı Platform'un düzenlediği basın açıklamalarına katıldı diye, bir psikiyatr olarak hücrelerin insan yaşamı üzerindeki etkilerini teşhir etti diye, 2000 yılından bu yana hakkında 21 dava açılan psikiyatr Alp Ayan, TCK'nın 159. maddesine muhalefetten mahkum oldu. Düşüncenin, beynin yokedilmesine karşı çıktı, düşüncenin suç sayan TCK maddesi Alp Ayan'ın böyle bir anayasal hakkının olmadığını buyurdu.

Peki nedir 159. madde; "devlet, hükümet, bakanlıklar ve ilgili resmi kurumların eleştiri sınırları aşılarak hakarete maruz bırakılması suçu"nu düzenleyen ve "AB'ye uyum" yasaları arasında yoğun olarak tartışılan düşüncenin suç sayan madde. Gerek, katledenleri, zulüm ve işkence haberlerine sansür koyanları koruyan 159. maddeden, gerekse de 2911 sayılı gösteri ve toplantı yürüyüşleri kanununa muhalefetten hakkında 21 dava açılan Ayan, bu davalar hakkında savcılığa hiç çağırılmadı, savcı otomatikman her hafta İzmir Hücre Karşıtı Platform'u tarafından düzenlenen F tipleriyle ilgili bilgilendirme, protesto açıklamalarından dolayı Ayan hakkında dava açtı. Çünkü Alp Ayan, devletin F tipleri politikasına kararlı bir şekilde karşı çıkan, TİHV bünyesinde 1994 yılından bu yana yaptığı çalışmalarla işkenceye karşı mücadele eden demokrat bir insandı.

Kaybetmek serbest, protesto suç!

HADEP'li **Serdar Tanış** ve **Ebubekir Deniz**'in kaybedilmesini Siirt'te oturma eylemi yaparak protesto eden 9 HADEP'liye "izinsiz gösteri yapmak"tan, 1'er yıl 3'er ay hapis cezası verildi. Kaybedenler mi? Onlar adıyla, sanıyla bilinmesine rağmen, görevlerinin başında!

Kuvveden^(*) Fiile 'Platform'lardan Kitlelere

Amerika'nın Irak'a saldırısı karşısında Türkiye solunun tutumu, 1991'deki saldırıyla kıyaslandığında bugün daha doğru bir noktadadır. 1991'de sol, reformizmin *"Ne Sam Ne Saddam"* sloganında, oportünizmin *"yüzde elli yüzde elli ikisi de suçlu... it dalaşı"* tesbitinde ifadesini bulan adeta bir "tarafsızlık" tavrı içindeydi; bu tesbitlerin pratikteki karşılığı ise, seyircilik oldu. O dönemde emperyalist savaşa karşı geliştirilen hemen tüm muhalefetin Devrimci Sol Güçler' tarafından örgütlenip yürütülüşü, bir yanıyla da bu durumun sonucuydu.

Bugün ise, solda, en azından Amerikan saldırısına karşı çıkmak konusunda bir tavır vardır. Geçen on yıl, Amerika'nın politikaları konusunda artık burjuvazinin çeşitli kesimlerinin bile dile getirdiği bir açıklık sağlamıştır. Sorunun Saddam'ın ne olup olmadığı değil, ABD saldırısının dünya halkları açısından ne anlam taşıdığı açısından ele alınması gerektiği nettir.

Bugün esas sorun, geçen haftaki "Solun beyni" köşemizde de belirttiğimiz gibi, solu saran atalettir. Bu durumun siyasi, örgütsel bir çok nedenleri olsa da mevcut hantallık yine de anlaşılabilir ve kabul edilemez düzeydedir.

Amerikan saldırganlığına karşı mücadeleyi, mümkün olan en geniş kesimleri katarak yürütmeyi amaçlıyoruz. Fakat bu, halkın muhalefetinden anladıkları "basın açıklaması"nın ötesine geçmeyen, veya görevi, adeta platformlar-koordinasyonlar içinde oligarşinin icazetinin gözetilmesini sağlamak olan kesimlere tabi olarak başarılamaz. Tersine onları pratiğin içine, kitlelerin içine çekmeye çalışmak durumundayız.

Hızla harekete geçmemiz, hızla **kitleleri** harekete geçirecek **eylem** ve **örgütlülük** biçimlerini devreye sokmamız gereken bir zamandayız. Bu süreç, solun bu noktada yıllar içinde oluşan olumsuz alışkanlıklarını üzerinden atmasına da bir vesile olabilir.

"Eylemsiz duyarlılık çürütür"

Bir aydının söylediği bu söz, son derece önemli bir gerçeği dile getiriyor. Sol potansiyel, ülkemizde sanıl-

dığından da, görüldüğünden de büyüktür. Ama işte bu potansiyelin önemli bir kesimi, mesela F tipleri konusunda "duyarlılığını" şu veya bu nedenle eyleme dönüştüremeyen bir potansiyeldir. Bu noktada duyarlılıkları, onları umutsuzlaştıran, kendine güvensizleştiren bir rol oynamaya başlar. **Tavır**'ın yerini, ah vah etmeler, yakınmalar alır. ABD'nin saldırganlığı ve ülkemizi sıçırma tahtası olarak kullanması konusunda, çok daha geniş kesimleri kapsayan bir duyarlılık söz konusudur. Ama bu duyarlılık, bu tepkiler, çeşitli örgütlülükler ve eylemler aracılığıyla açığa çıkarılamadığında aynı güvensizlik, çaresizlik duygusu kendini gösterecektir. Sol, devrimci, demokrat, yurtsever, örgütlü tüm kesimler, F tipleri konusunda da, ABD saldırganlığına karşı tavır konusunda da, ah vah etmeyi, yakınmayı, kitleleri suçlamayı bırakıp, kendi sorumluluklarını üstlenmelidir.

Halkın ezici çoğunluğu savaşa karşı, ama alanlarda en azından şimdilik henüz sadece bir kaç on bin var... Ölüm orucundaki "sessizliği", *"halkın duyarsızlığı, direnişi onaylamaması, devrimcilerin katledilmesini umursamaması"* olarak değerlendirenler, bu durumu nasıl açıklayacaklar?... Halkın, kitlelerin ölüm orucu konusundaki duygu ve düşüncelerini de bilmiyorlar. Halk *"bırakın ölsünler"* demiyor. *"Gündemimiz değil"* diyenlerin sandığının ötesinde bir sahiplenme ve duyarlılık var. Ama sorun **örgütsüzlük** sorunudur. **Terör ve korku** sorunudur. Savaş konusunda da sorun aynıdır... Sorun duyarsızlık değil, örgütsüzlük ve onun yolaçtığı baskı karşısında güçsüzlük duygularıdır.

Savaşa karşı mücadeleyi örgütlerken de, terörün, korkunun karşısına dikilmek durumundayız. İcazetcî politikalarla, sivil toplumculukla, bu sorunun çözümüne hizmet edilmiş olunmaz. Meydanları dolduracak yüzbinlerden, militan direnişlerden çok, üç beş milletvekilini ikna etmeye önem veren bir kafa yapısı, bunları birbirinin alternatifi olarak gören bir kafa yapısı, her eylemde "polis copu" hesabı yapan bir kafa yapısı, zulme ve ABD saldırganlığına karşı mücadeleyi her yönüyle örgütleyemez elbette.

İcazetcilik ve beklemecilik kabul edilemez!

Meşruluğumuz haklılığımızdır. Halkın yüzde doksanlar gibi ezici çoğunluğu, meşruluğumuzu daha da güçlendirmektedir.

Böyle bir durumda bile, iktidar-daki AKP'yle, Genelkurmayla paralellik kurmaya çalışan "savaş karşı-tı" tutumlar, iflah olmaz bir icazet-ciliğin tezahürüdür. Bu anlayış, kit-lelerin mücadelesini örgütleyemez, tersine kitlelerin "savaşa karşı" ta-vır noktasında da iktidardan bek-lenti içine girmesine yolaçar. Dev-rimciler, demokrat kesimleri daha ileriye çekme, onlara devrimci poli-tikayı ve dinamizmi taşıma misyon-larını unutamazlar.

"Savaşa hayır" deyişi, bugün daha çok oligarşiyle paralellik kur-mak isteyen bir noktada duranların tercihi haline dönüşmüştür. Refor-mizmin tercihi ağırlıklı olarak böy-lelidir. Öte yandan Kürt milliyetçili-ği, hala bu konuda ayak sürümeye devam etmektedir. Soldan ve halk-tan tümüyle kopmuş görünmemek için ABD'nin Irak'a saldırısına karşı eylemlere, platformlara sınırlı bir katılım göstermekte, ama politik anlamda çok açık bir tutum takın-mayıp, ince hesaplarını sürdür-mektedir.

Bu anlayışlar, aynı zamanda bu-gün örgütlenmesi gereken anti-em-peryalist halk muhalefetine de ayak ba-ğları durumundadır.

Kimseyi dışlamadan, ama kimse-nin de engel olmasına izin verme-den, hızla ABD saldırganlığına karşı mücadeleyi örgütlemek durumun-dayız. Meşruluk adına, icazetciliğe; 'birlik' adına beklemeciliğe teslim olunamaz. Amerikan saldırganlığı, Amerikan işbirlikçiliği hazırlıklarını kesintisiz sürdürüyor.

(*) Kuvve: Fikir, niyet

**AT MARTİNİ DEBRELİ
HASAN
DAĞLAR İNLESİN!..**

Halk
türkükleri
ve öykükleri

DRAMA KÖPRÜSÜ

Dilimizden düşmeyen türkülerden biridir Drama Köprüsü. Kahra-manlığın, meydan okumanın türkülerinden. Ruhi Su'dan dinleyip sev-mişti ilk önce. Sonra kahramanlığı anlatmak için, zindanlardaki dost-larımıza selam göndermek için söyler olduk.

Debreli Hasan, Trakya'da Drama'da büyümüş ve binsekizyüzlü yıllar-ın sonu ile bindokuzyüzlü yılların başında Debreli lakabıyla tanınmış bir halk kahramanı, eşkıyadır. Ege dağlarının kahramanı Çakırcalı Efe ile hemen hemen aynı yıllarda yaşadığı tahmin edilmektedir. Bazı kaynak-larda bu iki ünlü eşkıyanın karşılaştığı bile söylenmektedir. Debreli Ha-san da Çakırcalı gibi zenginden alan, yoksul halka dağıtan bir halk eş-kıyasıdır. Kendisi için harcamamış, elde ettiği bütün varlığını halk için harcamıştır. Asıl mekanı Makedonya Dağları'dır. Yaklaşık kırk yıl bo-yunca bu dağlarda hüküm sürmüştür.

Türküde adı geçen Drama Köprüsü'nü de halkın kullanması için, zenginlerden aldıkları ile yaptırmıştır. Debreli Hasan ve Çakırcalı, dev-letin olduğu kadar o yıllarda kervanlar ile ticaret yapmaya çalışan zen-ginlerin de büyük korkuları olmuştur. Hala bölgede halkın ağızından söylenen "Debreli'den geçsen, Çakırcalı'dan geçemezsin" sözü tam ola-rak bunu ifade etmektedir.

Debreli Hasan'ın kalabalık bir birliği yoktur. En bilineni Karakedi lakaplı bir kızanıdır. Debreli'nin halkın gözünde büyük bir üne ve sev-giye sahip olmasının en büyük nedeni, yoksullara yardım etmesi ve özellikle de yoksul ama evlenemeyen gençleri evlendirmesidir. Bir ke-resinde evlenmek isteyen ama bunun için para bulamayan bir genç, ya-nına, tek sahip olduğu mal olan danasını alarak satmak için pazara gi-derken Debreli Hasan tarafından yolu kesilir. Debreli Hasan, kısa sü-rede delikanlıdan durumu öğrenir. Gence düşün için gereken bütün parayı verir. Ayrıca da danasını satmaması için kendisini ögütler. Bu gibi örnekler Debreli'nin ününün büyümesine yolaçar.

Uzun yıllar boyunca üzerine gelen birlikleri bozan Debreli Hasan, tutsak yoldaşlarının umudu olmayı sürdürmüştür. Adaleti ile kısa sü-rede Trakya'nın, daha sonra da tüm Anadolu'nun kalbine yerleşmiştir. Adına yakılan bu türkü de kahramanlığı, yoldaşlığı anlatır.

*Drama Köprüsü Hasan, dardır geçilmez
Soğuktur suları bre Hasan, bir tas içilmez
Anadan geçilir Hasan, yardan geçilmez
At martini Debreli Hasan, dağlar inlesin
Drama Mapusu'nda Hasan, dostlar dinlesin
Mezar taşlarını Hasan, koyun mu sandın
Adam öldürmeyi Hasan, oyun mu sandın
Drama Mapusu'nu Hasan, evin mi sandın
At martini Debreli Hasan, dağlar inlesin
Drama Mapusu'nda Hasan, dostlar dinlesin*

İntifadanın İsrail’de yarattığı çöküntü: Ekonomisi ABD’ye Askeri Tedaviye Muhtaç

İsrail’in işgal altındaki topraklardaki terörü Irak tartışmaları arasında tüm hızıyla sürüyor. Son bir hafta içinde onlarca Filistinli katledilirken, Filistinliler direnme kararlılıklarını silahlı eylemlerle, onbinlerin katıldığı gösterilerle, işgale karşı kitlesel çatışma ve direnişlerle gösteriyor. Kim ne derse desin, kim görmezse görmesin Filistin bir halkın örgütlü güçlerin yolgöstericiliğinde son ferdine kadar nasıl direnebileceğinin tarihini yaşıyor.

İntifada yaşadıkça katliamlarla, işgalle bırakın Filistin’in teslim alınmasını, tersine İsrail kendi içinde büyük bir çöküntü yaşar hale gelmiştir.

Çöküntü; siyasi, askeri, sosyal her boyutta yaşanıyor

İsrail hükümeti, Şaron’un bütçenin büyük bölümünü savaşa aktarması, kısıtlamalara gitmesi ve bu durumun koalisyon ortağı İşçi Partisi tabanını direk etkiliyor olması nedeniyle geçtiğimiz ay dağılmıştı. Şaron İşçi Partisi’nin olmadığı yeni bir hükümet kurmak zorunda kaldı.

Katliamlıkta kullanmadığı hiçbir yöntem kalmadı İsrail’in. Ama bugün gelinen aşamada tam bir kilitlenmişlik içinde, bütün ekonomisini savaşa endekslemiş durumdadır. Geçen hafta ABD’den alacağı yardımlar için yeniden Amerika’nın kapısını çalan İsrail bugün resmen “taşınma su” ile ayakta durmaktadır. Bu kadar uzun süreli bir katliam ve işgal politikası işgalciyi de ekonomik olarak çökerten bir işlev görmüştür.

Sosyal alanda ise, dünyanın her yanından toplanan yerleşimcilerin artık gelmemeleri bir yana, varolanların da kaçmaya başlaması, İsrail nüfusunun gözle görülür şekilde azalması yaşanan korkunun sadece bir boyutudur.

Bir başka boyutu ise askeri güçlerinde yaşanıyor. Bu da iki şekilde ortaya çıkıyor. Birincisi; sayıları 512’yi bulan ve İsrail’in 1967’de işgal ettiği topraklarda savaşmayı reddeden askerler. İkincisi ise, döve döve insan öldürecek duruma gelen, girdiği berber dükkanındaki Filistinlilere şampuan içirecek denli dengesizleşen, ruh sağlığı bozulan, gördüğü her filistinliyi “intihar eylemcisi” diye kurşunlayan askerler.

İsrail askerleri arasında yaşanan ve Amerikan askerlerinin Vietnam sonrası yaşadığı “Vietnam sendromu”na benzetilen durum, İsrail basınında da tartışılmaya başlandı bu günlerde.

Bunalım geçiren, kimisi intihara kalkışan, kimisi uyuşturucu bağımlısı haline gelen ve çoğunluğu İsrail ordusunun en seçkin birliklerinde, yani Filistin topraklarında görev alan ölüm mangalarında yer alan yüzlerce askerin tedaviye muhtaç olduğu belirtiliyor bu yazılarda. Hatta bunun için halen özel bir “rehabilitasyon köyü” kurulmuş durumda. Tedavilerden ortaya çıkan en net bulgu tüm gerçeği göstermeye yetiyor; **İntifada**.

İsrail’in kaybettikleri sadece bunlar da değil. Çok övündükleri demokrasileri de bugün tartışılır durumdadır. Direniş burjuva demokrasisinin bütün maskelerini indirmiş durumda. İsraili Arap milletvekili Ahmed Tibi’den sonra, İsrail Seçim Komisyonu, Arap milletvekili Azmi Bışara’nın da 28 Ocak’taki parlamento seçimlerinde aday olmaması yönünde karar verdi ve partisi Balad’ın da seçimlere katılmasını yasakladı.

Direnış ve direnişte kararlılık işte böyle bir şeydir; zulmeden istediği kadar devasa silahlara sahip olsun, direnen halklar teslim olmayı reddettikçe kaybeden zulmün sahipleri olacaktır.

Direnışten...

İslami Cihad örgütünün milis liderlerinden Ham Bu Rub’un da olduğu dokuz Filistinlinin öldürülmesinin ardından, 27 Aralık’ta silahlı iki Filistinli, Batı Şeria’nın Ot-niel Yahudi yerleşiminde bulunan ilahiyat okulunu basarak dört kişiyi öldürdü. Saldırıdan birkaç saat sonra Kudüs’te bomba yüklü bir araç patladı.

Nablus ve El Halil’deki mülteci kamplarına giren İsrail askerlerine karşı filistinliler sokak sokak çatıştılar.

El Fetih’in İsrail’e yönelik saldırılarının başlangıcının yıldönümünde binlerce silahlı, maskeli militan Gazze’de gösteri yaptı.

Filistinliler işgali ve son günlerde artan saldırıları protesto için Batı Şeria kentlerinde gösteriler düzenledi. Gazze’de Filistinlilerle dayanışmak için biraraya gelen Amerikalı ve Avrupalılar da bir gösteri düzenlediler.

Barguti’nin mahkemesinde şov yapmak için getirilen, Filistinli militanların eylemlerinde ölenlerin ailelerinin satışmasına Barguti dönerek, “İşgalciler kaybedecek intifada kazanacak” diye haykırdı.

İsrail son bir hafta içinde, biri çocuk, birisi dövülerek olmak üzere, 20’ye yakın Filistinliyi katletti.

FAŞİST DÜZENİN TEK TİP İNSANI

Mükemmel bir TC vatandaşının taşıması gereken üç temel nitelik:

- Emret komutanımı!
- Hay hay Bay Bush!
- Siz nasıl isterseniz sayın ABI

Eğer teknik olarak mümkün olsaydı, insanı bir ucundan sokup öteki ucundan tek tipleştirilmiş olarak çıkarabilen bir makine icat edilseydi, egemen sınıfların 6 milyarı bu makineden geçireceğine hiç kuşkunuz olmasın.

Ama ne yapsınlar ki, böyle bir makine yok. Onlar da bunun yerine 12 Eylül'leri, 28 Şubatları yapıyorlar. Amaç aynı; insanı tektipleştirmek. İnsanı, düzenin istemediği tüm düşüncelerden, renklerden, zevklerden, ideallerden, inançlardan arındırıp, robotlaşmış bir toplum yaratmak.

Bu robot hep düzene itaat edecektir. Onun en temel özelliği o olmalıdır. Farklı düşünceleri, inançları yoketmenin ana nedeni de odur; isyanı, boyun eğmeyi unutturmak.

İsyanı, inançları, idealleri unutturmayı onyıllardır başaramasalar da, bunu başarmaktan vazgeçmiş değiller. Baskıları, zulmü bunun için devam ettiriyorlar.

Bu zihniyet, düzenin "demokrasi, demokratikleşme, hukuk" adına söylediği hemen herşeyin ne kadar büyük bir yalan ve kaba bir demagoji olduğunu da sergilemeye yetiyor.

Bakin şu düzenin haline;

İslamcısı türbanını çıkarmak, sakalını kesmek durumunda, MHP'lisi bile, bıyıklarını kesip çoraplarını değiştiriyor. Kürt ulusal renklerini taşıyamıyor, devrimcinin herhangi bir davranış, söz, mimik ya da giysiyle kimliğini ortaya koyması yasaklanmış... Peki nasıl olacak?

Hep esas duruşta... Beyni "zararlı" düşüncelere kapalı... Ay-yıldızdan başka simge, kırmızı-beyazdan başka renk kabul etmez... Kep, serpuş, takke, sarık, türban, çarşaf giymez; Cumhuriyetin kadını İstanbul'un kokanaları gibi olur... Kıyafet devrimine harfi harfine uyar... Harf devrimine uyar, (yalnız) dil devrimini İngilizceyle kokteyl yapar... Atatürkçü, 28 Şubatçı, MGK'cı, IMF'cidir... IMF'ye bayrak açmak, oligarşinin diktatörlüğüne karşı baş-

ka bir sınıfın hakimiyetini tesis etmeye çalışmak, başka dil konuşmak, başka müzik dinlemek, başka türlü düşünmekse, yıkıcılık, bölücülük, vatan hainliği, teröristlik...

O ismi koyamazsın, niye çünkü Kürtçülük! O müziği dinleyemezsin, niye çünkü terörist grup! Türban takamazsın, niye çünkü o simge!

Evet, doğrudur; simgedir.

12 Eylül öncesi, mesela bıyıklar, kesin bir biçimde ayrıydı; **devrimci bıyığı, selametçi bıyığı, faşist bıyığı...** Kötü müydü? Hayır, hiç de değil, insanlar düşüncelerini giysilerine, tiplerine yansıtıyorlardı; simgeler aslında politikleşmenin ifadesiydi. **Simgesizlik** ise, **apolitikleşmenin** ifadesidir. Bunun günlük hayattaki kimi olumsuzluklarından söz edebilirsiniz, ama insanların düşüncelerini, inançlarını şu veya bu biçimde ifade etmesine itiraz edilemez.

Faşist düzen, düzenin kabul etmediği, onaylamadığı her türlü simgeyi, sembolü yoketmek üzerine kurulmuştur. Her türlü farklı dil, farklı inanç, bu politika çerçevesinde yasaklanıp, ezilmek ve yokedilmek istenmiştir. Bir halkın tarihsel olarak ortaya çıkmış ulusal renklerine karşı savaş açan, bunun için trafik lambalarını bile değiştiren, ressama neyip çizip çizmeyeceğini, romancıya neyi yazıp yazmayacağını, öğrenciye neye kafa yorup neye yormayacağını, avukata kimi savunup kimi savunmayacağını dikte eden... zihniyetin içinde bir gram demokratlık, çoğulculuk olabilir mi?

Nazım okudu diye, Yorum dinledi diye, Yılmaz Güney resmi astı diye açılan davaların sayısını hatırlayın bir; sadece bu bile düzenin "tek tipleştirme" politikasının nasıl hayatın her alanına uzandığını göstermeye yeter.

"Atatürkçülük", tek tipleştirmenin kalıbı gibi görünse de, bu sadece bir dış kabuktan ibarettir. Mesela, diyelim ki Mustafa Kemal'in "**istiklali tam, fikri hür, vicdanı hür...**" gibi bir sözünü asla hatırlamaz ve hatırlatmazlar. Düzenin istediği tipin dışına çıkar ve düzene isyanı teşvik ederseniz, ister bir islamcı şairden, ister Atatürk'ten alıntı yapın, hiç farketmez. Onların yerine **küreselleşme, hiç bir düşünce uğruna ölmeye değer** gibi yeni "düşünce"ler konulmuştur. Faşist düzenin tek tip insanı, emperyalist politika ve kültürün çizdiği bu yeni kalıp içine yerleştirilmelidir.

İşte bunun içindir ki, bu düzeni yıkmadan, bu düzenin istediği ve kısmen yarattığı insan tipini değiştirmeden, özgürlük ham hayaldir.



Celalettin Ali GÜLER

1960-2002 / Tokat dağlarında şehit düştü

kahramanlar Ölmez



Abdülmecit SEÇKİN



Orhan ÖZEN



Rıza BOYBAŞ



Gültekin BEYHAN

Şehitlik tarihi:

4-8 Ocak 1996

Şehit düştükleri yer:

Ümraniye Hapishanesi

Şehit düşme şekli:

Ümraniye hapishanesindeki devrimci tutsaklara karşı gerçekleştirilen planlı saldırıda katledildiler. Üç tutsak saldırı sırasında şehit düşerken, Gültekin Beyhan kaldırdığı hastanede 8 Ocak'ta şehit düştü.



Cemal UÇAN

Şehitlik tarihi:

10 Ocak 1993

Şehit düştüğü yer:

İstanbul

Şehit düşme şekli:

Uzun yıllar tutsak kalan Cemal, tutsaklığından sonra mücadelesini sürdürürken, yakalandığı hastalık sonucu aramızdan ayrıldı.

KAYIP



Ali EFEÖĞLU

Kaybedildiği tarih:

5 Ocak 1994

Gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist mücadelesinin içindeydi. İşkenceciler tarafından gözaltına alındıktan sonra bir daha ondan haber alınamadı.

Ümraniye'den F Tiplerine; Direnişin Ustaları Abdülmecitler

Buca'dan sonra, "Hücre Tipi" hapishaneleri hayata geçirmeyi amaçlayan katliam saldırılarının ikincisiydi Ümraniye operasyonu.

Ümraniye'deki devrimci tutsaklar, hapishanelerdeki tüm devrimci tutsaklar gibi, zulüm, sömürü düzenine karşı mücadele ettikleri için tutsak edilmişlerdi. Ve o düzene karşı olmayı sürdürüyorlardı. Çıktıklarında mücadeleyi kaldıkları yerden devam ettireceklerdi.

Katliamla ve F tipleriyle işte bunun önünü kesmek istiyordu devlet.

Ümraniye katliamı, "teslim olmama"nın bedelinin, Ümraniye direnişi ise, devrimci tutsakların katliamlara boyun eğmeyeceğinin, düşüncelerini terketmeyeceklerinin ortaya konulmasıdır. Gürcü milliyetinden **Abdülmecit SEÇKİN**, Kürt milliyetinden **Orhan ÖZEN**, Türk milliyetinden **Rıza BOYBAŞ**, Azeri milliyetinden **Gültekin BEY-**



HAN, ölümler pahasına da olsa boyun eğilmeyeceğini gösterdiler. 19-22 Aralık'ta kahramanlığın doruklarına varacak direnişin öncüleridir. 19 Aralık'ta alevlerin arasında direnen, kurşunların üzerine yürüyen direniş geleceği, Buca ve Ümraniye direnişleriyle mayalanmıştır.

Oligarşi, Buca'da da, Ümraniye'de de özel olarak Cepheli tutsakları hedef almıştı. Esas savaşın onlarla olacağını hesaplıyordu çünkü. Nitekim, böyle de olmaktadır. Bugün F tiplerinde, tecrite, "ya düşünce değişikliği, ya ölüm" diyen emperyalist politikaya karşı ölümüne direniş Abdülmecit'lerin yoldaşları tarafından sürdürülüyor.

DİLEKÇELERİN SON DURAĞI AMERİKAN KONSOLOSLUĞU



TAYAD,TUYAB, Halkevleri 1.Bölge Temsilciliğinin 15 gün arayla AB üyesi ülkelerin konsolosluklarına verdikleri dilekçelerin bu haftaki durağı ABD konsolosluğu idi. 3 Ocak 2003 tarihinde saat 11:30 da Pera Palas Otelinde karşılarında toplanan aileler, burada dilekçelerini imzaladıktan sonra temsilcileri aracılığıyla konsolosluğa ulaştırdı. Götürülen dilekçelerin üzerinde ölüm orucunda haya-

tını kaybeden 103. kişi Berkan Abatay'ın resminin bulunması dikkat çekti.

Dilekçe vermeye giden temsilciler kitlenin yanına geri döndükten sonra bir açıklama yapıldı. "Bugün de Amerika Birleşik Devletleri Başkonsolosluğu'na geldik.F tipi projesinden onlar da sorumludurlar. Yaşanan ölümlerden, sakatlıklardan, intiharlardan, hak gasplarından sorumludurlar" denilen açıklamada konsolosluklara dilekçe verme eyleminin bitirildiği ama tecrit ve izolasyon kaldırılınca kadar mücadeleye değişik biçimlerle devam edileceği vurgulandı. Okunan açıklamanın ardından eylem alkışlarla bitirildi.

Kitle, eyleme gelirken polis tarafından kimliği alınarak alıkonulan tutsak ailesi Fahrettin Keskin hakkında bilgi almak için hemen dağılmayarak kendileriyle muhatap olan polis yetkilisine durumu sordu. Polisin kimlik tesbiti sonrası serbest kalacağını belirtmesinin ardından kitle dağıldı.

ÇİZGİYLE

